

Forsvarets stabsskole

Våren 2009

Masteroppgave

Opprørsbekjempelse – doktrine og praksis

FM 3-24 og The Surge

Jahn Bjørnar Haugen

Abstract

In the new wars of today, the principle of adaption to changing situations is put to the test. The enemy of the state is no longer regular forces and mass armies of other states, but dangerous individuals and armed insurgent groups, operating against a state. The enemies are operating without making the effort to distinguish themselves from the civilian population in order to overthrow the legitimate Government.

The US issued a new counterinsurgency doctrine in December 2006 to deal with the growing problems in countering insurgent movements in Iraq and Afghanistan. The new counterinsurgency doctrine emphasizes the need to establish and maintain the security of the population. In January 2007 President Bush changed the mission of US forces to securing the population of Baghdad from sectarian violence.

This paper examines to what extent the US operations in Iraq during the Surge are corresponding with the new counterinsurgency doctrine, FM 3-24. Similarities and differences were determined by examining counterinsurgency approaches and logical lines of operations in counterinsurgency against the US operations executed.

The operations executed are mostly in line with the counterinsurgency doctrine. However, the shortfall in US and Iraqi security forces advocated, the establishment of concerned local citizens, and the neglect to guard the borders, may inflict on the long-term security situation for the Iraqi people.

Forord

Forsvaret har det siste året gitt meg muligheten til å fordype meg i et fagfelt som siden operasjonene i Afghanistan og Irak startet har blitt stadig mer aktuelt. Opprørsbekjempelse er et sammensatt og komplekst fagfelt som innebærer synkronisering av militære, politiske og økonomiske virkemidler. Nøkkelen til opprørsbekjempelse ligger i å skape sikkerhet for befolkningen og er på mange måter *the hub of all power and movement, on which everything depend*. Jeg har gjennom studien sett hvordan en doktrine, faglig dyktige offiserer og godt lederskap kan endre hvordan en stor militær organisasjon tilnærmer seg et problem i løpet av måneder. Jeg håper jeg kan følge dette fagområdet videre og håper denne studien utfordrer andre til å se på dette fagområdet i forhold til det norske Forsvaret.

Jeg vil særlig få takke min veileder Olof Kronvall ved Institutt for Forsvarsstudier for faglig støtte, innsiktsfulle innspill og kommentarer. Spesielt har jeg satt pris på hans evne til å avgrense en problemstilling og hans innsikt innen fagfeltet opprørsbekjempelse og den amerikanske opprørsbekjempelsesdoktrinen.

Til slutt er det på sin plass å rette en stor takk til en tålmodig familie for all støtte og forståelse i arbeidet med studien.

Alle svakheter og eventuelle feil som hefter ved studien må jeg selv stå inne for.

Jahn Bjørnar Haugen – Oslo, 25. mai 2009.

Innhold

Abstract	3
Forord	4
Figuroversikt	6
1 Innledning	7
1.1 INTRODUKSJON OG BAKGRUNN	7
1.2 UNDERSØKELSENS FORMÅL OG PROBLEMSTILLING	9
1.3 BEGREPSAVKLARINGER OG DEFINISJON AV SENTRALE BEGREPER.....	10
1.4 ANDRE STUDIER INNENFOR OPPRØR OG OPPRØRSBEKJEMPELSE I IRAK	11
1.5 MULIGE MANGLER VED STUDIEN.....	13
1.6 STUDIENS BETYDNING	14
1.7 AVGRENSNINGER	14
1.8 STUDIENS INNDELING	15
2 Metode	15
2.1 STUDIENS METODE OG DESIGN	15
2.2 GYLDIGHET OG PÅLITELIGHET (VALIDITET OG RELIABILITET)	17
3 Doktrinelt grunnlag for gjennomføring av opprørsbekjempelse	18
3.1 DOKTRINELL TILNÆRMING OG DESIGN AV OPPRØRSBEKJEMPELSESOPERASJONER	23
3.1.1 <i>Clearing the Area</i>	23
3.1.2 <i>Holding with Security Forces</i>	24
3.1.3 <i>Building Support and Protecting the Population</i>	24
3.2 CONDUCT COMBAT OPERATIONS/CIVIL SECURITY OPERATIONS.....	25
3.3 TRAIN AND EMPLOY HOST-NATION SECURITY FORCES	26
3.4 ESTABLISH OR RESTORE ESSENTIAL SERVICES.....	26
3.5 SUPPORT DEVELOPMENT OF BETTER GOVERNANCE	27
3.6 SUPPORT ECONOMIC DEVELOPMENT	28
3.7 INFORMATION OPERATIONS.....	29
4 FM 3-24 vs The Surge	31
4.1 KORT OVERSIKT OVER AMERIKANSKE OPERASJONER I IRAK ETTER UTGIVELSE AV DEN NYE DOKTRINEN FM 3-24	31
4.1.1 Ny amerikansk strategi i emning.....	31
4.1.2 Amerikansk operasjonskonsept i Irak før innføringen av FM 3-24	32
4.1.3 Nytt operasjonskonsept basert på "The New Way Forward" strategien	33
4.2 AMERIKANSK PRAKSIS I IRAK VS DOKTRINENS BESKRIVELSER AV OPPRØRSTILNÆRMING	38
4.2.1 Combat operations/Civil Security Operations	39
4.2.2 Train and Employ Host-Nation Security Forces.....	55
4.2.3 Establish or Restore Essential services	62
4.2.4 Support development of better Governance	65
4.2.5 Support Economic Development	68
4.2.6 Conduct Information Operations	70
5 Konklusjon	70
5.1 RESULTAT	71
5.1.1 Likheter	71
5.1.2 Ulikheter	73
5.2 FORFATTERENS BETRAKTNINGER RUNDT RESULTATET AV STUDIEN.....	75
5.2.1 Overføringsverdi.....	75
5.2.2 FM 3-24 sin betydning for resultatet i Irak	75
5.2.3 Hvilken betydning kan studien ha for videre utvikling av norske operasjoner.....	76
Litteraturliste	77
Vedlegg A - Forkortelser	81

Figuroversikt

Figur 1: Støtte i befolkningen for opprørernes målsetninger.....	19
Figur 2: Logical Lines of Operations.....	20
Figur 3: LLO med eksemplifisering av Avgjørende punkter og Sluttilstand	21
Figur 4: Sammenhengen mellom LLOene i en opprørsbekjempelsesoperasjon og indirekte/direkte tilnærming	22
Figur 5: Eksempler på livsnødvendige tjenesteytelser for en befolkning.....	27
Figur 6: Informasjonsoperasjoners forsterkende effekt på den totale målsetning.....	29
Figur 7: Amerikansk styrkedisponering rundt Bagdad i perioden februar til juni 2007	51
Figur 8: Bruken av LLOer i The Surge og sammenhengen til FM 3-24	73

1 Innledning

1.1 Introduksjon og bakgrunn

Vestlige lands doktriner har frem til i dag i stor grad basert sin teori på Clausewitz og Jomini. En sentral tese i mange vestlige militære utviklingsmiljøer har vært at ukonvensjonelle kriger har mange likhetstrekk med konvensjonelle kriger. Sentralt i dette lå tanken om å ta ut motstanderens tyngdepunkt "the hub of all power and movement, on which everything depend".¹ Dette har vært grunnlaget for amerikansk militærstrategi, styrkestruktur og trening gjennom årtier, og de fleste av de amerikanske doktrinene bygger på prinsippet om å kraftsamle egen kampkraft for å ødelegge en motstander.²

Denne tankegangen har vist seg å føre til en direkte tilnærming i konflikter som utvikler seg fra en mer konvensjonell krig til en mer ukonvensjonell krig herunder håndtering av gerilja og opprørsgrupperinger. En direkte tilnærming til gerilja- eller opprørskrig har vist seg å skape problemer for vestlige styrker både i Afghanistan fra 2001 og Irak fra 2003. Den direkte tilnærming i opprørskonflikter blir ofte en utmattelseskrig med fokus på å tilintetgjøre opprørsgruppene gjennom drap, tilfangetakelse eller på annen måte ødelegge deres operasjonelle kapasitet. David Galula beskriver det slik: "(...)conventional operations by themselves have at best no more effect than a fly swatter. Some Guerillas are bound to be caught, but new recruits will replace them as fast as they are lost."³

Årsaken til de vestlige lands problemer ligger i hovedsak i at opprør og opprørsbekjempelse utfordrer Carl von Clausewitz sin treenighet – Folket, Forsvaret og Staten. Folkets støtte til Forsvaret i en demokratisk nasjon oppnås best når det er en eksistensiell trussel mot egen nasjon og når egen nasjon ikke er aggressor. Irak og Afghanistan har vist at det er vanskelig å bruke trussel mot nasjonal sikkerhet som et argument når man er involvert i opprørsbekjempelse til støtte for en fremmed regjering gjerne i et land langt borte og med en annen kultur. Et fravær av en felles forståelse for hva som er en trussel mot egen sikkerhet vil ofte legitimere folkets motstand mot militær maktbruk. Faren er dermed at linken mellom befolkning og Forsvaret forvitres og at Forsvaret i stedet for å være folkets forsvar blir regjeringens forsvar. Konsekvensen blir uenighet om krigens nødvendighet og svekker det uformelle båndet mellom

¹ Clausewitz, C ([1832]1989). *On War*. M. Howard & P. Paret (Ed. & Translated). Princeton, New Jersey: Princeton University Press, ss. 595-596.

² *US Army FM 3-0, Operations*. Washington D.C.: Headquarters Department of the Army. (27 February 2008), s. 2-3.

³ Galula, D. (1964, 2006). *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice*. Westport, CT.: Praeger Security International, s. 51.

befolkning og Forsvar. Dette betyr at en demokratisk nasjon sin involvering i opprørsbekjempelse må legitimeres både for egen befolkning og for befolkningen i det landet hvor opprørsbekjempelsen gjennomføres.

En annen tilnærming til opprør og opprørsbekjempelse er i henhold til Oberstløytnant John Nagl den indirekte tilnærming.⁴ Denne tilnærmingen er basert på forståelsen av Mao Zedongs teori for revolusjonær krigføring og en tilhørende endring av forståelsen av den krigførings natur og David Galula og Roger Trinquier sine teorier og erfaringer i henholdsvis *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice* og *Modern Warfare: A French view of counterinsurgency*. Sentralt i en indirekte tilnærming er fokuset på å adskille opprørsbevegelsen fra den jevne befolkning og derigjennom fjerne den støtte de trenger for å utfordre sittende regime. Befolkningen er slutttilstanden og ikke bare et virkemiddel for å nå en slutttilstand. Utfordringen er å skille opprørerne fra befolkningen uten at man samtidig støtter befolkningen fra seg.⁵ I en indirekte tilnærming er fortsatt det militære virkemiddel både viktig og nødvendig, men det er ikke det dominerende og kontrollerende instrument i operasjonene. Denne tilnærmingen krever i tillegg til den militære innsatsen en omfattende politi- og propagandainnsats, samt en utstrakt bruk av sosiale programmer.⁶ General Chang Ting-chen i sentralkomiteen til Mao hevdet at opprørskrig i hovedsak består av 80 % sivil innsats og 20 % militær innsats.⁷ Nøkkelen ligger i henhold til oberstløytnant Nagl i følgende sitat: ”To defeat an insurgency you have to know who the insurgents are-and to find that out, you have to win and keep the support of the people”⁸ Med andre ord må en opprørsbekjemper vite hvem motstanderen er, hvor han bor eller skjuler seg og i tillegg hvor hans familie eller støttespillere bor.

Ahmid S Hashim var i sin bok, *Insurgency and Counter-Insurgency in Iraq*, svært kritisk til de amerikanske styrkene sin bruk av den direkte tilnærming og evne til å tilpasse sin strategi til en stadig mer sofistikert opprørsbevegelse i Irak i perioden fra 2003 til 2006.⁹ Basert på erfaringene fra Irak 2003-2006 og tidligere utgitt litteratur vedrørende opprørsbekjempelse ble den nye amerikanske opprørsbekjempelsesdoktrinen, Field Manual (FM) 3-24, utviklet og offisielt utgitt i

⁴ Nagl, J (2005). *Learning to Eat Soup with a knife*. Chicago: The University of Chicago Press, s. 249.

⁵ Galula, D. (1964, 2006). *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice*. Westport, CT.: Praeger Security International, s. 34.

⁶ Trinquier, R. (2006). *Moderen Warfare: A French View of Counterinsurgency*. Daniel Lee (Ed.). Westport, CT.: Praeger Security International, s. 37.

⁷ Sitert i Galula, D. (1964, 2006). *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice*. Westport, CT.: Praeger Security International, s. 89.

⁸ Nagl, J (2005). *Learning to Eat Soup with a knife*. Chicago: The University of Chicago Press, Forordet s. XIII.

⁹ Hashim, A. (2006). *Insurgency and Counter-Insurgency in Iraq*. Itacha: Cornell University Press, s. 482.

desember 2006. FM 3-24 ble umiddelbart tatt i bruk av amerikanske styrker i forbindelse med *the Surge* i Irak 2007, og den har til hensikt å fylle et amerikansk doktrinelt gap i hvordan gjennomføre opprørsbekjempelsesoperasjoner gjennom å gi amerikanske styrker ”A manual that provides principles and guidelines for counterinsurgency operations.”¹⁰ Doktrinen er i amerikansk målestokk unik på flere måter¹¹. For det første er den felles for TO forsvarsgrener, for det andre er den første offisielle opprørsbekjempelsesdoktrine siden 1966, for det tredje rangerer den høyere enn noen tidligere amerikansk doktrine innen fagområdet irregulær krigføring i det amerikanske doktrinehierarkiet¹², for det fjerde inneholder den en mer sofistikert amerikansk tilnærming til fenomenet opprørsbekjempelse enn tidligere. Doktrinen representerer en mer helhetlig tilnærming til opprørsbekjempelse og tar fullt ut innover seg prinsippene om å tilpasse styrken til konteksten og at opprørsbekjempelse forutsetter et langvarig engasjement. Hensikten med dagens opprørsbekjempelse er nødvendigvis ikke å slå eller ødelegge en opprørsbevegelse, men i større grad å fokusere på å påtvinge et ustabilt og kaotisk landskap så langt det er nødvendig lov og orden. Oblt John Nagl påpekte følgende i sin bok, *Learning to Eat Soup with a Knife*: “The demands of conventional and unconventional warfare differ so greatly that an organization optimized to succeed in one will have great difficulty in fighting the other.”¹³

1.2 Undersøkelsens formål og problemstilling

FM 3-24 ble utgitt som et verktøy for US Army og US Marine Corps til å løse problemene forbundet med opprør og opprørsbekjempelse i Irak og Afghanistan. US Air Force utgav i 2007 sin egen doktrine for irregulær krigføring den 1. august 2007¹⁴ og arbeidet med en felles doktrine for irregulær krigføring startet opp 11. september 2007.¹⁵ Skiftet i offisiell amerikansk tilnærming til opprørsbekjempelse kom imidlertid rett etter utgivelsen av FM 3-24 med President Bush sin *New Way Forward* tale til den amerikanske nasjon 10. januar 2007. På dette tidspunkt var kun US Army og US Marine Corps sin doktrine utgitt. Hovedspørsmålet i denne studien blir om de amerikanske styrkene har vært i stand til å omstille seg til den nye

¹⁰ US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, *Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), forordet.

¹¹ Håvoll, H. (2008). Coin revised: Lessons of the classical literature on counterinsurgency and its applicability to the Afghan hybrid insurgency. *Security in Practice* (13). Oslo: Norsk Utenrikspolitisk institutt, s. 5.

¹² Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US *Counterinsurgency* Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, s. 6.

¹³ Nagl, J (2005). *Learning to Eat Soup with a knife*. Chicago: The University of Chicago Press, s. 219.

¹⁴ US Air Force Doctrine Document 2-3: *Irregular Warfare*. Maxwell, Alabama: Air Force Doctrine Development and Education Center. (2007)

¹⁵ Kimbrough IV, J. M. (2008). *Examining U.S. Irregular Warfare Doctrine*. Graduate Research Project, Air Force Institute of Technology/Department of the Air Force Air University/Wright-Patterson Air Force Base, Ohio, s. 3.

opprørsbekjempelsesdoktrinen i sine daglige operasjoner. Oppgaven vil derfor søke å besvare følgende problemstilling:

I hvilken grad samsvarer US Army og US Marine Corps sin opprørsbekjempelsesdoktrine med de amerikanske operasjoner gjennomført i Irak 2007.

Dette innebærer å identifisere forskjeller og likheter mellom gjeldende doktrine for opprørsbekjempelse anno 2007 og amerikanske operasjoner i praksis i Irak ved gjennomføringen av *The Surge*. Er det en sammenheng mellom teori og praksis.

1.3 Begrepsavklaringer og definisjon av sentrale begreper

Opprør er en intern konflikt hvor minst en av aktørene er en ”sub-national” eller ikke-statelig gruppering og som ofte inkluderer bruk av organisert makt. Irregulære aktører i et opprør kan for eksempel være forskjellige former for opprørsgrupperinger, militser, terrorister og kriminelle grupperinger som benytter gerilja og terror som mulige metoder og taktikker for å nå sine målsetninger. David Kilcullen definerer opprør på denne måten:

An insurgency is a struggle for control over a contested political space, between a state (or group of states or occupying powers), and one or more popularly based, non-state challengers. Insurgencies are popular uprisings that grow from, and are conducted through pre-existing social networks (village, tribe, family, neighbourhood, political or religious party) and exist in a complex social, informational and physical environment.¹⁶

Et opprør utfordrer det lokale styresett som kontrollerer sivil administrasjon, politi og de væpnede styrker. Målsetningen til grupperingene er normalt å velte den eksisterende regjering og ta makten selv. Opprør handler derfor om regimeskifte og det er ønsket om regimeskifte som spesielt skiller opprør fra andre ukonvensjonelle konflikter som organisert kriminalitet og transnasjonal terrorisme. Opprørere har en klar definert strategi, de har klart definerte politiske målsetninger og har til disposisjon virkemidler som de anvender på spesifikke metoder for å nå sine mål.

Maoistisk teori om geriljakrig eller opprørskrig opererer med tre faser hvor utrekning av tiden er sentralt for å lykkes for opprørerne. Innledningsvis er det en ”defensiv fase” hvor fienden er sterkere enn opprørerne. Regimet har en offensiv strategi, mens opprørerne har en defensiv strategi. Imidlertid forsøker man ved taktiske operasjoner å opptre offensivt, fordi opprørerne er tallmessige svake og mangelfullt utrustet. Hensikten er å utmatte fienden ved hjelp av en enkel, fleksibel taktikk. Deretter følger neste fase som er ”balanse i styrkeforholdet” hvor

¹⁶ Kilcullen, D. J. (2006, 28. september): *Three Pillars of Counterinsurgency*. Remarks delivered at the US Government Counterinsurgency Conference, Washington DC, s. 2.

styrkeforholdene blir mer jevne. Regjeringshæren tvinges over på defensiven, mens opprørernes kapasitet til offensive operasjoner øker hvor målet er en allmenn offensiv. Regimet er ikke i stand til å sørge for sikkerheten til befolkningen i områder av landet. Lokale, militære enheter organiseres og skaper grunnlag for siste fase. Den består av en "allmenn offensiv" hvor opprørerne har initiativet. Opprørernes strategi er å gjennomføre en motoffensiv, mens regjeringshæren tvinges på retrett. Befolkningen som er under regimets kontroll er demoralisert og utenfor kontroll. Opprørerne har etablert regulære avdelinger som sammen med geriljastyrker er i stand til å føre større regulære slag og bekjempe regimets militære styrker. Moralene til opprørerne er god siden seier er innenfor rekkevidde.¹⁷

1.4 Andre studier innenfor opprør og opprørsbekjempelse i Irak

Opprør og opprørsbekjempelse har fått et stort fokus og en revitalisering etter at operasjonene i Afghanistan og Irak startet i henholdsvis 2001 og 2003. Dette fokuset førte til at USA under ledelse av General Petraeus utga en ny amerikansk doktrine for opprørsbekjempelse i 2006. Det er tidligere skrevet doktoravhandlinger, masteroppgaver og andre studier om emnet opprør og opprørsbekjempelse både internasjonalt og nasjonalt. Blant disse er spesielt doktoravhandlingen til David Ucko¹⁸ som tar for seg USA sin evne til å forstå, prioritere og gjennomføre stabliseringsoperasjoner i perioden 2001-2007 og Olof Kronvall¹⁹ sin studie som omhandler amerikansk utvikling av amerikanske opprørsbekjempelsesdoktriner i et historisk perspektiv interessante for denne studien. I henhold til David Ucko var det fortsatt i 2007 uavklart om den amerikanske utviklingen vedrørende evne til opprørsbekjempelse vil fortsette eller om amerikansk styrkeutvikling faller tilbake til den strukturen som er optimalisert for konvensjonell krigføring. David Ucko stiller i sin studie spørsmål om amerikansk evne og vilje til fortsatt å gjennomføre opprørsbekjempelsesoperasjoner på politisk og militærstrategisk nivå. Denne studien tar til en viss grad utgangspunkt i David Ucko sin doktoravhandling og ser spesielt på om amerikanske styrker sine operasjoner på operasjonelt nivå var i samsvar med den nye doktrinen. I løpet av 2008 og 2009 har det blitt utgitt flere bøker som beskriver hvordan amerikansk strategi endret seg i Irak i løpet av 2007. *The Gamble: General Petraeus and the American Adventure in*

¹⁷ Mao, Tse-tung (1966). *On Guerrilla Warfare*. Translated by BG Samuel B Griffith, USMC (ret). New York: Fredrick A. Praeger Inc, ss. 20-24 og ss. 95-104.

¹⁸ Dr David Ucko har en PhD i U.S. Military and Counterinsurgency fra Department of War Studies, King's College London. Arbeider nå for RAND Corporation i Washington D.C. Dr Ucko anses som en spesialist på opprørsbekjempelse, stabliseringsoperasjoner og konfliktanalyser. Han er forfatter av *The New Counterinsurgency Era: Transforming the U.S. Military for Modern Wars* (Washington D.C.: Georgetown University Press, 2009).

¹⁹ Olof Kronvall har en PhD i historie fra Universitet i Stockholm i 2003. Arbeider nå for Institutt for Forsvarsstudier i Oslo. Er forfatter av *Finally Eating Soup with a Knife?: A Historical Perspective on the US*

Iraq 2006-2008 av Thomas E Ricks²⁰ beskriver hvordan noen få personer presser frem den nye strategien fra Pentagon gjennom *Multi-National Force Iraq* (MNF-I) og ned til hvordan den enkelte soldat i Irak setter den vanskelige planen ut i praksis. Boken gir et inntrykk av at enhver soldat fra general Petraeus og helt ned til den enkelte menig var viktige elementer i *The Surge* og *clear-hold and retain* tilnærmingen for å sikre befolkningen fra overgrep og nedkjemping opprørsbevegelsen.²¹ I tillegg bør boken til Linda Robinson spesielt nevnes. *Tell me How this Ends: General Petraeus and the search for a Way Out of Iraq* beskriver General Petraeus sin rolle for å få ned voldsnivået i Irak fra januar 2007 som gjennom godt håndverk og dyktighet lager en ny politisk-militær strategi som møter konfliktens underliggende årsaker. Boken beskriver striden mellom det irakiske ledersjiktet og den essensielle rollen som general Petraeus og ambassadør Crocker, sjefen for den amerikanske misjonen i Bagdad, får i den endrede amerikanske tilnærmingen til konflikten i Irak. En tredje bok er *The Strongest Tribe: War Politics and the Endgame in Iraq* av Bing West²². Bing West kobler i sin bok de amerikanske mistak og problemer frem mot årsskiftet 2006/2007 med viktigheten av å lykkes i å beskytte sivilbefolkningen.

Kimberly Kagan²³ ga i 2007 ut 7 irakrapporter vedrørende de amerikanske operasjonene i Irak i 2007 i magasinet *The Weekly Standard.com* for *The Institute for the Study of War*. Artikkelen beskriver hvordan de amerikanske operasjonene endret karakter etter president George W Bush sin *New Way Forward* tale 10. januar 2007. Kimberly Kagan beskriver hvordan amerikanske styrker i sin opprørsbekjempelse i *The Surge* gradvis tar kontroll over og tvinger opprørerne ut av sine sikre tilholdssteder i Bagdad og provinsene rundt Bagdad for å skape nødvendig sikkerhet for Irak sin befolkning. Rapportene har et operativt fokus og baserer seg i stor grad på pressemeldinger, pressekonferanser og intervjuer med offiserer på Brigadesjef nivå eller høyere i de amerikanske avdelingene i Irak. Rapportene beskriver ofte detaljert hvordan avdelingene har

---

Army's 2006 Counterinsurgency Doctrine (*Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier)

²⁰ Thomas E. Ricks er Washinton Post sin seniorkorrespondent til Pentagon. Har erfaring fra og fulgt amerikanske militæroparasjoner i Somalia, Haiti, Korea, Bosnia, Kosovo, Makedonia, Kuwait, Tyrkia, Afghanistan og Irak. Han er forfatter av flere bøker. (Fiasco, Making the Corps og A Soldier's Duty.)

²¹ Ricks, T.E. (2009). *The Gamble: General David Petraeus and the American military adventure in Iraq 2006-2008*. New York: Penguin Press, side 66

²² Bing West er en veteran fra US Marine Corps. *The Strongest Tribe* er hans tredje bok om krigen i Irak og er i tillegg forfatter av *The Village* som omhandler opprørsbekjempelse i Vietnam. Bing West har 14 lengre opphold i Irak over de siste 6 årene.

²³ Kimberly Kagan er militærhistoriker. Hun har undervist ved West Point, Yale University, Georgetown University og American University. Hun er Senior Fellow and Adjunct Assistant Professor ved The Center of Peace and Security Studies at Georgetown University, hvor hun underviser i militære operasjoner sin historie. Hun er tilknyttet the Olin Institute for Strategic Studies ved Harvard University og gjesteforeleser ved Yale International

deltatt og operert i området under sine opprørsbekjempelsesoperasjoner. Kimberly Kagan har imidlertid i rapport 2 (*Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins*) og 3 (*The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from Its Stronghold in Western Iraq*) delvis koblet gjennomførte operasjoner mot den nye amerikanske doktrinen for opprørsbekjempelse (FM 3-24). Disse irakrapportene har sammen med skriftlige gjengivelser av pressemeldinger og pressekonferanser fra MNF-I sine hjemmesider og Linda Robinson sin bok *Tell me how this ends* bidratt som hovedkilder i denne studien for den amerikanske praksis i gjennomføring av operasjoner i Irak etter utgivelse av FM 3-24. Bing West sin bok, *The Strongest Tribe* underbygger i stor grad det som står beskrevet i hovedkildene. Thomas E Ricks bok, *The Gamble*, går ikke i så detalj som Kimberly Kagan og Linda Robinson, men underbygger som de andre forfatterne at *The Surge* fører til en bedre sikkerhetssituasjon for lokalbefolkningen. En bok som kunne påvirket resultatet av denne studien er Kimberly Kagan sin bok *The Surge: A Military History*. Boken utgis i juni 2009 og kunne gitt viktige innspill til denne studien.

Til tross for flere bokutgivelser i løpet av 2008 og 2009 vedrørende den amerikanske gjennomføringen av *The Surge* i Irak 2007, har ingen skribenter, så langt jeg har undersøkt, koblet den amerikanske opprørsbekjempelsen i Irak i 2007 til FM 3-24. Kimberly Kagan har i noen av konklusjonene i sine Irakrapporter så vidt berørt temaet.

1.5 Mulige mangler ved studien

Studien tar kun for seg Irak i perioden 2007 som case-studie. Selv om de fleste opprør på mange måter utvikler seg på samme måte, er ethvert opprør unikt. Betydningen av å se et opprør i den rette kontekst er fremhevet av Mao²⁴:

- The laws of war- this is a problem that anyone directing a war must study and solve.
- The laws of revolutionary war – this is a problem that anyone directing a revolutionary war must study and solve.
- The laws of China’s revolutionary war – this is a problem anyone directing a revolutionary war in China must study and solve.

Dette betyr at erfaringer fra opprørsbekjempelse i feks Afghanistan kan gi andre svar enn hva denne studien gir med tanke på den amerikanske opprørsbekjempelsesdoktrinen sin rolle som et verktøy for amerikansk tilnærming til opprør og opprørsbekjempelse.

Security Studies. Hun er forfatter av *The Eye of Command* (University of Michigan Press, 2006) og grunnlegger og utøvende direktør for The Institute for the Study of War.

Studien baseres i hovedsak på ugradert informasjon fra pressemeldinger og pressekonferanser ved hovedkvarteret og avdelingene til MNF-I, 6 av Kimberly Kagan sine irakrapporter samt bøkene til Linda Robinson, Thomas Ricks og Bing West. Operasjonene pågår fortsatt og mye informasjon er fortsatt gradert. Informasjonen er derfor ikke tilgjengelig for bruk i en ugradert studie. Det kan derfor ikke utelukkes at en tilgang på gradert informasjon kunne resultere i en annen konklusjon.

1.6 Studiens betydning

Det er norsk målestokk skrevet forholdsvis lite om opprør og opprørsbekjempelse til tross for at Norge de facto har vært involvert i slike operasjoner i Afghanistan siden 2002. Den nye amerikanske opprørsbekjempelsesdoktrinen ble utgitt desember 2006 og ble umiddelbart tatt i bruk av amerikanske styrker i forbindelse med *the Surge* i Irak 2007. Studien vil søke å få frem forskjeller og likheter mellom akseptert doktriner og den amerikanske tilnærming i Irak i perioden 2007. I og med at det er et relativt kort tidsrom mellom utgivelse av doktrinen og de amerikanske operasjonene fra februar 2007, har det vært meget liten tid for amerikanerne å foreta implementering av og undervisning i doktrinen for de amerikanske styrkene. Doktrinen ble i praksis implementert til bruk under en pågående operasjon. Denne studien kan derfor antyde doktriners relevans og betydning for hvordan militære styrker møter den ønskede politiske strategi og for hvordan man bringer tidligere suksessfulle erfaringer og tilnærming til en situasjon til en hel organisasjon på relativt kort tid. I utgangspunktet bør det for denne studien være store likheter mellom doktriner og operasjonene i praksis i og med at General David Petraeus²⁵ var ansvarlig for utviklingen av doktrinen og deretter styrkesjef for de amerikanske operasjonene i Irak fra 2007.

1.7 Avgrensninger

Opgaven er avgrenset til kun å ta for seg opprør og opprørsbekjempelse. Studien vil ikke gå inn på andre områder av ukonvensjonelle konflikter som for eksempel bekjempelse av organisert kriminalitet og terrorisme.

---

²⁴ Sitert i Galula, D. (1964, 2006). *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice*. Westport, CT.: Praeger Security International, s. xi.

²⁵ General David Howell Petraeus ble øverstkommanderende for den militære operasjonen i Irak 10. februar 2007 og fikk dermed ledelsen av Multi-National Force-Iraq (MNF-I). Dette var general Petraeus tredje deployering til Irak siden invasjonen i 2003. I 2003 var han divisjonssjef for 101st Airborne Division med tilholdssted i Mosul. I 2004 var han sjef for Multi-National Security Transition Command-Iraq (MNSTC-I) med ansvar for å trene og utstyre den irakiske hæren og det irakiske politiet. I 2005 ble han sjef for Combined Arms Center (CAC) i Fort Leavenworth og hadde her blant annet ansvaret for utgivelsen av den nye opprørsbekjempelsesdoktrinen, FM 3-24.

Studien vil i hovedsak ta for seg gjeldende amerikansk doktrine, FM 3-24, som i stor grad er basert på klassisk beskrivelse av opprør og opprørsbekjempelse og spesielt David Galula sin bok *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice* fra 1964.

Studien avgrenses til perioden etter utgivelse av den nye amerikanske doktrinen i desember 2006 og frem utgangen av 2007.

Studien avgrenses til kun å se på samsvar/korrelasjon i bruk av doktrinen og de amerikanske operasjonene i praksis. Studien vil ikke se på om doktrinen har medført en bedre sikkerhetssituasjon for befolkningen i Irak. Den søker derfor ikke å påvise kausalitet mellom doktrine og oppnådde resultater i Irak.

Sammenligningen av teori og praksis avgrenses til operasjonene i Irak fra i 2007 (*The Surge*) på grunn av kildetilgang.

1.8 Studiens inndeling

Første del av oppgaven vil kort se på det teoretiske fundamentet for opprørsbekjempelse basert på den nye amerikanske doktrinen for opprørsbekjempelse (FM 3-24). Doktrinen skal i denne studien nyttes som et instrument for å tolke praksis. Andre del av studien vil koble den amerikanske praksisen under opprørsbekjempelsen i Irak i 2007 med utvalgte deler av doktrinen. Hensikten med dette kapittelet er å drøfte/belyse om FM 3-24 følges i praksis basert på operasjonene i Irak 2007 (*The Surge*). Studien avsluttes med en konklusjon og egne betraktninger rundt resultatet av denne studien.

2 Metode

Hensikten med kapittelet er å redegjøre og begrunne for de metodiske valg i studien.

Utgangspunktet for design og metode har vært problemstillingen: **I hvilken grad samsvarer US Army og US Marine Corps sin opprørsbekjempelsesdoktrine med de amerikanske operasjoner gjennomført i Irak 2007.**

2.1 Studiens metode og design

Problemformuleringen beskriver gyldighetsområde til studien og fungerer også som en avgrensning av studien både i hvem, hvor og når. Undersøkelsen baserer seg i stor grad på dokumentstudier av gjeldende doktrine innen opprørsbekjempelse og operasjonene i Irak for 2007 i praksis. Operasjonene i praksis baserer seg både på primærkilder fra websiden til MNF-I, herunder pressemeldinger og pressekonferanser og fra sekundærkilder med spesiell hovedvekt på Kimberly Kagan sine studier og Linda Robinson sin bok, *Tell me how this ends*. Årsaken til dette

er at det er godt samsvar mellom informasjon fra primærkildene og de andre forfatterne sine referanser.

Studien er deduktiv og har til hensikt å påvise om det er samsvar mellom doktrine og praksis i gjennomføringen av opprørsbekjempelseoperasjonene i Irak 2007. Studien tar utgangspunkt i gjeldende amerikansk doktrine for opprørsbekjempelse og bruker innsamlet empiri for å se om doktrinen stemmer overens med virkeligheten på bakken i Irak 2007.

Problemstillingen er en klar problemstilling med et intensivt undersøkelsesopplegg (design) og preges som et åpent spørsmål som uttrykkes ved ”I hvilken grad samsvarer...”. Studien er eksplorerende som kan forklares som en utforskende type undersøkelse. Hensikten med en eksplorerende problemstilling er blant annet å avdekke ny kunnskap innenfor fagområdet, finne ut hva fenomenet innebærer og teste eventuelle hypoteser.²⁶ Studien går i dybden på ETT case, Irak 2007 (*The Surge*) for å se på samspillet og relasjonene mellom hva en amerikansk organisasjon gjør i praksis og gjeldende doktrine. Hensikten er å få frem så mange relevante data som mulig uten at informasjonen blir løsrevet fra den konteksten som er satt gjennom valg av *The Surge* som Case-studie. Det medfører at jeg har tatt et valg om å ikke generalisere teorien mot andre scenarier som for eksempel Afghanistan. Den interne gyldighet blir dermed stor, men generalisering til andre operasjonsområder vanskeliggjøres av valget om Irak som eneste Case-studie. En generalisering mot andre nasjoner er også vanskelig siden USA disponerer alle virkemidler som i henhold til doktrinen behøves for å gjennomføre opprørsbekjempelsesoperasjoner.

Ulempen med designvalget er for det første at det har tatt svært lang tid å finne nødvendig og relevant informasjon om de amerikanske operasjonene i praksis. For det andre har det vært en utfordring i å systematisere og analysere all innsamlet informasjon slik at de kan brukes i en ugradert studie. Designet består av ETT casestudie som er avgrenset i tid og rom. Jacobsen opererer med en tommelfingerregel: ”Når vi ønsker å beskrive et spesielt sted eller en spesiell situasjon, vil ofte case-studier være best egnet. Hvis vi derimot ønsker en rik beskrivelse av et spesielt fenomen, bør vi velge små N-studier.”²⁷ Jeg har derfor valgt ETT case-studie.

Med bakgrunn i problemstilling og design gjennomføres studien som en kvalitativ tilnærming. Det er ut ifra mine undersøkelser gjennomført lite eller til dels ingen forskning på om det er samsvar mellom bruk av doktrine og de reelle operasjonene i Irak. Det finnes en del tallmateriale

---

²⁶ Jacobsen, D. I. (2005), *Hvordan gjennomføre undersøkelser?* (2.utg.). Kristiansand: Høyskoleforlaget AS, ss. 72-73.

²⁷ Ibid ss. 93-93

som beskriver effekten av de amerikanske operasjonene i Irak med tanke på målbare verdier som antall drepte og skadde (både amerikanske soldater, irakiske sikkerhetsstyrker, opprørere, sivile osv), antall operasjoner gjennomført, produksjon av energi, oljeproduksjon osv. Et slikt eksempel er utgitt av *The Saban Center for Middle East Policy*.²⁸ Dette tallmaterialet er i hovedsak laget for å måle effekten av operasjonene og ikke for å kontrollere om amerikansk praksis samsvarer med læreboka. Den amerikanske fokus på måleparametre for suksess i stedet for å se på sivilbefolkningens behov og tilpasse operasjonene til den faktiske situasjonen på bakken er blant annet kritisert av Andrew Krepenevich.²⁹ Rapporter, pressemeldinger, pressekonferanser, utgitte bøker og faglitteratur for denne studien baserer seg i hovedsak på tekstformat og mindre av statistikk og dataprogrammer.

Fordelen med metodevalget er for det første sammenhengen mellom intensivt design og kvalitativ metode og mulighet for dybde kontra bredde. Et annet moment er fleksibiliteten som ligger i kvalitativ metode. En av ulempene har vært utfordringen med å finne relevant litteratur som holder forskningsmessig standard i en pågående operasjon med fortsatt mye gradert informasjon. En annen ulempe med valg av kvalitativ metode er vurderingen om operasjonene i Irak er i samsvar med doktrinen eller ikke. Drøftingen gir ikke et 100 % ja eller et 100 % nei basert på metriske verdier til spørsmålet om samsvar mellom doktrine og praksis. Konklusjonen må dermed baseres på om de totale funnene heller mot et samsvar eller ikke. En kort oppsummering av de viktigste likhetene og ulikhetene vil derfor inngå i konklusjonen slik at leseren kan gjøre seg opp sin egen mening om samsvar er sannsynliggjort eller ei.

2.2 Gyldighet og pålitelighet (validitet og reliabilitet)

Studien har intern gyldighet gjennom å koble amerikansk doktrine mot amerikanske styrker sine operasjoner. Imidlertid påvirkes den interne gyldighet av tilgang på informasjon og kildevalg. Mye informasjon om operasjonene i Irak for 2007 er fortsatt gradert og en studie som baserer seg på åpne kilder, offisielle uttalelser fra den militære ledelse i Irak og bøker er til en viss grad resultat av andres vurderinger. I tillegg påvirkes informasjonen av et hierarkisk system der egen forfremmelse avgjøres av dine overordnede. Offentlig kritikk av valgt tilnærming og gjennomføring av militære operasjoner kan få konsekvenser for senere karrieremuligheter. For det tredje er ofte institusjonell informasjon et resultat av kompromisser mellom forskjellige

²⁸ O'Hanlon, M. E. & Campbell, J. H. (2009, 21. mai). *Iraq Index: Tracking Variables of Reconstruction & Security in Post-Saddam Iraq*. Brookings.

²⁹ Ricks, T.E. (2009). *The Gamble: General David Petraeus and the American military adventure in Iraq 2006-2008*. New York: Penguin Press, ss. 16-17. Se også *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), ss. 5-26 til 5-27 og s. 5-31.

hensyn, der man kan ha valgt minste felles multiplum. For det fjerde vil transkriberingsprosessen av pressekonferanser og personlige intervjuer være en mulig feilkilde. For det femte er deler av praksiskapitelet basert på Kimberly Kagan sine irakrapporter og må i denne sammenheng defineres som en sekundærkilde. Dokumentstudier av sekundærkildene mot pressemeldinger og transkribt fra pressekonferanser har imidlertid verifisert at denne sekundærkildens beskrivelser i det store og hele stemmer godt overens med MNF-I sine egne beskrivelser. Linda Robinson, Bing West og Thomas Ricks har gjennom sine bøker i stor grad bekreftet dette syn. De har gjennom flere besøk ved de amerikanske avdelingene i Irak og gjennom en rekke intervjuer med amerikanske offiserer og soldater kommet frem til tilnærmet samme beskrivelse på situasjonen i Irak i 2007. Denne kildetrianguleringen styrker troverdigheten til informasjonen og den interne gyldigheten til studien. En mulig nedgradering av gradert informasjon kan imidlertid påvirke og endre funnene og konklusjonen i denne studien.

Den eksterne gyldighet dreier seg i hovedsak om generalisering. Ut ifra FM 3-24 beskrivelse av opprørsbekjempelse som et kontekstuel fenomen og valget av Irak som case-studie vil funnene ikke uten videre kunne generaliseres til andre operasjonsområder eller til andre lands væpnede styrker uten først å gjennomføre en ny vurdering eller studie i riktig kontekst. Imidlertid kan studien gi noen antagelser på om det overordnende modus operandi for å møte den politiske strategi er i overenskomst med teorien. Denne overføringsverdien kan i så fall gi grunnlag for videre studier.

3 Doktrinelt grunnlag for gjennomføring av opprørsbekjempelse

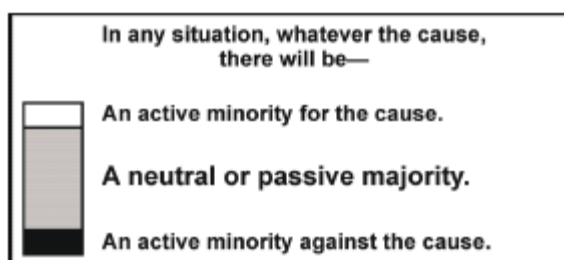
Den amerikanske manualen for gjennomføring av opprørsbekjempelsesoperasjoner, FM 3-24, ble offisielt godkjent desember 2006. Manualen skal gi retningslinjer for prosedyrer og praksis for amerikansk opprørsbekjempelse på operasjonelt og taktisk nivå for *US Army* og *US Marines Corps*.³⁰ FM 3-24 er en guide som gir definisjoner og beskriver anvendbare amerikanske tilnæringsmåter for å oppnå suksess i en opprørsbekjempelsekampanje. Doktrinen tok i henhold til Bing West et knusende oppgjør med hvordan amerikanerne gjennomførte operasjoner i Irak og gav de første signaler om hvilken tilnærming amerikanerne ville bruke i Irak for å snu den negative trenden i operasjonene.³¹

³⁰ Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US Counterinsurgency Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, s. 5.

³¹ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 29. Se også Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US Counterinsurgency Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, s. 5.

Opprørsbekjempelsesoperasjoner krever stor grad av synkronisering av militære, politiske, økonomiske, psykologiske og sivile virkemidler³². FM 3-24 beskriver 3 tilnæringsmetoder til opprørsbekjempelse. Tilnæringsmetodene er ikke gjensidig utelukkende og kan kombineres med hverandre avhengig av miljø og tilgjengelige ressurser. Doktrinen beskriver følgende tilnæringsmetoder til en opprørsbekjempelsesoperasjon: *Clear-hold-build*, Kombinerte fullintegreerte operasjoner og begrensede støtteoperasjoner.³³ For denne studien vil kun *Clear-hold-build* tilnærmingen bli behandlet videre, da Irak er et dedikert høyprioritetsområde som er utsatt for åpenlyse og direkte opprørsoperasjoner mot styresmaktene.³⁴ De to andre tilnærmingen brukes i områder hvor opprørsbevegelsen kun har mindre styrker, har forholdsvis liten manøvreringsfrihet eller operasjonene kun fokuserer på å bygge *Host Nation* (HN) sin egen kapasitet for opprørsbekjempelse.³⁵

For å visualisere, beskrive og synkronisere operasjoner mot en motstander som gjemmer seg blant befolkningen, uavhengig av tilnæringsmetode, beskriver manualen/doktrinen såkalte *Logical Lines of Operations* (LLO). I henhold til FM 3-24 er en LLO "(...) a logical line that connects actions on nodes and/or decisive points related in time and purpose with an objective(s)."³⁶ Dette betyr at LLOene søker å operasjonalisere en systematisk amerikansk tilnærming eller strategi som forhindrer opprørerne å gjennomføre sin strategi og som samtidig understøtter nasjonens egne styrker i å etablere legitimt styre i området (*establish government legitimacy*³⁷). Dette baseres imidlertid på en antagelse om at en etablering av stabile og sikre leved forhold for den nøytrale eller passive del av befolkningen vil medføre en anerkjennelse av legitimiteten til nasjonen sin egen regjering og sikkerhetsstyrker, jamfør figur.

Figur 1: Støtte i befolkningen for opprørernes målsetninger³⁸

³² US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, *Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-1. Se også Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US *Counterinsurgency* Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, ss. 34-35.

³³ Ibid s. 5-18.

³⁴ Ibid s. 5-18.

³⁵ Ibid ss. 5-23 til 5-25.

³⁶ Ibid s. 1-7.

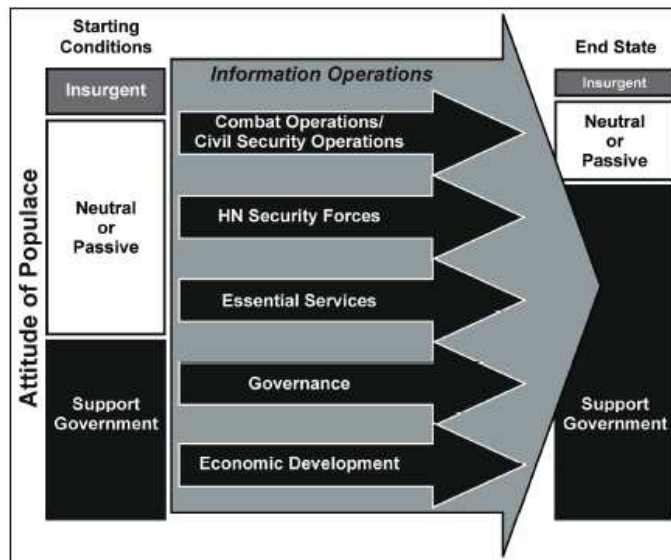
³⁷ Ibid s. 5-1.

³⁸ Ibid figur 1-2 s. 1-20.

I dette ligger det også at en passiv befolkning kan være tilstrekkelig for at opprørerne vinner frem med sine målsetninger. FM 3-24 beskriver at LLOene er nært knyttet til hverandre og en suksessfull måloppnåelse krever koordinerte aksjoner langs alle LLOene. I motsatt fall kan man skape sårbarheter som opprørsgrupperingene kan utnytte for sin sak.

These lines can be customized, renamed, changed altogether, or simply not used. Commanders may combine two or more of the listed LLOs or split one LLO into several. (...) LLOs should be used to isolate the insurgents from the population, address and correct the root causes of the insurgency, and create or reinforce the societal systems required to sustain the legitimacy of the Host Nation government.³⁹

FM 3-24 fokuserer på å vinne befolkningens støtte, adressere årsakene til konflikten og å etablere og forsterke de sosiale systemer som understøtter legitimiteten til den nasjonens regjering. Befolkningens sikkerhetssituasjon er definert som nøkkelen til regjeringen sin legitimitet og er for alle praktiske formål en funksjon av befolkningens persepsjoner. Dette betyr at tyngdepunktet for opprørsbekjempelsesoperasjoner ligger i befolkningen og dens sikkerhetssituasjon.⁴⁰ LLOene gir dermed en strategi for å påvirke tyngdepunktet, *the hub of all power and movement, on which everything depend.*⁴¹ Dette eksemplifiseres i FM 3-24 på denne måten:

Figur 2: Logical Lines of Operations⁴²

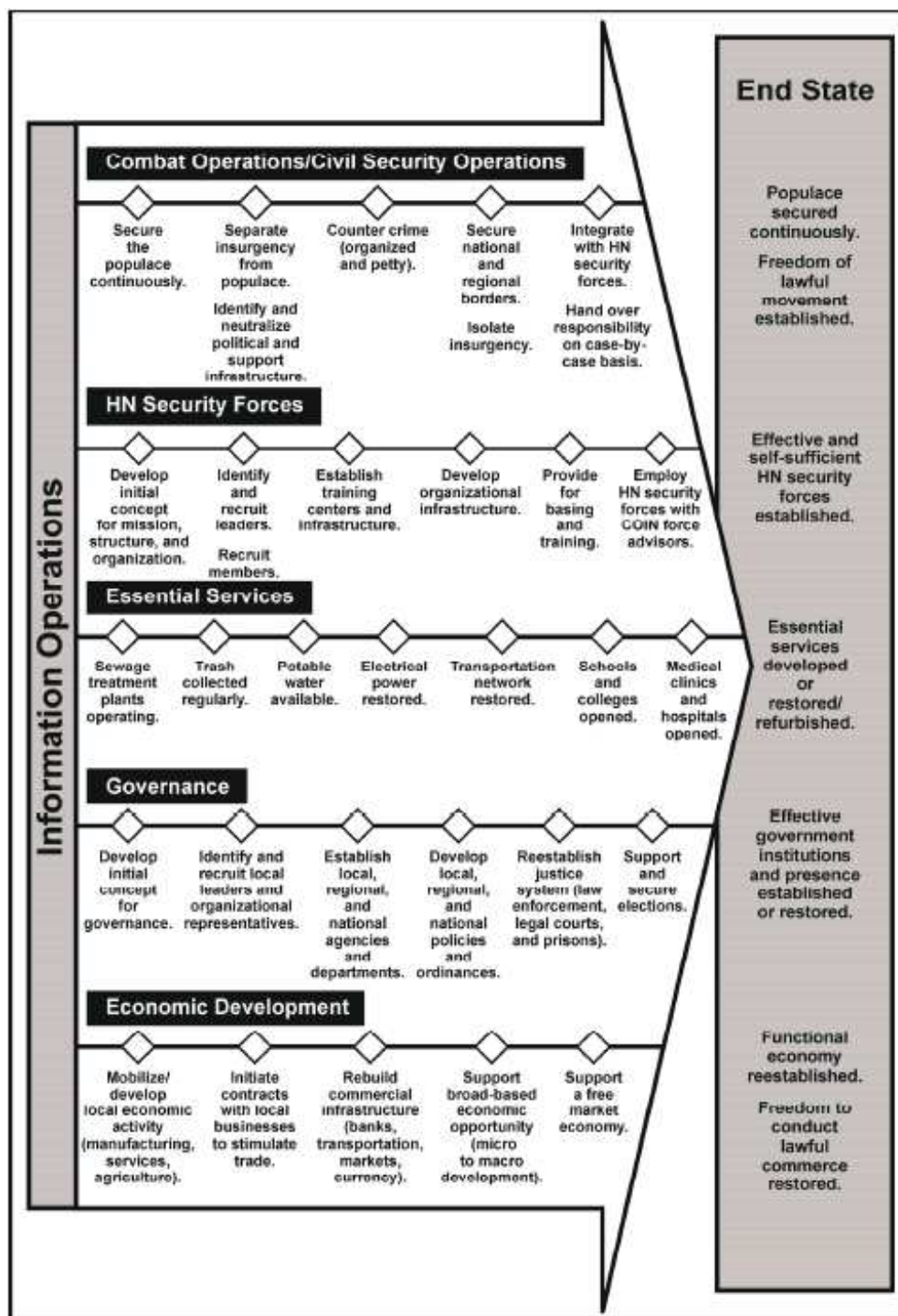
³⁹ Ibid s. 5-7.

⁴⁰ Glenn R. W & Gayton, S. J. (2008, November). Intelligence Operations and Metrics in Iraq and Afghanistan. *Joint Urban Operations and Counterinsurgency Studies* (4). Santa Monica, CA.: RAND Corporation, ss. 12 og 81.

⁴¹ Clausewitz, C ([1832]1989). *On War*. M. Howard & P. Paret (Ed.& Translated). Princeton, New Jersey: Princeton University Press, ss. 595-596.

⁴² *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), figur 5-1 s. 5-3.

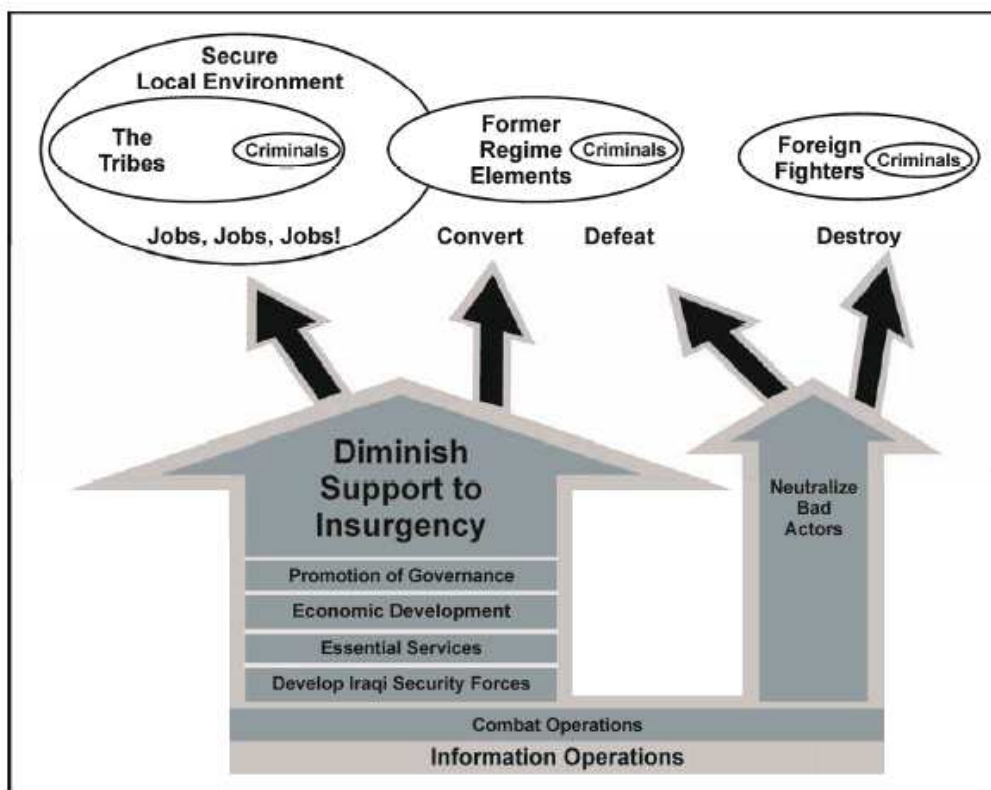
Styrkesjefene velger imidlertid LLOer basert på egen forståelse av konteksten rundt opprøret og hva egne styrker må gjøre for å motvirke opprørernes målsetninger og eliminere årsaken til opprøret (*The root causes of the insurgency*). Sjefen sin intensjon og visjon beskrives gjennom LLOene, avgjørende punkter (*Decisive Points*) og slutttilstanden (*End-State*). Se neste figur for et eksempel. Dette er ikke en uttømmende liste, men et planleggingsgrunnlag for styrkesjefen.

Figur 3: LLO med eksemplifisering av Avgjørende punkter og Slutttilstand⁴³

⁴³ Ibid figur 5-2 s. 5-5.

Figur 2 viser at LLOene konseptuelt er tilpasset å påvirke holdningene til befolkningen og IKKE direkte virke mot en motstander. En suksessfull slutttilstand er definert som en befolkning som støtter eller som i det minste er nøytral til sittende regjering i stedet for en ødeleggelse av motstanderen. Valgte LLOer er i henhold til doktrinen avgjørende for en suksessfull opprørsbekjempelse. Sammenhengen mellom LLOene kan beskrives på denne måten⁴⁴: Gjennomføring av kampoperasjoner og informasjonsoperasjonene skal både redusere befolkningens støtte til opprørsbevegelsen og samtidig nøytralisere de ekstreme grupperingene som aktivt og voldelig motarbeider regjeringens legitimitet. Oppbygging og trening av nasjonens sikkerhetsstyrker, etablering og reetablering av nødvendige tjenesteytelser, utvikling av lokalt styre og understøttelse av en økonomisk utvikling for befolkningen har til hensikt å redusere befolkningens støtte til opprørsbevegelsen eller andre ekstremistgrupperinger. Figuren viser tydelig at et fokus på å redusere befolkningens støtte til opprørsbevegelsen, har større betydning enn å bruke ressursene primært til å ta ut selve opprørsgrupperingene, jamfør en direkte tilnærming.

Figur 4: Sammenhengen mellom LLOene i en opprørsbekjempelsesoperasjon og indirekte/direkte tilnærming⁴⁵

⁴⁴ Ibid ss. 4-7 og 4-8.

⁴⁵ Ibid figur 4-3 s. 4-8.

LLOene er som fibrene i et tau. De er valgt av sjefen og er vevd sammen for å støtte den overordnede målsetningen.

Valgt tilnæringsmetode og LLOene vil i denne studien være grunnlaget for å drøfte om amerikansk praksis i Irak var i samsvar med den nylig utgitte doktrinen. Resten av dette kapitlet vil innledningsvis beskrive tilnæringsmetoden av en operasjon basert på FM 3-24 sin anbefalte tilnærming til opprørsbekjempelse i et stridsmiljø som Irak var ved begynnelsen av 2007 og hvor de forskjellige LLOene i hovedsak fases inn/ fungerer i en slik operasjon. Deretter vil jeg beskrive hva som ligger i den enkelte LLO som drøftingsgrunnlag for neste kapittel.

3.1 Doktrinell tilnærming og design av opprørsbekjempelsesoperasjoner

FM 3-24 anbefaler en *Clear-hold-build* tilnærming i områder som har stor betydning for resultatet av opprørsbekjempelseskampanjen og som utsettes for anslag og trusler fra en godt synlig og markant opprørsbevegelse. Målsetningen for en slik tilnærming er kontinuerlig å sikre sivilbefolkningen mot anslag, eliminere trusselen, understøtte det politisk lovlig valgte styre, etablere lov og orden og reetablere de lokale institusjoner og tjenesteytelser for befolkningen. Dette samsvarer for øvrig godt med målsetningene til LLOene. FM 3-24 fremhever betydningen av en indirekte tilnærming i en *clear-hold-build* operasjon dersom man ønsker å oppnå suksess som kan spres til andre områder. FM 3-24 fraråder spesifikt at operasjonene skal innledes med angrep mot opprørsbevegelsens høyborg.⁴⁶ Den videre beskrivelse av tilnæringsmetoden søker å plassere LLOene inn forskjellig stegene for en *clear-hold-build* tilnærming. Det vil være overlappende aktiviteter mellom de forskjellige stegene, og da spesielt mellom *hold-build* hvor relevante aktiviteter ofte gjennomføres samtidig.

3.1.1 Clearing the Area⁴⁷

Clear er et taktisk oppdrag som innebærer at alle fiendtlige styrker og motstand fjernes eller elimineres i et fastsatt/spesifikt område. Dette innebærer å ødelegge, pågripe eller tvinge opprørsbevegelsen til tilbaketrekning i det aktuelle operasjonsområdet. Dette inkluderer omfattende patruljering for å slå ned opprørsbevegelsen sine avdelinger i området og samtidig sikre lokalbefolkningen mot anslag, samt raid og bakholdsangrep mot opprørsbevegelsens styrker og tilholdssteder. Disse operasjonene er kun innledende operasjoner og ikke slutttilstanden for operasjonene som er å møte befolkningens behov for sikkerhet og stabilitet. Dersom opprørsbevegelsen ikke blir eliminert men i stedet trekker seg tilbake, blir fordrevet eller brytes opp i mindre enheter, må opprørsbekjemperne forhindre opprørsgrupperingene i å returnere eller reetablere seg i området igjen. *Clear* operasjoner understøttes med

---

⁴⁶ Ibid s. 5-18.

informasjonsoperasjoner mot både lokalbefolkningen og opprørsbevegelsen. Denne fasen vil i hovedsak innbefatte *LLO Combat Operations/Civil security Operations* og *LLO Informations Operations*.

3.1.2 Holding with Security Forces⁴⁸

Ideelt vil lokale sikkerhetsstyrker gjennomføre operasjoner i denne fasen. Etablering av militære styrker og lokale sikkerhetsstyrker i baser i nærheten av lokalbefolkningen viderefører splitting, identifisering og eliminering av lokalt lederskap og infrastruktur til opprørsbevegelsen. Suksess eller fiasko avhenger først og fremst på evne til å sikre befolkningen og for det andre på reetablering av regjeringens tilstedeværelse i lokalsamfunnet. Dette innbefatter sikring av kritisk infrastruktur som for eksempel oljeraffinerier, vannforsyning, kraftforsyning og fabrikkanlegg som er viktig for senere økonomisk utvikling. Målrettede operasjoner mot opprørsbevegelsen vil fortsette, men hovedeffekten må være fokusert om befolkningen. Denne fasen vil som fase 1 innbefatte *LLO Combat Operations/Civil security Operations* og *LLO Informations Operations*. I tillegg *LLO Train and Employ Host-Nation Security Forces*, *LLO Support Development of Better Governance* og *LLO Support Economic Development*.

3.1.3 Building Support and Protecting the Population⁴⁹

Progresjon i arbeidet mot å skape legitimitet for nasjonal regjering ligger i evnen til beskyttelse befolkningen. En befolkning som ikke tror de er sikre mot trusler, tvang eller represalier fra opprørsbevegelsen, vil hverken risikere å støtte opprørsbekjemperne eller egen regjering. Befolkningen bestemmer selv når den føler seg trygg nok til å støtte egen regjering. Kontakt med lokalbefolkningen er kritisk for å oppnå suksess i denne fasen. Denne fasen innebærer kontinuerlig patruljering og dersom anledningen byr seg målrettede anslag mot opprørsbevegelsen. Opprørsbekjemperne bør benytte enhver mulighet til å hjelpe lokalbefolkningen og forsøke å møte deres behov og forventninger. Denne fasen inkluderer samtlige LLOer, herunder også *LLO Establish and Restore Essential Services* og *LLO Support Economic Development*. De militære styrkene kan sannsynligvis i denne fasen overføre ressurser fra *LLO Combat Operations* til de øvrige LLOene.

---

⁴⁷ Ibid s. 5-19.

⁴⁸ Ibid ss. 5-19 og 5-20.

⁴⁹ Ibid ss. 5-20 til 5-22.

3.2 Conduct Combat Operations/Civil Security Operations⁵⁰

Kampoperasjoner er velkjent for alle militære styrker. Kampoperasjoner har vist seg nødvendig i de fleste opprørsbekjempelsesoperasjoner, men det er viktig å forsikre seg om at man ikke benytter så store ressurser på denne LLOen på bekostning av de andre LLOene som skal understøtte utvikling og forsterke støttet regjering sin legitimitet.

Militære styrker gjennomfører her såkalte *full spectrum operations*⁵¹. Dette innebærer at de militære styrkene må være i stand til å gjennomføre ”simultaneous offensive, defensive, and stability operations”⁵² som del av en kampoperasjon.⁵³ Offensive og defensive operasjoner fokuserer i hovedsak på å slå motstanderen, mens stabiliseringsoperasjonene fokuserer på områdesikkerhet, beskyttelse av sivilbefolkning, beskyttelse av infrastruktur og lignende. FM 3-24 understreker spesielt at opprørsbekjempelse er *war amongst the people* og at primærfokus for de militære operasjonene så langt det er mulig skal være de sivile sikkerhetsoperasjonene (*Civil Security Operations*). Doktrinen fremhever derfor følgende for denne LLOen:

Combat operations must therefore be executed with an appropriate level of restraint to minimize or avoid injuring innocent people. Not only is there a moral basis for the use of restraint or measured force; there are practical reasons as well. Needlessly harming innocents can turn the populace against the COIN effort. Discriminating use of fires and calculated, disciplined response should characterize COIN operations. Kindness and compassion can often be as important as killing and capturing insurgents.⁵⁴

Sikkerhet for befolkningen og en fleksibel opprørsbekjempelsesstyrke som hurtig kan endre handlingsmønster blir totalt avgjørende for denne LLOen. Små tilpasningsdyktige avdelinger som opererer i nære relasjoner til sivilbefolkningen og som samler inn maksimalt med informasjon om opprørerne er i henhold til FM 3-24 den optimale avdeling for gjennomføring av operasjoner langs denne LLOen.⁵⁵ I realiteten peker man her mot avdelinger på bataljons- og kompaninivå. LLOen innebærer følgende for en militær avdeling⁵⁶:

---

⁵⁰ US Army skiller doktrinært mellom Combat Operations og Civil Security Operations. Security Operations som del av Combat Operations for US Army omfatter normalt egen styrkebeskyttelse. Beskyttelse av eller etablere sikkerhet for sivilbefolkningen eller sivil infrastruktur blir for US Army benevnt som Civil Security Operations eller Civil Control Operations. US Marine Corps foretar ikke dette skillet, og behandler alle forhold vedrørende å sikre sivilbefolkningen eller infrastruktur fra fiendtlige handlinger eller innflytelse som Combat Operations. For denne studien vil jeg videre legge US Marine Corps sin fortolkning til grunn.

⁵¹ *US Army FM 3-0, Operations*. Washington D.C.:Headquarters Department of the Army.(27 February 2008),s. 3-1.

⁵² *Ibid* s. 3-1.

⁵³ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-11.

⁵⁴ *Ibid* s. 5-12. Se også Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US *Counterinsurgency Doctrine*. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, ss. 40-41.

⁵⁵ *Ibid* s. 5-12.

⁵⁶ *Ibid* tabell 5-2 s. 5-12.

- Etablere og videreutvikle kulturell og kontekstuell forståelse
- Varsom bruk av makt i samsvar med oppdrag og behov for selvforsvar
- Vurdere sivilbefolkningens reaksjoner på planlagte operasjoner
- Identifisere oppdrag som oppfattes som hensiktsmessige for en utenlandsk styrke i sin støtte til regjering og befolkningen generelt.
- Eliminere, pågripe, splitte opprørsgrupperingene sine ledere på høyere og midlere nivå
- Påvirke opprørernes rekruttering for egen sak
- Rive opp opprørerne sin basestruktur og sikre tilholdssteder
- Forhindre støtte og forsyninger over landegrensene
- Behandle befolkningen med respekt
- Støtte avvæpning, demobilisering og reintegrering av væpnede grupper som er utenfor regjeringens kontroll, herunder opprørsgrupperinger som skifter side, overgir seg eller aksepterer amnesti.

3.3 Train and Employ Host-Nation Security Forces

Trening og anvendelse av nasjonen sine egne sikkerhetsstyrker baserer seg på FM 3-24 sin påstand om at "the host nation must secure its own people"⁵⁷. Denne LLOen tar inn over seg en iboende filosofi om å forstå og respektere nasjonen sin kultur og tradisjoner. Dette inkluderer å understøtte nasjonale sikkerhetsstyrker sin legitimitet i befolkningens øyne, samt å forhindre at sikkerhetsstyrkene misbruker sin makt eller stilling overfor den jevne befolkning eller etniske grupperinger. FM 3-24 understreker viktigheten av å ta en helhetlig tilnærming i opprørsbekjempelse. Dette inkluderer blant annet å inkludere nasjonens regjering og sikkerhetsstyrkenes ledere som likestilte partnere. Vis at man respekterer deres partnerskap og at de nasjonale styrkene har tillit hos opprørsbekjempernes ledelse for å underbygge regjeringens legitimitet overfor befolkningen.⁵⁸ Dette fordrer imidlertid at maktmisbruk fra de nasjonale sikkerhetsstyrkene ikke tolereres

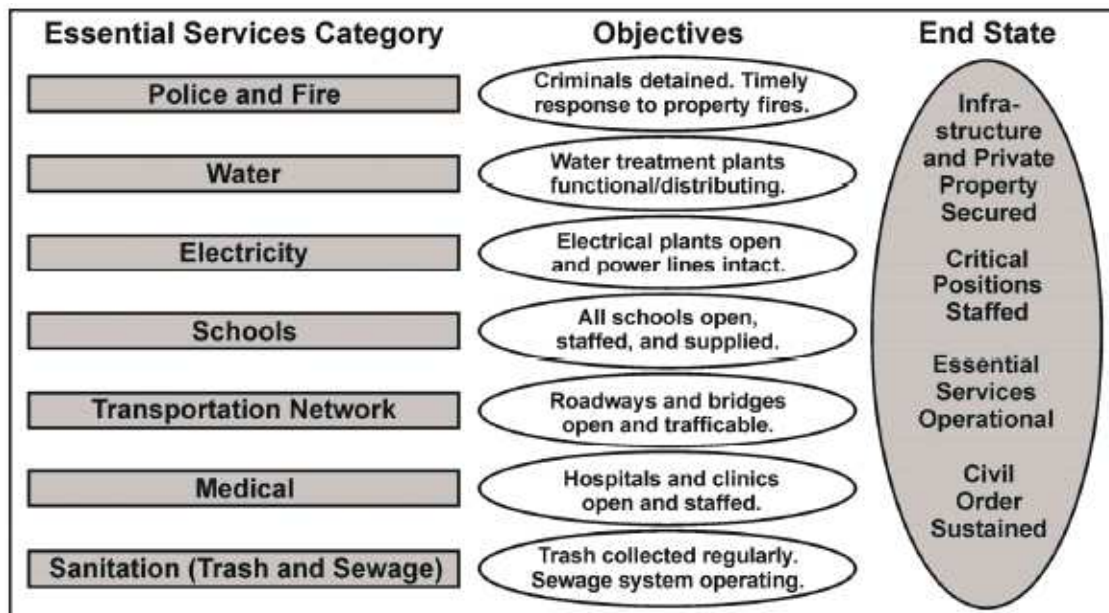
3.4 Establish or Restore Essential Services

I likhet med de to første LLOene adresserer denne LLOen klart befolkningens behov og problemer i det daglige liv. Utover de klare fordelene dette gir i kampen mot opprørsbevegelsen, gir det å møte befolkningens livsnødvendige behov for tjenesteytelser også

---

⁵⁷ Ibid s. 5-13.

opprørsbekjempelsesstyrkene og de nasjonale sikkerhetsstyrkene en mulighet til å samordne sosiale ytelser i samfunnet. Normalt vil de militære styrkene nyttes til å etablere et trygt og sikkert miljø for lokalbefolkningen å leve i og for hjelpeorganisasjonene og nasjonale etater å jobbe i. Etablering av livsnødvendige tjenesteytelser for befolkningen blir dermed normalt en sak for regjering og mer sivile organisasjoner som for eksempel utenlandske hjelpeorganisasjoner å arbeide mot. I et usikkert og ustabilt samfunn kan imidlertid militære avdelinger innledningsvis ha en ledende rolle også innen denne LLOen. Forutsetningen er at andre organisasjoner ikke er tilstede i området eller ikke har kapasitet til å gjøre noe med befolkningens situasjon på grunn av sikkerhetssituasjonen.⁵⁹ En viktig forutsetning i planlegging og gjennomføring av oppdrag innen denne LLOen er at militære styrker i nært samarbeid med nasjonen sin regjering etablerer oppnåelig mål. Dersom man setter for høye mål som ikke oppnås, kan både de militære og regjeringen miste respekt og støtte i befolkningen.⁶⁰ Dersom regjeringen evner å møte befolkningens behov på en rettferdig og effektiv måte, demonstrerer regjeringen overfor egen befolkning at den har kontroll på eget territorium og egen jurisdiksjon. Dette er essensielt for regjeringens evne til å etablere og eventuelt bibeholde legitimitet i befolkningen. Figuren gir eksempler på livsnødvendige tjenesteytelser for befolkningen.

Figur 5: Eksempler på livsnødvendige tjenesteytelser for en befolkning⁶¹

3.5 Support Development of Better Governance

I henhold til FM 3-24 er hensikten med denne LLOen følgende:

⁵⁸ Ibid tabell 5-3 s. 5-13.

⁵⁹ Ibid s. 5-14.

⁶⁰ Ibid s. 5-14.

⁶¹ Ibid figur 5-4 s. 5-15.

This LLO relates to the HN government's ability to gather and distribute resources while providing direction and control for society. These include regulation of public activity; taxation; maintenance of security, control, and essential services; and normalizing the means of succession of power. Good governance is normally a key requirement to achieve legitimacy for the HN government (...) When well executed, these actions may eliminate the root causes of the insurgency. Governance activities are among the most important of all in establishing lasting stability for a region or nation.⁶²

På nytt ser man at riktig behandling av integreringsspørsmål, forventninger og oppfatninger blant befolkningen påvirker befolkningens forhold til de militære styrker og regjeringen. Den avgjørende faktor i denne LLOen, som i flere av de andre, er å finne kilden til opprøret. Det handler egentlig om å etablere et system for fordeling av makt og goder på en rettferdig måte og en mulighet til befolkningen å adressere urettferdighet i maktanvendelse eller fordeling av goder overfor styresmaktene, herunder skifte ut korrupte tjenestemenn og fjerne etniske skillelinjer i samfunnet.

3.6 Support Economic Development

Støtte til økonomisk utvikling er med på å forme befolkningens forventninger og innstilling til opprørsbekjemperne og regjeringen. En økonomisk utvikling med mulighet for å skaffe seg en jobb gir befolkningen en mulighet til å livnære familien sin, understøtter regjeringen sin legitimitet i befolkningen og undergraver opprørerne sine falske løfter overfor befolkningen.⁶³ En suksessfull økonomisk utvikling vil øke støtten til regjeringen, men en fiasko kan øke troen på opprørernes løfter og fjerne muligheten for å finne kampen mot opprørsbevegelsen.⁶⁴ Det handler kort og godt om at ethvert menneske vil støtte den parten i en konflikt de selv forventer skal vinne for å ha et bedre liv når konflikten er avgjort.

En økonomisk utvikling innbefatter å løse problemene på både kort og lang sikt. På kort sikt er de øyeblikkelige problemene som stor arbeidsledighet og reetablering av et økonomisk system. På lang sikt må man etablere en naturlig, robust og velfungerende økonomi. Men nasjonens økonomiske situasjon er også avhengig av at regjeringen kontinuerlig evner å sikre sin egen befolkning, jfr første LLO.⁶⁵

⁶² Ibid s. 5-15. Se også Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US Counterinsurgency Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, s. 39.

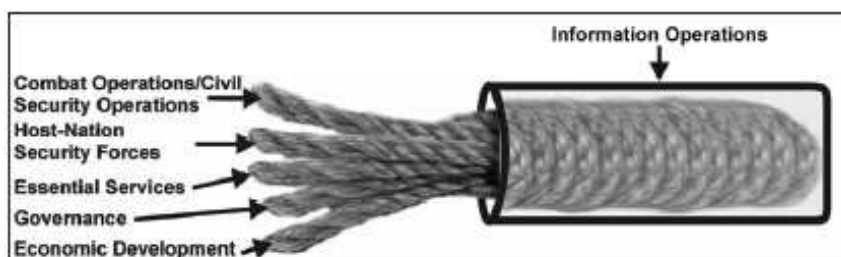
⁶³ Ibid s. 5-16.

⁶⁴ Ibid s. 5-17.

⁶⁵ Ibid s. 5-16.

3.7 Information Operations

Informasjonsoperasjoner er i henhold til FM 3-24 kanskje den mest avgjørende LLOen på grunn av den markante betydningen befolkningen og befolkningens oppfatninger har i irregulær krigføring.⁶⁶ Informasjonsoperasjonene styrker effekten av de andre LLOene og vever de sammen mot en helhetlig målsetning.

Figur 6: Informasjonsoperasjoners forsterkende effekt på den totale målsetning⁶⁷

Informasjonsoperasjonene har til hensikt å håndtere befolkningens forventinger med tanke på hva opprørsbekjemperne og regjeringen kan oppnå både på kort og lang sikt⁶⁸. Dette inkluderer å danne et realistisk bilde overfor befolkningen hva de kan forvente seg av forbedret livskvalitet på kort sikt. Informasjonsoperasjonene må gi konsise budskap basert på fakta og sannheten. Løgner kan undergrave legitimiteten til opprørsbekjempelsesstyrkene og regjeringen i befolkningens øyne. Budskapet bør spres gjennom radio, TV, aviser, flygeblad, reklametavler og internett samtidig som aksjoner langs de andre LLOene iverksettes.

Informasjonsoperasjoner brukes også til påpeke propaganda og løgner fra opprørerne overfor den lokale befolkning. Opprørerne er ikke begrenset av sannheten og bruker både propaganda og løgner for å oppnå sin målsetting.⁶⁹

Effektive informasjonsoperasjoner må veie sin ord slik at budskapet ikke misforstås. Dersom opprørsbekjemperne gjør feil bør mistaket innrømmes så tidlig som mulig. Suksessfulle operasjoner bør utnyttes øyeblikkelig for å understøtte opprørsbekjempernes og regjeringens legitimitet.⁷⁰

I henhold til FM 3-24 bør man også gi befolkningen en mulighet til å uttrykke sine meninger og eventuelle klager. En slik mulighet vil gi innspill både til den formelle politiske prosessen og den mer uformelle på lokalt nivå for å identifisere behov og utligne misoppfatninger.⁷¹ Dette kan

⁶⁶ Ibid s. 5-8.

⁶⁷ Ibid s. 5-6.

⁶⁸ Ibid s. 5-8.

⁶⁹ Ibid, s. 5-8 og tabell 5-1 ss. 5-9 til 5-10.

⁷⁰ Ibid tabell 5-1 ss. 5-9 til 5-10

⁷¹ Ibid tabell 5-1 ss. 5-9 til 5-10

blant annet gjøres gjennom daglig kontakt mellom soldater og lokalbefolkning under oppdragsløsningen. En slik kontakt kan brukes til å identifisere hvilke personer som har reell innflytelse på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå og deres eventuelle lojalitet til regjering og/eller opprørsbevegelsen. I tillegg bør den daglige kontakten mellom soldater og lokalbefolkning kombineres med faste møter mellom lokalsamfunnenes eldste/ordfører og lignende og den militære sjef i området for å identifisere og adressere områder hvor opprørsbekjemperne kan gjøre forholdene bedre for lokalbefolkningen.⁷²

FM 3-24 oppfordrer også til dialog mellom regjeringen og en eventuell opposisjon, med andre ord åpne en kanal for gjensidig forståelse for den aktuelle situasjon.⁷³ Dette innebærer også å jobbe med regjeringen og lokale styresmakter for eventuelt å løse de kravene eller påstandene opprørerne fremsetter der det er mulig for å vise forbedring overfor lokalbefolkningen. Med andre ord et forsøk på å miskreditere opprørernes krav og årsaken til konflikten.⁷⁴

FM 3-24 legger også vekt på at opprørsbekjemperne fremstilles som robust styrke, som forblir i område for å hjelpe befolkningen gjennom en vanskelig situasjon.⁷⁵

FM 3-24 vektlegger spesielt media sin rolle i opprørsbekjempelsesoperasjoner⁷⁶. Media er alltid tilstedeværende i et informasjonssamfunn, og en effektiv mediabehandling er kritisk for suksess i opprørsbekjempelsesoperasjoner. Enhver operasjon eller handling vil være en sak for videre granskning. Dette fordrer av den grunn at de militære sjefene har en personlig kontakt med media og kan bruke denne kanalen som generell informasjonskanal og for mer spesifikke personlige uttalelser til befolkningen både lokalt og hjemme i egen nasjon. Sjefene bør holde ukentlige pressekonferanser for å forklare operasjonene og gi *transparency* til befolkningen som utsettes for konsekvensene av en opprørsbekjempelseskampanje. Ideelt bør slike presskonferanser inkludere nasjonens egen medium og representanter fra myndighetene slik at handlingene fremstår som enhetlige mellom de utenlandske styrkene og nasjonenes egne myndigheter i befolkningens øyne.

Betydningen av å håndtere befolkningens oppfatninger og forventninger blir et kjerneoppdrag for denne LLOen. I tillegg skal LLOen legitimere regjeringens handlinger samtidig som opprørernes legitimitet undergraves. Hensikten er å samle befolkningen, og spesielt den nøytrale midte, mot felles mål og en fremtid i sameksistens.

---

⁷² Ibid s. 5-10.

⁷³ Ibid tabell 5-1 ss. 5-9 til 5-10

⁷⁴ Ibid s. 5-10.

⁷⁵ Ibid s. 5-10.

⁷⁶ Ibid ss. 5-10 og 5-11.

4 FM 3-24 vs The Surge

Dette kapitlet vil sannsynliggjøre at de amerikanske operasjonene i Irak under *The Surge* i hovedsak var i henhold til beskrivelsene i FM 3-24. Kapitlet vil innledningsvis gi en oversikt over hendelsesforløp og målsetninger ved de amerikanske operasjonene i Irak etter utgivelsen av den nye doktrinen. Deretter vil det bli drøftet i hvilken grad de gjennomførte operasjoner var i tråd med FM 3-24.

4.1 Kort oversikt over amerikanske operasjoner i Irak etter utgivelse av den nye doktrinen FM 3-24

4.1.1 Ny amerikansk strategi i emning

President Georg W. Bush annonserte i sin *New Way Forward* tale til den amerikanske befolkning 10. januar 2007 en endring i den amerikanske strategien i Irak. President Bush hevder at det viktigste på kort sikt for å lykkes i Irak ligger i å redusere den sekteriske volden i og rundt Bagdad. Den mer overordnede målsetningen er å bygge et stabilt irakisk samfunn gjennom å forbedre sikkerhetssituasjonen slik at den irakiske regjering får anledning til bygge opp sin evne til å regjere på en effektiv måte. Erfaring fra tidligere irakiske og amerikanske operasjoner i Irak viser at opprørsbevegelsen vil gjenopprette sin virksomhet og kontroll så snart de amerikanske styrkene forlater et klarert område for å klare et nytt.⁷⁷ Presidenten annonserer i talen en økning i de amerikanske militære styrkene i Irak for å hjelpe irakerne til å redusere den sekteriske volden og skape og opprettholde større sikkerhet for befolkningen i Bagdad.

The most urgent priority for success in Iraq is security, especially in Baghdad. Eighty percent of Iraq's sectarian violence occurs within 30 miles of the capital. This violence is splitting Baghdad into sectarian enclaves, and shaking the confidence of all Iraqis.⁷⁸

Our past efforts to secure Baghdad failed for two principal reasons: There were not enough Iraqi and American troops to secure neighborhoods that had been cleared of terrorists and insurgents. And there were too many restrictions on the troops we did have.⁷⁹

I've committed more than 20,000 additional American troops to Iraq. The vast majority of them -- five brigades -- will be deployed to Baghdad. These troops will work alongside Iraqi units and be embedded in their formations.⁸⁰

⁷⁷ Bush, G. W. (2007, 10. januar). *The New Way Forward* [President's address to the Nation], s. 3.

⁷⁸ Ibid s. 2.

⁷⁹ Ibid s. 2.

⁸⁰ Ibid s. 2.

For det andre sier presidenten at løsningen på lengre sikt ligger utenfor de rene militære operasjonene. Befolkningen må kunne se forbedringer i sitt dagligliv. I tillegg må terrororganisasjonene og opprørerne sine operasjons- og forsyningslinjer fra nabolandene brytes.

Ordinary Iraqi citizens must see that military operations are accompanied by visible improvements in their neighborhoods and communities.⁸¹

To show that it is committed to delivering a better life, the Iraqi government will spend \$10 billion of its own money on reconstruction and infrastructure projects that will create new jobs. To empower local leaders, Iraqis plan to hold provincial elections later this year. And to allow more Iraqis to re-enter their nation's political life, the government will reform de-Baathification laws, and establish a fair process for considering amendments to Iraq's constitution.⁸²

Succeeding in Iraq also requires defending its territorial integrity and stabilizing the region in the face of extremist challenges. This begins with addressing Iran and Syria. These two regimes are allowing terrorists and insurgents to use their territory to move in and out of Iraq. Iran is providing material support for attacks on American troops. We will disrupt the attacks on our forces. We'll interrupt the flow of support from Iran and Syria. And we will seek out and destroy the networks providing advanced weaponry and training to our enemies in Iraq.⁸³

4.1.2 Amerikansk operasjonskonsept i Irak før innføringen av FM 3-24

Amerikansk strategi i Irak ved årsskiftet 2006-2007 var i stor grad basert på å gjennomføre systematiske raids og angrep fra større fremskutte operasjonsbaser, *Forward Operating Bases* (FOB), inn i urolige områder og nabolag for å rive opp nettverkene til terrorist-, opprørs- og militsbevegelsene i Irak for deretter å overgi ansvaret for disse klarerte områdene til de irakiske sikkerhetsstyrkene.⁸⁴ Dette ble supplert med periodevise patruljer inn i byene. Bing West beskriver i 2006 det amerikanske operasjonsmønsteret på denne måten:

*But the Americans were operating more and more from big bases, removing themselves from the population and from the civil war being waged beyond the tall cement walls of their isolated bastions. They also continued to judge their actions all too often by input, such as the number of patrols conducted, rather than by output, such as reduction in violence.*⁸⁵

⁸¹ Ibid s. 3.

⁸² Ibid s. 3.

⁸³ Ibid s. 4.

⁸⁴ Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, s. 3. Se også West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, ss. 43 og 49.

⁸⁵ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 49.

FOBene eller disse bastionene som West beskriver var normalt plassert i utkanten av byene og hadde ligget på samme sted over flere år.⁸⁶ De irakiske sikkerhetsstyrkene og deres amerikanske rådgivere var normalt etablert lokalt i byenes distrikter.

Gjennom disse operasjonene ble en rekke terrorister og opprørere drept og arrestert, sikre tilholdssteder og områder ble ødelagt og ulovlige våpen beslaglagt og ødelagt. Samtidig gjennomførte de amerikanske styrkene opplæring av de irakiske sikkerhetsstyrkene og støttet deres operasjoner etter anmodning om assistanse.⁸⁷

Dette amerikanske operasjonsmønsteret medførte ofte at de irakiske sikkerhetsstyrkene innledningsvis selv forsøkte å løse en krise og anmodet amerikanerne om assistanse når de selv ikke kunne håndtere situasjonene. De amerikanske styrkene måtte derfor i stor grad rykke inn i for eksempel Bagdad sine distrikter for å gjennomføre raids, angrep og sveip mot/etter terrorister, opprørere og milits for deretter å trekke seg tilbake for restitusjon eller å løse et nytt oppdukkende oppdrag et annet sted.⁸⁸

Dette operasjonskonseptet underbygges av følgende oppdragsforståelse av General George Casey, sjef for de multinasjonale styrkene i Irak i januar 2007:

Since the inauguration of the Iraqi government, MNF-I forces remain in Iraq at the behest of its leaders. Coalition forces are committed to supplementing Iraqi Security Forces in ongoing operations – and striking at al Qaeda in Iraq in particular – but increasingly are focused on helping build and train the ISF with the eventual goal of leaving Iraq able to secure its streets, its borders and its citizenry without Coalition help.⁸⁹

4.1.3 Nytt operasjonskonsept basert på “The New Way Forward” strategien

General David Petraeus erstattet General Casey som sjef for MNF-I den 10. februar 2007. David Petraeus fikk i oppgave å implementere president Bush sin nye strategi, *The New Way Forward*. Startegien ble omsatt til følgende målsetning for MNF-I:

To create stability and security to protect the Iraqi people, first and foremost in Baghdad. The population and the government of Iraq are the center of gravity. Creating a stable environment in Baghdad should provide time and space for the Iraqi government to continue to mature as a government and continue to build its capacity.⁹⁰

⁸⁶ Kagan, K. (2007, 1. mars). From ‘New Way Forward’ to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, s. 14.

⁸⁷ Ibid s. 3.

⁸⁸ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 9.

⁸⁹ Multi-National Force – Iraq (2006). *2006 Year in Review: Iraq*, s. 8.

⁹⁰ Siter i Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 2.

Denne strategien var inndelt i 3 hovedfaser. Fase 1 i den nye amerikanske strategien var operasjon *Enforcing the Law*⁹¹ eller *The Baghdad Security Plan*⁹². Fase 2 ble benevnt operasjon *Phantom Thunder*⁹³ og fase 3 var oppfølgingsoperasjonen til operasjon *Phantom Thunder*, operasjon *Phantom Strike*⁹⁴. Hensikten med operasjonene var å stabilisere gitte områder gjennom å fjerne opprørsgrupperingene og stoppe volden overfor sivilbefolkningen for deretter å gi de irakiske sikkerhetsstyrkene ansvaret for de klarerte områdene.

4.1.3.1 Operasjon Enforcing the Law

Operasjon *Enforcing the Law* ble formelt innledet den 14. februar 2007⁹⁵. Hensikten med operasjonen var å demonstrere den irakiske regjeringens legitimitet og effektivitet gjennom å etablere faste rettsregler i Irak. Beskyttelse av sivilbefolkningen og oppbygging av irakisk kapasitet til å håndtere lov og orden var kjernen i operasjonen. For å møte dette valgte generalene Petraeus og Odierno en tilnærming som bygget på 2 elementer. For det første å etablere sikkerhet i Bagdad slik at befolkningen beskyttes mot sekterisk vold.⁹⁶ For det andre hindre opprørs- og terrorgrupperinger å infiltrere inn til Bagdad med bilbomber, våpen, opprørskjempere og selvmordsbombere fra tilfluktssteder utenfor byen i de såkalte Bagdadbeltene.⁹⁷ General Odierno beskrev det på denne måten:

Attacks occurring in Baghdad often originate in these outerlying regions. Sectarian lines begin to blur in these belts, creating a flashpoint for extremists looking to assert their control over Baghdad. Al Qaeda in Iraq and Shi'a extremists want to control these areas.⁹⁸

Element 1- Etablere sikkerhet i Bagdad

General Odierno, sjef for *Multi-National Corps-Iraq* (MNC-I) beskrev tilstedeværelse for å sikre befolkningen og generell lov og orden som en av de viktigste handlingene for å vinne befolkningens tillit:

⁹¹ Operasjon *Enforcing the Law* er det offisielle navnet for operasjon *Fardh A-Qanoon* som også er kjent som *The Baghdad Security Plan (BSP)*. *The Baghdad Security Plan* blir også omtalt som *Operation Law and Order* ("*Baghdad Security Plan Officially Named*,"2007)

⁹² Kagan, K. (2007, 15. mars). *Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 2.

⁹³ Kagan, K. (2007, 6. juli). *The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 17-18.

⁹⁴ Kagan, K. (2007, 6. desember). *Securing Diyala: June 2007 – November 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 2.

⁹⁵ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 127.

⁹⁶ Kagan, K. (2007, 6. desember). *Securing Diyala: June 2007 – November 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 2.

⁹⁷ *Ibid* s. 2.

⁹⁸ Sitert i Kagan, K. (2007, 6. desember). *Securing Diyala: June 2007 – November 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 3.

Key to the security plan will be the establishment of Joint Security Stations, combat outposts manned by both Iraqi and coalition Forces that will provide a 24-hour-a-day security presence in violence-plagued areas. This full-time presence will lead to better intelligence gathering capabilities, allow the Iraqi people to develop confidence in their security forces and enhance cooperation and confidence between Iraqi and coalition forces⁹⁹

General Fil, sjefen for *Multi-National Division (MND)-Baghdad* beskrev det amerikanske operasjonskonseptet for Bagdad på følgende måte:

The security plan includes an increase in Iraqi and coalition forces in Iraq's capital, a push to rid the city of violent extremists and the creation of joint security stations throughout Baghdad¹⁰⁰

This new plan involves three basic parts: clear, control and retain. The first objective within each of the security districts in the Iraqi capital is to clear out extremist elements neighborhood by neighbourhood in an effort to protect the population. And after an area is cleared, we're moving to what we call the control operation. Together with our Iraqi counterparts, we'll maintain a full-time presence on the streets, and we'll do this by building and maintaining joint security stations throughout the city. This effort to re-establish the joint security stations is well under way. The number of stations in each district will be determined by the commanders on the ground who control that area. An area moves into the retain phase when the Iraqi security forces are fully responsible for the day-to-day security mission. At this point, coalition forces begin to move out of the neighborhood and into locations where they can respond to requests for assistance as needed. During these three phases, efforts will be ongoing to stimulate local economies by creating employment opportunities, initiating reconstruction projects and improving the infrastructure. These efforts will be spearheaded by neighborhood advisory councils, district advisory councils and the government of Iraq.¹⁰¹

Element 2 – Forhindre opprørere og terrorister adgang til Bagdad

Amerikanerne utfordret ikke motstanderens okkupasjon av de nærliggende områdene til Bagdad i noen stor grad i sine operasjoner 2006. General Casey prioriterte som tidligere nevnt opptrening av de irakiske sikkerhetsstyrkene. Resultatet ble at opprørsbevegelsen kunne bruke området rundt Bagdad til å projisere styrker, våpen og forsyninger inn til Bagdad og gjennom Bagdad og videre ut i provinsene i Irak. General Odierno forklarte problemet på denne måten:

Attacks occurring in Baghdad often originate in these outerlying regions. Sectarian lines begin to blur in these belts, creating a flashpoint for extremists

⁹⁹ Multi-National Force – Iraq (2007, 20. februar). Odierno outlines Iraq accomplishments, reflects on way ahead. *Press conference Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno.*

¹⁰⁰ Multi-National Force – Iraq (2007, 16. februar). General: Peace in Iraq possible. *Press conference Commanding General Multi-National Division-Baghdad, Major-General Joseph Fil Jr.*

¹⁰¹ Sitert i Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2, s. 3.*

looking to assert their control over Baghdad. Al Qaeda in Iraq and Shi'a extremists want to control these areas.¹⁰²

Hovedendring fra tidligere strategi

Denne strategien baserte seg på at de amerikanske styrkene forble i et område som var klarert inntil hele området var sikret og at de irakiske sikkerhetsstyrkene var tilstrekkelig bemannet og trent til at de kunne kontrollere området på egen hånd.

4.1.3.2 Operasjon Phantom Thunder

Den 15. juni 2007 startet generalene David Petraeus og Ray Odierno operasjon *Phantom Thunder*. Hensikten med operasjonen var å fordrive Al Qaeda fra sine tilfluktssteder i nærheten av Bagdad, samt nekte Al Qaeda å produsere bilbomber og forflytte våpen og opprørskjempere gjennom jordbruksområdene i nærheten av Bagdad.

Operasjon *Phantom Thunder* var en koordinert offensiv i den sentrale delen av Irak, herunder Bagdad, Bagdadbeltene, Anbarprovinsen og Diyala provinsen. *MND – North*, nord av Bagdad, skulle rydde den betente byen Baqubah og områdene i nær tilknytning til byen i Diyala provinsen og derigjennom også hindre våpenforsyninger å komme inn fra Iran gjennom Diyala dalen. *MND-Center* sør av Bagdad skulle rydde Al Qaeda sin bastion i Arab Jabour sør av Bagdad, samt nekte Al Qaeda å bruke Eufrat og Tigris som transportåre for våpen, bomber og Al Qaeda kjempere. *MND-West* skulle rydde Al Qaeda sine tilholdssteder mellom Fallujah og Bagdad helt opp til Lake Tharthar nordvest av hovedstaden og derigjennom hindre våpenforsyninger å komme inn fra Jordan og Syria. *MND-Baghdad* skulle rydde tilholdssteder i Bagdad og i den umiddelbare nærhet nord og vest for hovedstaden.¹⁰³

General Odierno beskrev operasjon *Phantom Thunder* på denne måten 22. juni 2007:

Operation Phantom Thunder” is designed to protect the Iraqi people, ease reconciliation among the religious sects, defeat al Qaeda in Iraq and other extremists, and continue developing Iraqi security forces. (...) The intent of Phantom Thunder goes back to the handbook of defeating an insurgency – separate insurgents from the population, then put in place political and economic initiatives to buy time and space for the Iraqi government to move toward political accommodations.¹⁰⁴

Operation Phantom Thunder is a corps-level offensive operation that began on 15 June to defeat al Qaeda insurgents and extremists, deny enemy safe havens,

¹⁰² Sitert i Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 3.

¹⁰³ Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 17-19.

¹⁰⁴ Multi-National Force – Iraq (2007, 22. juni). General Describes Phantom Thunder. *Teleconference Departement of Defense, Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*.

interdict movement, logistics and communications. It is an open-ended operation that will extend through the summer and will be done in conjunction with civil-military operations to support political and economic efforts. It consists of carefully synchronized simultaneous operations at division and brigade level to clear al Qaeda, Sunni insurgents and Shi'a extremists in, near and around Baghdad. It also includes aggressive shaping operations by our Special Operations Forces focused on al Qaeda in Iraq and other special groups. These operations are intended to eliminate accelerants to Baghdad violence from enemy support zones in the belts that ring the city. In some cases this means we're operating in areas where—(audio break). (In progress following audio break)—earlier this week into an area we have not operated in in a while, local Iraqis asked coalition forces, “Where have you been?” And, “Can our children go back to school now?” The intent of Phantom Thunder is to protect the Iraqi population and render irreconcilable groups ineffective, while employing political and economic initiatives to buy time and space for the government of Iraq to move towards political accommodation.¹⁰⁵

4.1.3.3 Operasjon Phantom Strike

Hensikten med operasjon *Phantom Strike* var å bryte ned Al Qaeda og frarøve dem deres tilholdssteder i Irak for øvrig før Ramadan startet. General Odierno beskrev operasjonskonseptet for *Phantom Strike* slik når operasjonen startet 13. august 2007:

This week, we launched Operation Phantom Strike, a series of targeted operations designed to intensify pursuit of extremist elements across Iraq. With the elimination of safe havens and support zones due to Phantom Thunder, al Qaeda and Shi'a extremists have been forced into ever-shrinking areas, and it is my intent to pursue and disrupt their operations....Over the coming weeks, we plan to conduct quick strike raids against remaining extremist sanctuaries and staging areas, carry out precision targeting operations against extremist leadership and focus missions to counter the extremists' lethal accelerants of choice, the IED and the vehicle-borne IED. We will continue to hunt down their leadership, deny them safe haven, disrupt their supply lines and significantly reduce their capability to operate in Iraq.¹⁰⁶

Han tilføyde følgende vedrørende situasjonen i Irak etter operasjon *Phantom Thunder*:

[W]e are not going to give up any ground that we have attained so far. We have been able to liberate the major population centers, provide more security, and what we will do now is conduct quick operational strikes all around the country to go after these remaining small pockets that are still remaining out there of al Qaeda and also Shi'a extremists.¹⁰⁷

¹⁰⁵ US Department of Defense (2007, 22. juni). *Special Briefing with Lt. Gen Ray Odierno, US Army.*

¹⁰⁶ US Department of Defense (2007, 17. august). On Ongoing Security Operations in Iraq. *Press Briefing with Lt. Gen Ray Odierno, US Army.*

¹⁰⁷ Ibid.

4.2 Amerikansk praksis i Irak vs doktrinens beskrivelser av opprørstilnærming

Innledningsvis er det verdt å merke seg at General David Petraeus med sin tilnærming og valg av strategi definerte befolkningen og regjeringen i Irak som tyngdepunktet i operasjon *Enforcing the Law*. Gjennom å nekte opprørsbevegelsen tilgang til befolkningen på kontinuerlig basis og samtidig gi befolkningen nødvendig sikkerhet og tilgang på livsnødvendige tjenesteytelser, skulle befolkningen sin lojalitet vendes i regjeringens favør og gi grunnlag for at befolkningen støttet regjeringsstyrkene i å identifisere og nøytralisere de væpnede opprørsgrupperingene. Sikkerhetsstyrkene skulle fortsatt gjennomføre målrettede operasjoner direkte mot opprørsgruppene, men den avgjørende målsetningen med operasjonene var å endre de forhold som tillot det bevæpnede nettverkene å regenerere sin styrke og maktbase gang på gang. Dette innebar i praksis partneroperasjoner med de irakiske sikkerhetsstyrkene, oppmuntre sentrale irakiske ledere til å gjøre noe med situasjonen, påvirke provins- og distriktsstyresmakter til å møte lokalbefolkningens behov, samt påvirke innflytelsesrike personer og befolkningsgrupper til å ta avstand fra volden og samles om en felles front mot opprørsbevegelsen.¹⁰⁸ Innledningsvis skulle *The Surge* etablere en stabil sikkerhetssituasjon i Bagdad for å gi den irakiske regjering tid og rom til å utvikle seg som regjering og gi mulighet til å bygge opp sin egen kapasitet for å styre og ta vare på resten av Iraks befolkning.¹⁰⁹ Dette samsvarer helt og holdent med FM 3-24 sine krav for å gjennomføre opprørsbekjempelse.¹¹⁰ I tillegg fremhever FM 3-24 betydningen av å unngå unødig skade på befolkningen, deres eiendommer og nødvendig infrastruktur for befolkningens ve og vel for å unngå at sivilbefolkningen anser opprørsbevegelsen som sitt beste alternativ for en fremtid for seg selv og familien sin:

However, COIN is “war amongst the people.” Combat operations must therefore be executed with an appropriate level of restraint to minimize or avoid injuring innocent people. Not only is there a moral basis for the use of restraint or measured force; there are practical reasons as well. Needlessly harming innocents can turn the populace against the COIN effort. Discriminating use of fires and calculated, disciplined response should characterize COIN operations.¹¹¹

General Petraeus integrerer i tillegg de militære operasjonene med aktivitetene til de sivile amerikanske departementene (*US government departments*) og offisielle byråer som opererte i Irak. Samarbeidet med den amerikanske utenriksmisjonen i Bagdad under ledelse av ambassadør

¹⁰⁸ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 123.

¹⁰⁹ Kagan, K. (2007, 6. juli). *The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007*. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 2.

¹¹⁰ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-1.

¹¹¹ *Ibid* s. 5-12.

Ryan Crocker er et eksempel til etterfølgelse og er helt i tråd med FM 3-24 som fremhever at opprørsbekjempelse krever "(...)synchronized application of military, paramilitary, political, economic, psychological, and civic actions."¹¹²

Den irakiske regjering under ledelse av statsminister Nouri Kamal al-Maliki utnevner Generalløytnant Aboud Qanbar¹¹³ til å lede de irakiske sikkerhetsstyrkene fra Hæren, politiet og nasjonalpolitiet i Bagdad¹¹⁴. Dette er første gang den irakiske regjering utnevner EN dedikert ansvarlig for alle irakiske sikkerhetsstyrker i en operasjon.¹¹⁵

Samarbeidet mellom de TRE opprørsbekjempelseaktørene baseres på enhetlig målsetning, jfr FM 3-24 pkt 2-13 og 2-14 og enhetlig kommando internt i de tre pilarene jfr FM 3-24 pkt 2-9 til 2-12.

4.2.1 Combat operations/Civil Security Operations

4.2.1.1 Design og tilnærming

FM 3-24 beskriver en *clear-hold-build* tilnærming for å oppnå suksess i opprørsbekjempelse. Operasjonsdesignet for operasjon *Enforcing the Law* har en faseinndeling bestående av: *clear*, *control* og *retain*¹¹⁶. *Clear*-fasen i operasjon *Enforcing the Law* samsvarer helt og holdent med beskrivelsen av *Clear*-fasen i FM 3-24 – "(...)remove all enemy forces and eliminate organized resistance in assigned area."¹¹⁷ Målsetningen er å rense område for område eller nabolag etter nabolag for opprørsgrupperinger for å beskytte lokalbefolkningen og legge forussetning for at man kunne få etablerte *Combat Outposts* (COP) i området¹¹⁸. Når denne målsetningen er oppnådd går operasjon *Enforcing the Law* over i en *control*-fase, hvor amerikanske tropper og irakiske sikkerhetsstyrker opprettholder tilstedeværelse i det klarerte området for å sikre området, understøtte nasjonal, regional og lokal ledelse/styring av området, samt gi grobunn for økonomisk utvikling¹¹⁹. Control defineres på følgende måte i amerikanske doktriner: "A tactical mission task that requires the commander to maintain physical influence over a specified area to

¹¹² Ibid s. 5-1.

¹¹³ Generalløytnant Aboud Qanbar er Shia og en fjern slektning av statsminister Nouri al-Maliki. Generalløytnant Qanbar hadde tidligere tjenestegjort som generalinspektør for den irakiske Hæren under Saddam Hussein.

¹¹⁴ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 125.

¹¹⁵ Kagan, K. (2007, 15. mars). *Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007*. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 2.

¹¹⁶ Ibid s. 3.

¹¹⁷ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), punkt 5-56 s. 5-19.

¹¹⁸ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 139.

¹¹⁹ Ibid s. 122.

prevent the use by an enemy.”¹²⁰ Et område går over til *retain*-fasen når de irakiske sikkerhetsstyrkene selv er i stand til å gjennomføre de daglige eller rutinemessige sikkerhetsoppdragene.¹²¹ *Control* og *retain* fasene ble av Generalmajor Joseph Fil beskrevet som nøkkelen for å lykkes med operasjon *Enforcing the Law* og en varig løsning på opprørsbekjempelsen i Irak. Han fremhevet følgende med tanke på egne styrkers gjennomføring av operasjonene i operasjon *Enforcing the Law*: ”We are very good at clearing areas, but that does not count for anything unless you hold it afterward.”¹²² Både *control* og *retain* fasene av operasjon *Enforcing the Law* baserte seg på at anvendelsen av militære styrker skulle ivareta sikkerheten for befolkningen og at sikkerheten ble etablert og vedvarende. Denne tilnærmingen møter i stor grad også den doktrinelle definisjonen av områdesikkerhet (*area security*)¹²³. Denne tilnærmingen står i dyp kontrast til de irakiske og amerikanske operasjonene i Bagdad fra 2005 til og med januar 2007. Et eksempel er operasjonene i Haifa Street som gjennomføres kun 3-4 uker før operasjon *Enforcing the Law* igangsettes.

Operasjonene i Bagdad før operasjon *Enforcing the Law* fokuserte i hovedsak på å rydde opprørs- og terrorgrupperingenes viktigste befestede områder og tilfluktssteder for deretter å overføre disse klarerte områdene til de lokale irakiske sikkerhetsstyrkene. Dette ble i hovedsak gjort gjennom patruljering og dedikerte raids mot spesifikke mål. 9 januar startet en styrke på 1000 soldater fra 1. Battaljon/23, Infanteriregiment og iraksiske sikkerhetsstyrker en operasjon i Haifa Street i Bagdad. 51 opprørere ble drept og 21 arrestert i denne operasjonen.¹²⁴ 16. januar var den amerikanske bataljonen trukket tilbake og ansvaret for det gjenerobrede området var overlatt til de irakiske sikkerhetsstyrkene. 23. januar 2007 hadde opprørerne igjen gjeninntatt sine posisjoner i Haifa Street, og 24. januar rykket på nytt 1. Battaljon/ 23. Infanteriregiment og irakiske sikkerhetsstyrker inn i Haifa Street. Oppdraget var: ” (...) aimed at rapidly isolating insurgents and gaining control of this key central Baghdad location (...)”. Den 1. februar 2007 forlot den amerikanske bataljonen igjen Haifa Street og overlot ansvaret til den 6. irakiske Divisjon.¹²⁵ Disse operasjonene viser at bruk av patruljer og raids inn i et område som erstatning for fysisk tilstedeværelse ikke er det samme som å etablere *area security*. Avdelinger i periodisk

¹²⁰ *US Army FM 3-0, Operations*. Washington D.C.: Headquarters Department of the Army. (27 February 2008), s. Glossary-5.

¹²¹ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 122.

¹²² *Ibid* s. 122.

¹²³ Area security ” is a form of security operations conducted to protect friendly forces, installation routes, and actions within a specific area,” – Army FM 1-02, Operational Terms and Graphics

¹²⁴ Roug, L. (2007, 10. januar). 1,000 Troops Strike Heart of Baghdad. *Los Angeles Times*, Print Edition A1.

¹²⁵ Kagan, K. (2007, 1. mars). From ‘New Way Forward’ to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, ss. 7-10.

patruljering i et område klarer ikke å etablere et nært forhold til lokalbefolkningen som er nødvendig for å generere brukbare etterretninger, samtidig som periodevis patruljering åpner en mulighet for opprørsbevegelsen å gjenopprette sin posisjon i lokalsamfunnet.

Hensikten med en kontinuerlig tilstedeværelse i henhold til FM 3-24 er at befolkningen skal føle seg sikrere samtidig som det åpner for økt informasjonsflyt fra lokalbefolkningen til både irakiske og amerikanske sikkerhetsstyrker. *Clear-control-retain* tilnærmingen beskrevet i FM 3-24 beskriver det militære designet på operasjonen for å nytte militære styrker til å etablere kontinuerlig sikkerhet for befolkningen. *Clear-hold-build* tilnærmingen i FM 3-24 har et bredere nedslagsfelt og innbefatter også de sivile virkemidlene som vil gå parallelt med de militære sikkerhetsoperasjonene som for eksempel tiltak mot arbeidsledighet, rekonstruksjonsprosjekter og prosjekter for å forbedre eksisterende infrastruktur. Det er med andre ord ingen motsetningsforhold mellom doktrinen og operasjonsdesignet til operasjon *Enforcing the Law*.

4.2.1.2 Forward Operating Bases vs Joint Security Stations/Combat Outposts

General Odierno beskriver etableringen av *Joint Security Stations* (JSS) og COPer som en av de viktigste suksessfaktorene for operasjon *Enforcing the Law*. En JSS var et operasjonssenter hvor amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker koordinerte og iverksatte oppdrag fra for å løse oppdukkende oppdrag eller kriser.¹²⁶

Key to the security plan will be the establishment of Joint Security Stations, combat outposts manned by both Iraqi and coalition Forces that will provide a 24-hour-a-day security presence in violence-plagued areas. This full-time presence will lead to better intelligence gathering capabilities, allow the Iraqi people to develop confidence in their security forces and enhance cooperation and confidence between Iraqi and coalition forces.¹²⁷

Dette ble også understreket av Generalmajor Joseph Fil den 16. februar 2007: “(...)and we’ll do this by building and maintaining joint security stations throughout the city. This effort to re-establish the joint security stations is well under way.”¹²⁸ De amerikanske styrkene i Bagdad ble nå flyttet ut ifra FOBene, som tidligere var etablert i nærheten av byen, og amerikanerne etablerte i stedet minst EN JSS i hvert eneste distrikt over hele Bagdad. JSSene var bemannet med styrker fra den amerikanske kontingenten, irakiske hæren, irakisk politi og det irakiske

¹²⁶ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 229.

¹²⁷ Multi-National Force – Iraq (2007, 20. februar). Odierno outlines Iraq accomplishments, reflects on way ahead. *Press conference Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*.

¹²⁸ Sitert i Kagan, K. (2007, 15. mars). *Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2, s. 3.*

nasjonalpolitiet.¹²⁹ JSSene åpnet blant annet for samarbeid i oppdragsløsning, koordinering av operasjonskonsepter og informasjonsflyt. Dette åpnet for partneropererte operasjoner, slik at de irakiske sikkerhetsstyrkene kunne trene best praksis sammen med amerikanerne i de daglige operasjonene i Bagdad og øve sammen med amerikanerne i JSSene.¹³⁰ Allerede 21. februar var 14 JSSer etablert i Bagdad.¹³¹ Den 15. JSSen i Bagdad blir åpnet i begynnelsen av mars etter at koalisjonsstyrkene tar kontroll på Sadr City.¹³² Generalmajor William Caldwell, pressetalsmann for MNF-I forklarte det på denne måten:

(...) [W]e have realized, to protect the population (...) we the coalition force (...) can't be living on some big operating base. We need to move our forces off those big operating bases down into the city and be co-located with our Iraqi counterparts, both the Iraqi army and the Iraqi police, so that we have a better feel for what's going on in that neighborhood.¹³³

And I say the forces because what you're going to find in each of these 10 districts will be Iraqi police, an Iraqi army brigade and a coalition force battalion designated for each district. They remain there, and in permanent posture, in order to conduct operations within their district. The intent there is, they can start to understand the people, establish relationships with the neighborhood and even the district advisory councils, and have a dialogue ongoing, so that when they find areas where there are challenges, where there are problems, they're able to focus their efforts there.¹³⁴

Med JSSen som utgangspunkt etableres de i tillegg nå flere mindre stasjoner eller utposter i byens distrikter, COPer. COPene var normalt bemannet med ETT amerikansk kompani og ETT irakisk hærkompani¹³⁵ og fungerte som et fort hvor amerikanske og irakiske styrker kunne sove og spise trygt.¹³⁶ Sammen med JSSene blir nå COPene avgjørende for å sikre befolkningen i opprørsbekjempelskampanje gjennom å gi amerikanske styrker og irakiske sikkerhetsstyrker en kontinuerlig tilstedeværelse i usikre nabolag. Styrkene metter innledningsvis et mindre område med patruljer for å sikre befolkningen og forsøker å gi et signal om tilstedeværelse overfør

¹²⁹ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, ss. 4-5.

¹³⁰ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 65.

¹³¹ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, ss. 9-10.

¹³² Multi-National Force – Iraq (2007, 6. mars). Clearing Sadr City MND-B general pleased with initial results. *Press release 20070306-13, 1st Cavalry Division Public Affairs Multi-National Division-Baghdad*.

¹³³ Multi-National Force – Iraq (2007, 28. februar). Situation update. *Press briefing Major-General William Caldwell*.

¹³⁴ Ibid.

Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, s. 6.

sivilbefolkningen. Troppene rydder i utgangspunktet et så stort område som de har intensjon eller kapasitet om å holde over tid, for å unngå at opprørsbevegelsen kan gjenerobre området¹³⁷. Samtidig forsøker troppene å få et inntrykk av det området man opererer i og dets befolkning og deres daglige rutiner (*cultural intelligence*)¹³⁸. Patruljene skal forsøke å opprette et velfungerende samspill med lokalbefolkningen. Nettverket av JSSer og COPer skal gjøre det mulig for opprørsbekjemperne å ekspandere fra et mer sikkert område og inn i et mindre sikkert område.¹³⁹

I perioden februar til juni 2007 gjennomførte amerikanske og irakiske styrker rekognosering og patruljering fra JSSene og COPene, drev opprørere og terrorgrupperinger ut av sine tilholdssteder i Bagdad, ødela våpendepoter, beskyttet markeds plasser og boligområder, samt etablerte sikre nabolag som forbilder og rollemodeller for andre.¹⁴⁰ I Diyala provinsen fortsatte amerikanerne utplassering av COPer i Diyala *River Valley* med utgangspunkt i Balad Ruz og Turki *village*. Hensikten til de amerikanske styrkene var å åpne kommunikasjonsårene gjennom provinsen, nekte motstanderen tilfluktssteder i byene og på landsbygda og gjennomføre forberedelser for å rydde byer og landsbyer for opprørersorganisasjoner, Al Qaeda og andre millitsgrupperinger for å sikre befolkningen.¹⁴¹ I mars/april ble Buhriz, den sydligste bydelen av Baqubah, ryddet for opprørere og 15. april 2007 var det opprettet 7 COPer bare i området rundt Buhriz og Baqubah.¹⁴² Disse operasjonene skapte forutsetning for å rydde Baqubah og etablere forbindelse med lokalbefolkningen som lenge hadde vært utsatt for Al Qaeda sitt terrorvelde. Dette var egentlig ikke noen ny strategi basert på den nye FM 3-24 og operasjon *Enforcing the Law*. Amerikanerne hadde under invasjonen i 2003 i stor utstrekning benyttet JSSer og COPer operasjonene. JSSene og COPene ble imidlertid trukket tilbake til FOber på grunn av det mål de utgjorde for opprørsbevegelsene når situasjonen kom ut av kontroll i perioden 2004-2006.¹⁴³ Med andre ord styrkebeskyttelse av egne soldater.

¹³⁶ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group), s. 229.

¹³⁷ US *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), Tabell 5-2 s. 5-12.

¹³⁸ Ibid tabell 5-2 s. 5-12.

¹³⁹ Ibid punkt 5-54 s. 5-18.

¹⁴⁰ Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 8-9.

¹⁴¹ Kagan, K. (2007, 7. mai). The Battle for Diyala: February 11, 2007 - April 25, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 4*, s. 6.

¹⁴² Ibid s. 10.

¹⁴³ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 10.

I tillegg ble konseptet med JSSer og COPer allerede sommeren 2006 reetablert av de amerikanske styrkene i Anbar-provinsen for å møte følgende oppdrag:

To partner with the Iraqi security forces and to conduct combined counterinsurgency operations to neutralize the enemy and to set the conditions for the transfer of security operations to the Iraqi security forces, and also to support the transfer of governance to provincial control (...) in AlAnbar, Ramadi being the capital of the province.¹⁴⁴

Amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker etablerte i juni 2006 kontroll over innfartsårene til Ramadi og 5 nye COPer og patruljebaser i og rundt byen. Styrker ble forflyttet fra FOBen til COPene i den hensikt å rydde og beholde kontrollen over Ramadis distrikter. Kontrolltiltakene for innfartsårene hindret opprørsgrupperingene i å gjennomføre angrep fra forstedene og inn i byen samtidig som man hindret opprørerne å nytte ferdselsårene til å passere gjennom Ramadi med kampklare menn, våpen og eksplosiver. Oberst MacFarland ga følgende rapport etter 4 uker med den nye strategien:

These [COPs] have had a very disruptive effect on the enemy. Most importantly, though, it's given us the opportunity to engage the people of Ramadi (...) And we've established real relationships with the people in parts of the city that we hadn't been able to in the past.¹⁴⁵

These combat outposts has been changing from hostile to neutral and neutral to good, but some places it's moving faster than others. It's a process, and it's going in the right direction, but we still have a way to go.¹⁴⁶

Et tredje eksempel er operasjonene i Diyala-provinsen i januar 2007. I motsetning til operasjonen i Bagdad, Haifa Street, valgte amerikanske og irakiske styrker her å etablere en COP i Balad Ruz for kontinuerlig å patruljere området med henholdsvis ETT amerikansk og ETT irakisk kompani. Oppdraget til utposten var å sikre området slik at opprørerne ikke igjen overtok dette området.¹⁴⁷

Dette viser at selv om innsikten for opprørsbekjempelse finnes blant organisasjonens offiserer og soldater, vil en doktrine som FM 3-24 gjøre best praksis kjent for hele organisasjonen, slik at man kan få en enhetlig strategi og tilnærming til et problem.

¹⁴⁴ Kagan, K. (2007, 5. april). The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 6.

¹⁴⁵ Siter i Kagan, K. (2007, 5. april). The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 6.

¹⁴⁶ Ibid s. 6.

¹⁴⁷ Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, ss. 4-7.

Konseptet med JSSer og COPer spiller en betydningsfull rolle i implementering av FM 3-24 og *LLO Combat operations/Civil Security Operations* i de amerikanske operasjonene i Irak. Gjennom tilstedeværelse og mellommenneskelige relasjoner fikk opprørsbekjempelsesstyrkene forståelse for den kulturelle og sosiale konteksten i lokalsamfunnene. Samarbeid og partneropererte operasjoner med nasjonale sikkerhetsstyrker gjorde det enklere å vurdere sivilbefolkningens reaksjoner på planlagte operasjoner og identifisere hvilke oppdrag som gjøres best av en nasjonal styrke og hvilke som er hensiktsmessige å gjøre for en utenlandsk styrke for å underbygge regjeringens legitimitet. En samlokalisering av militære styrker og politistyrker gjorde det enklere å tilpasse maktbruken til den enkelte situasjon med tanke på trussel/hvem motstanderen er, oppdrag og koalisjonens mulige behov for selvforsvar.

4.2.1.3 Etterretningsbilde og informasjonsinnhenting

Kontinuerlige *clear* og *control* operasjoner er avhengig av det etterretningsbildet som amerikanske og irakiske styrker utvikler i operasjonsområdet sitt. Lokalbefolkningen deler informasjon om motstanderen med sikkerhetsstyrkene dersom de føler seg sikker, har tilgang til og stoler på de militære styrkene som opererer i området og at regjeringen til syvende og sist kan oppfattes til å sikre fremtiden til innbyggerne på en bedre måte enn opprørsbevegelsen.

Frem til operasjon *Enforcing the Law* gjennomførte amerikanske styrker stort sett *raids* og *search* operasjoner for å ta ut profilerte opprørsledere, kommunikasjonsnoder, våpendepoter og sikre tilholdssteder. Iraksiske sikkerhetsstyrker var ansvarlig for den daglige sikkerheten til lokalbefolkningen så snart amerikanerne returnerte til FOBene.¹⁴⁸ De amerikanske operasjoner ble normalt gjennomført etter følgende mal¹⁴⁹: Etterretningsressursene ble brukt til å identifisere opprørere-, terrornettverk og IEDer¹⁵⁰ som direkte truet koalisjonsstyrkene og gjennomførte drap på irakere, samt til å utvikle et mønster for hvordan opprørsgrupperingene var organisert og fungerte.¹⁵¹ Deretter identifiserte man nøkkelpersoner eller nøkkelnoder som var spesielt viktige eller kritiske for opprørsbevegelsens operasjoner, herunder ledere, våpendepoter, tilfluktsområder eller samlingssteder. De amerikanske avdelingene forlot normalt FOBene fra EN til maksimum 10 dager (Balad Ruz - *Operation Turki Bowl* fra 4. til 13. januar). Hensikten med operasjonene kunne for det første være å sperre av og gjennomføre et spesifikt område, for det andre å ta kontroll over et spesifikt område for å arrestere navngitte personer eller skaffe

¹⁴⁸ Ricks, T.E. (2009). *The Gamble: General David Petraeus and the American military adventure in Iraq 2006-2008*. New York: Penguin Press, ss. 49-50.

¹⁴⁹ Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, ss. 2-3.

¹⁵⁰ IED – Improvised Explosive Device

informasjon fra lokalbefolkningen eller for det tredje å ødelegge identifiserte fiendtlige etablissementer. Når oppdraget var løst returnerte de amerikanske avdelingene til FOBen. Innsamlet informasjon under operasjonene kunne senere bli brukt i påfølgende operasjoner i samme område.

Denne tilnærmingen kan imidlertid ikke arrestere eller fjerne alle opprørerne, deres kommunikasjonsnoder eller ødelegge alle våpen og våpendepoter. En slik tilnærming og bruk av etterretningsressursene kan heller ikke forhindre kidnappinger, voldtekter, ran, utpressing, tortur og henrettelser på sivilbefolkningen innrettet for å fyre opp under sekteriske skillelinjer og vold.¹⁵² Vilkårlig patruljering av amerikanske styrker og en underbemannet og utilstrekkelig irakisk sikkerhetsstyrke fører til at opprørsgroperne raskt får kontroll over lokale distrikter så snart amerikanerne er tilbake i FOBene igjen. Trusler om represalier og likvideringer forhindrer lokalbefolkningen i å dele informasjon med amerikanerne og de irakiske sikkerhetsstyrkene. Oberst Steve Townsend, sjef for 3rd *Brigade Combat Team (BCT)/2nd Infantry Division*, fant følgende graffiti på en vegg i Mansourdistriktet i Bagdad i april 2007: "We'll be here long after the Americans are gone. God is great."¹⁵³ For å understreke meldingen hadde opprørerne plassert to døde kroppar som først var bundet og blindet og deretter henrettet med skudd i hodet.¹⁵⁴ Meldingen var et tydelig varsel til lokalbefolkningen om konsekvensene ved å samarbeide med amerikanerne og de irakiske sikkerhetsstyrkene. Konseptet med JSSer og COPer ga den irakiske befolkning et signal om både amerikansk og irakisk tilstedeværelse i lokalsamfunnet for å beskytte dem. Oberst Townsend beskrev det på denne måten under operasjonene i Bagdad: "What is most important is that Iraqis see that we are out there with them and that we are working side by side with the Iraqi army and police."¹⁵⁵ Dette konseptet var gjort gjeldende i den Sunni kontrollerte Anbar-provinsen høsten 2006, og allerede i januar 2007 bemannet irakerne selv 14 politistasjoner i Ramadi og 8 nye var under etablering. Denne politistyrken med lokal forankring oppdaget en mengde nye våpendepoter i januar 2007 under sine daglige patruljer og etter tips fra lokalbefolkningen¹⁵⁶.

General Odierno påpekte dette allerede ca 1 måned ut i operasjon *Enforcing the Law*:

---

¹⁵¹ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 34.

¹⁵² Ibid s. 34.

¹⁵³ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 134.

¹⁵⁴ Ibid s. 134.

¹⁵⁵ Sitert i Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 135.

¹⁵⁶ Kagan, K. (2007, 5. april). The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 9.

This full-time presence will lead to better intelligence gathering capabilities, allow the Iraqi people to develop confidence in their security forces and enhance cooperation and confidence between Iraqi and coalition forces¹⁵⁷

Den daglige kontakten mellom befolkning, amerikanske styrker og irakiske sikkerhetsstyrker forbedret informasjonsflyten på tvers av de forskjellige aktørene og gav dermed amerikanerne en større forståelse for den kulturelle konteksten og maktstrukturene de skulle operere under jamfør FM 3-24 tabell 5-2.¹⁵⁸ General Lynch, sjefen for MND-Center, ga dette eksempelet: “[A]s we engage with the local population, they tell us that the only people on the Tigris River are extremists, insurgents. So what we’ve chosen to do is to take out all boats.”¹⁵⁹

Opprørsbekjempelsesoperasjoner krever i henhold til FM 3-24 sjefer og avdelinger som forstår at man bør legge like mye vekt på å forstå lokalbefolkningen som man legger vekt på å forstå sin motstander.¹⁶⁰ Kombinasjonen av det å forstå befolkningen og det å forstå motstanderen fører opprørsbekjemperne nærmere det å forstå årsaken eller årsakene bak opprøret og derigjennom utvikle den beste handlemåten for å nedkjempe opprøret. Forutsetningen for å oppnå sosio-kulturelle forståelse og tilstrekkelig informasjon er at de militære styrkene er villig til å ta den risiko som amerikanerne gjorde i 2007 ved å ha daglig kontakt med befolkningen gjennom en kontinuerlig tilstedeværelse i lokalmiljøene jamfør JSS/COP-konseptet.

4.2.1.4 Styrkestruktur

President Bush lovet i sin *New Way Forward* tale¹⁶¹ 5 nye brigader til Irak. General Petraeus kunne nå planlegge med 1 Brigade ekstra per måned fra februar til juni 2007. De TO første brigadene, *2nd BCT/82nd Airborne Division* og *4th Brigade/1st Infantry Division*, ble deployert til Bagdad i februar og mars 2007. Dette brakte de amerikanske styrkene i Bagdad opp til en styrke bestående av 5 brigader.¹⁶² De TRE øvrige amerikanske forsterkningsbrigadene, *2nd Brigade/3rd Infantry Division*, *13th Marine Expeditionary Unit*, *3rd Combat Aviation Brigade*, ble deployert til Bagdadbeltene¹⁶³.¹⁶⁴ Irakerne bidrog med EN brigade til hvert av

¹⁵⁷ Multi-National Force – Iraq (2007, 20. februar). Odierno outlines Iraq accomplishments, reflects on way ahead. *Press conference Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*.

¹⁵⁸ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-12.

¹⁵⁹ Siter i Kagan, K. (2007, 6. juli). *The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 15.

¹⁶⁰ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), s. 3-1.

¹⁶¹ Bush, G. W. (2007, 10. januar). *The New Way Forward* [President’s address to the Nation], s. 2.

¹⁶² Kagan, K. (2007, 6. juli). *The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 8-9.

¹⁶³ Med Bagdadbeltene menes det beltet av byer og landsbyer som ligger rundt Bagdad innen pendleravstand for forretningsmenn og opprørere.

Bagdad sine 10 distrikter.¹⁶⁵ 5 av disse brigadene ble flyttet til Bagdad-området primært fra provinsene Nord for Bagdad (*1st Brigade/ 3rd Division – Mosul, 1st Brigade/4th Division – Tikrit og 3rd Brigade/4th Division - Kirkut*), de kurdiske områdene i Nord-Irak (*1st Brigade/2nd Division – Irbil*) og fra Anbar-provinsen i vest (*4th Brigade/1st Division – Habbaniyah*).¹⁶⁶ FM 3-24 beskriver som en tommelfingerregel minimum 20 opprørsbekjempere per 1000 innbyggere¹⁶⁷ som for Bagdad med en befolkning på 6 millioner skulle bety en opprørsbekjempelsesstyrke på ca 120 000 mann. Dersom en legger til grunn General Petraeus sine styrkeestimer på totalt 85 000 mann¹⁶⁸ i Bagdad, har man bare i Bagdad et underskudd i forhold til doktrinen på 35 000 mann. I tillegg til dette må man ta i betraktning at deler av politistyrken i Irak er ineffektiv på grunn av treningsstandard¹⁶⁹ og til dels infiltrert av Shia ekstremistiske elementer¹⁷⁰. Det irakiske nasjonalpolitiet var spesielt sterkt infiltrert av tilhengerne til Muqtada al-Sadr. I tillegg hadde Muqtada al-Sadr stor innflytelse på politiets operasjoner gjennom ledende posisjoner i innenriksdepartementet.¹⁷¹ Dette medførte ofte at politiet ble styrt av sekteriske interesser i stedet for å beskytte hele befolkningen.¹⁷² Dette står i kontrast til FM 3-24 som spesielt fremhever politiet som hovedaktør i en opprørsbekjempelseskampanje¹⁷³ og at ”Few military units can match a good police unit in developing an accurate human intelligence picture of their AOR”¹⁷⁴. Politiet blir av den grunn til en viss grad uanvendelig og irrelevant i operasjon *Enforcing the Law*. Dette er årsaken til at General Petraeus og Odierno innledningsvis prioriterer å bruke militære styrker til å etablere sikkerhet i Bagdad slik at befolkningen beskyttes mot sekterisk vold¹⁷⁵ på tvers av de da etablerte

---

¹⁶⁴ Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 4 og 16.

¹⁶⁵ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 3.

¹⁶⁶ Ibid ss. 4-5.

¹⁶⁷ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 1-13.

¹⁶⁸ Ucko, D. (2007, Oktober). *Transforming the United States Military for Stability Operations: An Assessment for Organisational Change*. London: Department of War Studies/University of London, s. 175.

¹⁶⁹ Ibid s. 175.

¹⁷⁰ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 8.

¹⁷¹ Ibid s. 8.

¹⁷² Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, ss. 154-158.

¹⁷³ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 6-19.

¹⁷⁴ Ibid s. 6-19.

¹⁷⁵ Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 2.

delelinjene i byen¹⁷⁶, samt å hindre opprørs- og terrorgrupperinger å infiltrere inn til Bagdad med bilbomber, våpen, opprørskjempere og selvmordsbombere fra tilfluktssteder utenfor byen i de såkalte Bagdadbeltene.¹⁷⁷ Dette medfører imidlertid at det er for få styrker til kontinuerlig å sikre hele Irak sin befolkning og til å ødelegge opprørsbevegelsen sine sikre tilholdssteder og forhindre opprørsbevegelsen i å smugle våpen og krigere fra nabolandene inn i Irak over grensene fra Syria og Irak. Dette er oppdrag som FM 3-24 beskriver som kritiske i en opprørsbekjempelseskampanje.¹⁷⁸ Den påfølgende kraftsamling til Bagdad og Bagdadbeltene, Anbar og Diyala medførte imidlertid at opprørsbevegelsen forflyttet seg til videre nordover mot Salah ad Din- og Ninewahprovsinsen i områdene rundt Mosul og Tikrit.¹⁷⁹ Dette er de områdene som de irakiske styrkene som ble overført til Bagdad ble forflyttet fra. Dette viser betydningen av å ha tilstrekkelige ressurser og hvor mannskapskrevende opprørsbekjempelsesoperasjoner er dersom man skal kunne løse kompleksiteten som beskrives i FM 3-24. Dette understreker betydningen av å trene nasjonens egne militære styrker i opprørsbekjempelse og kunne rekruttere og utvide nasjonens politistyrke i etnisk balanse.¹⁸⁰ Dette vil jeg komme nærmere tilbake til i drøfting av *LLO Train and Employ Host-Nation Security Forces*.

4.2.1.5 Operasjoner (Offensive, Defensive og Stabiliseringsoperasjoner)

I en opprørsbekjempelseskampanje gjennomføres det offensive, defensive og stabiliseringsoperasjoner. Offensive og defensive operasjoner fokuserer i hovedsak på å slå motstanderen, mens stabiliseringsoperasjonene fokuserer på områdesikkerhet, beskyttelse av sivilbefolkning, beskyttelse av infrastruktur og lignende.¹⁸¹ Målrettede operasjoner gjennomføres for å takle opprørsgrupperinger som velger å stille seg utenfor lov og rett i samfunnet for øvrig. Slike operasjoner krever noen ganger konsis maktbruk og tilintetgjørelse av fanatiske opprørere. Imidlertid må operasjonene gjennomføres med de riktige virkemidlene slik at unødvendig skade på uskyldige unngås.¹⁸² Dette innebærer bruk av offensive og defensive operasjoner for blant annet å eliminere og/eller pågripe og/eller splitte opprørsgrupperingenes ledere og soldater,

¹⁷⁶ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 124.

¹⁷⁷ Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 2.

¹⁷⁸ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), ss. 5-6, 5-11 og 5-12.

¹⁷⁹ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, ss. 17-18.

¹⁸⁰ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), tabell 1-1 s. 1-19.

¹⁸¹ *Ibid* s. 5-11.

herunder påvirke opprørsgrupperingenes rekrutteringsstrategi. I tillegg rive opp og/eller fjerne opprørsgrupperingenes baser, våpendepoter og sikre tilholdssteder. Avslutningsvis må opprørsgrupperingenes mulighet for å få støtte med tanke på nye trente mannskaper og forsyninger over landegrensene forhindres.¹⁸³ Stabiliseringsoperasjonene har til hensikt å beskytte sivilbefolkningen og å etablere og forsterke de sosiale systemer som understøtter legitimiteten til den nasjonens regjering. Etablering av JSSer og COPer er for eksempel en viktig del av stabiliseringsoperasjonene.

Operasjon *Enforcing the Law*, fra 14. februar til 15. juni 2007, hadde primært fokus på å sikre befolkningen i Bagdad og sekundært på å ta ut opprørsgrupperingene som befant seg i Bagdad. Forutsetningen for å lykkes med *Enforcing The Law* var at amerikanske og irakiske styrker kunne sikre befolkningens dagligliv i Bagdad samtidig som man hindret opprørere og terrorgrupperinger muligheten til å ta seg inn til Bagdad for å gjennomføre operasjoner. General Odierno konsentrerte de amerikanske styrkene i 2 ringer rundt Bagdad. Den indre ringen fulgte bygrensen. Den ytre ringen ble etablert fra 24 til 48 km fra Bagdad. Denne deployeringen rundt Bagdad skulle forhindre motstanderen å forflytte seg fritt rundt fra sektor til sektor i og rundt byen etter hvert som de amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrkene gjennomførte sine offensive operasjoner mot identifiserte opprørsgrupperinger.¹⁸⁴ Figuren beskriver omringingen i praksis per 1. juni 2007.¹⁸⁵

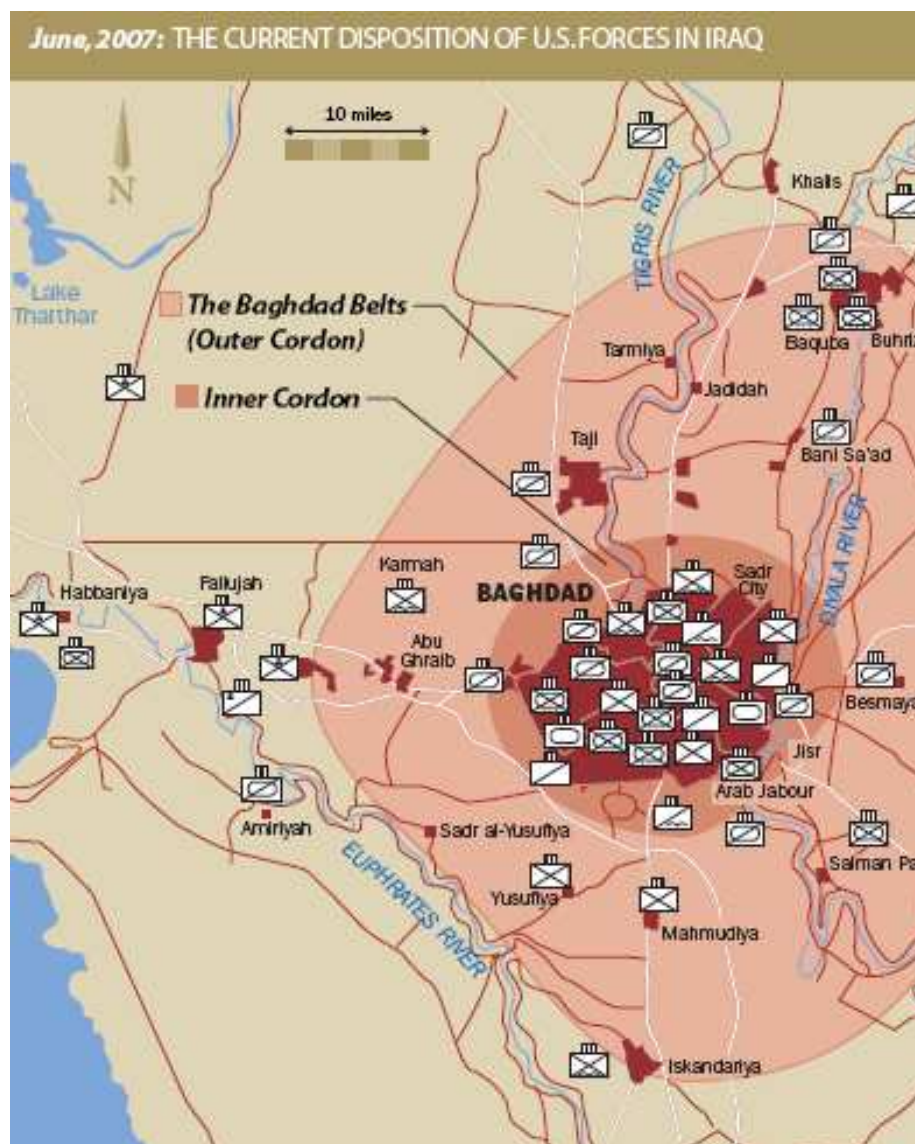
---

¹⁸² Ibid s. 5-12. Se også Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US Counterinsurgency Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, ss. 40-41.

¹⁸³ Ibid tabell 5-2 s. 5-12.

¹⁸⁴ Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 5-7.

¹⁸⁵ Ibid s. 7.

Figur 7: Amerikansk styrkedisponering rundt Bagdad i perioden februar til juni 2007

I perioden fra 14. februar til 15. juni 2007 gjennomførte amerikanske og irakiske styrker kontinuerlig rekognosering og patruljering fra de etablerte JSSene og COPene i Bagdad by. Amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker drev opprørere og terrorgrupperinger ut av sine tilholdssteder i byen, ødela våpendepoter, beskyttet markedsplasser og boligområder, samt etablerte sikre nabolag som rollemodeller for senere operasjoner.¹⁸⁶ Operasjonene i Bagdad ble imidlertid sterkt påvirket av Muqtada al-Sadr sin beslutning om å beordre Mahdi Army til ikke å gjøre motstand eller gjennomføre operasjoner mot regjeringen i Irak og de amerikanske styrkene.¹⁸⁷ Dette medførte at Statsminister Maliki og General Petraeus kunne konsentrere seg om Al Qaeda Irak, Sunni-grupperinger og de elementene av Mahdi-army som valgte å ikke følge Al-Sadr sin ordre. 5. mars 2007 hadde amerikanske og irakiske styrker fått kontroll over

¹⁸⁶ Ibid s. 8-9.

opprørselementer fra Mahdi Army i Sadr City, Bagdad. General Fil sa dette i i en pressemelding 6. mars 2007.

It's a promising first start. We sense there is an opportunity opening here that we want to immediately take advantage of while working with the Iraqi security forces and the people of Sadr City. (...) The killings have fallen off from more than 200 in December and January to less than 20 during the past 30 days as the new security plan for the Iraqi capital is carried out by newly arrived troops. (...) At the conclusion of the security operations a Joint Security Station will be established in the District Police Station for Sadr City. This security station will allow a 24-hour presence in Sadr City district and facilitate coordination between all security forces.¹⁸⁸

Operasjonene i den ytre sirkelen fokuserte på å forhindre opprørsgrupperingenes mulighet til å terrorisere eller true befolkningen i Bagdad. De amerikanske styrkene hindret våpen, penger, opprørskjempere og bilbomber å nå inn til Bagdad. Å forstyrre Al Qaeda sine operasjoner i Bagdad forutsatte at Al Qaeda sin evne til å forflytte seg uhindret inn til hovedstaden og rundt hovedstaden ble avskjært. Samtidig ønsket man å forhindre at ekstremister som ble fordrevet fra selve Bagdad søkte tilflukt i Bagdadbeltene. MND – Center gjennomførte i perioden mars til mai dedikerte operasjoner mot Al Qaeda sine sikre tilholdssteder i beltene syd for Bagdad, med spesielt fokus på områdene mellom Eufrat og Tigris, samt langs elvedalene til begge de to store elvene. Eufrat var en viktig forsyningslinje fra Jordan og Syria inn til Bagdad, mens Tigris var den viktigste forsyningslinjen for våpen fra Iran inn til Bagdad.

I Diyalaprovinsen åpnet amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker kommunikasjonsårene gjennom provinsen og startet forberedelsene for å rydde byer og landsbyer for Al Qaeda-krigere og andre millitsgrupperinger for å beskytte lokalbefolkningen mot overgrep.¹⁸⁹ I mars/april ble Buhriz, den sydligste bydelen av Baqubah, ryddet for opprørere og 15. april 2007 var det opprettet 7 COPer bare i området rundt Buhriz og Baqubah.¹⁹⁰ Disse operasjonene skapte forutsetning for å rydde Baqubah og etablere forbindelse med lokalbefolkningen som lenge hadde vært utsatt for Al Qaeda sitt terrorvelde. Diyala var på denne tiden tilholdssted og hovedsete for ledelsen til *the Islamic State of Iraq* med *Turki Village* som hovedstad. De amerikanske operasjonene i februar-april knuste emiratet sør av Balad Ruz og skapte

---

¹⁸⁷ Ibid s. 8.

¹⁸⁸ Multi-National Force – Iraq (2007, 6. mars). Clearing Sadr City MND-B general pleased with initial results. *Press release 20070306-13, 1st Cavalry Division Public Affairs Multi-National Division-Baghdad.*

¹⁸⁹ Kagan, K. (2007, 7. mai). The Battle for Diyala: February 11, 2007 - April 25, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 4*, s. 6.

¹⁹⁰ Ibid s. 10.

forutsetningen for å vende befolkningen sin støtte bort fra Al Qaeda. Sekterisk vold falt med over 70 % i forhold til juni 2006 gjennom disse operasjonene

I den vestlige/nordvestlige delen av Bagdadbeltene, området rundt Fallujah, Karmah, Abu Graib, Amirayah og Ramadi i Anbarprovinsen, fordrev de amerikanske styrkene Al Qaeda ut av Fallujah, ødela flere bombefabrikker for bilbomber og klogassbomber i Karmah og Amirayah, drepte/tok ut AL Qaeda sine senior militære sjefer (*security emirs*). *13th Marine Expeditionary Unit* (MEU) og *3rd Combat Aviation Brigade* sin ankomst til Irak i mai 2007 medførte at general Odierno hadde koblet samme beltene syd for Bagdad med beltene nord for Bagdad i vest/nordvest. 3rd MEU fikk spesielt ansvar for transitruten til Al Qaeda (*The Tharthar-Karmah-Taji corridor*¹⁹¹) inn til Bagdad fra vest. (Sør for *Lake Tharthar* gjennom Karmah, Fallujah og Abu Graib). 2nd Infantry Brigade/ 3rd Infantry Division lukket gapet øst/sørøst for Bagdad. Gjennom denne styrkedisponeringen lukket amerikanerne gapene i kommunikasjonsårene inn til Bagdad langs veiene og på Eufrat og Tigris som tidligere hadde gjort det mulig for opprørerne å transportere og distribuere våpen og opprørskjempere inn til Bagdad uten å treffe på amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker.¹⁹²

Operasjon *Enforcing the Law* la grunnlaget for operasjon *Phantom Thunder*. Operasjon *Phantom Thunder* var den første koordinerte offensive operasjon som ble gjennomført mot opprørsgrupperingene i Irak.¹⁹³ Operasjonene ble gjennomført samtidig i Bagdad, Bagdadbeltene, Anbarprovinsen og Diyala provinsen for å ta ut Al Qaeda og andre ekstremistgrupperinger, fjerne deres sikre tilholdssteder og avskjære deres forsynings- og kommunikasjonslinjer.¹⁹⁴ Disse operasjonene avskar muligheten for forflytning av opprørere og våpen inn og ut av knutepunktet Bagdad. Gjennom å avskjære opprørernes manøvreringsfrihet drev amerikanerne og de irakiske sikkerhetsstyrkene opprørsgrupperingene inn i mindre tilfluktssteder hvor amerikanernes overlegenhet i styrke kunne utnyttes for å nedkjempe ekstremistene område for område¹⁹⁵. En typisk deloperasjon av operasjon *Phantom Thunder* er operasjon *Arrowhead Ripper* som ble iverksatt 19. juni 2007. Hensikten var å rydde Baqubah fra opprørere og ekstremister og samtidig forhindre at opprørsgrupperingene unnslopp fra Baqubah. Oberst Steve Townsend, sjef for 3rd BCT/2nd Infantry Division beskrev situasjonen slik: "Rather than let the problem export to some other place and then have to fight them again, my goal is to

¹⁹¹ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 2.

¹⁹² Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, ss. 13-17.

¹⁹³ Ibid s. 18.

¹⁹⁴ Ibid s. 17.

¹⁹⁵ Ibid s. 18.

isolate this thing and cordon it off”¹⁹⁶. Dette innebar at operasjonene mot Baqubah ble koordinert med operasjoner i Khalis korridoren og Diyala *River Valley*. Operasjonene i Khalis skulle primært hindre opprørerne i å flykte nordover langs Tigris. Operasjonene fulgte i hovedsak 4 operasjonslinjer: kampoperasjoner for å sikre seg byen, kampoperasjoner i Diyala *River Valley* for å hindre opprørerne i Baqubah å få hjelp eller unnsnippe, humanitær hjelp for sivilbefolkningen og forsoning mellom de ulike stammene i området.

Operasjon *Phantom Thunder* avløses av operasjon *Phantom Strike*. *Phantom Strike* har til hensikt å ta ut opprørernes gjenværende sikre tilholdssteder i Bagdad, Bagdadbeltene, Anbar og Diyala før Ramadan. Det er spesielt fokus på å ta ut opprørsbevegelsens gjenværende ledelsesstruktur, forsyningslinjer og kapasitet for å videreføre sin kamp i Irak.¹⁹⁷ General Odierno beskrev situasjonen i Irak slik etter operasjon *Phantom Thunder*:

[W]e are not going to give up any ground that we have attained so far. We have been able to liberate the major population centers, provide more security, and what we will do now is conduct quick operational strikes all around the country to go after these remaining small pockets that are still remaining out there of al Qaeda and also Shi'a extremists.¹⁹⁸

Mange av topplederne til Al Qaeda ble eliminert gjennom operasjonene og organisasjonen ble i stor grad tvunget ut av tilholdsstedene sine i Bagdad, ut av området mellom Eufrat og Tigris sør for hovedstaden, ut av Tharthar-Karmah-Taji korridoren i nordvest for Bagdad og Diyalprovinsen nordøst av Bagdad.¹⁹⁹ En rekke byer er befridd fra ekstremistgrupperingene sitt grep, herunder Baqubah, al Qaim, Arab Janour, Ramadi, Fallujah og Abu Ghraib.

Operasjonene *Phantom Thunder* og *Phantom Strike* er uvanlig i et opprørsbekjempelsesperspektiv på grunn av sin størrelse og kombinasjonen av sammensatte amerikanske og irakiske forflytninger/operasjoner over et stort område samtidig som man fokuserte på å sikre befolkningen mot *collateral damage* og tap av sivile liv. Operasjonene var spesielt designet for å forhindre opprørsgrupperingene å flykte til sikre tilholdssteder for å reorganisere samtidig som virkemidler mot de øvrige LLOene settes inn for å vinne befolkningens støtte. Kampoperasjonene var imidlertid en nødvendig forutsetning for å

¹⁹⁶ Ibid s. 7.

¹⁹⁷ US Department of Defense (2007, 17. august). On Ongoing Security Operations in Iraq. *Press Briefing with Lt. Gen Ray Odierno, US Army*.

¹⁹⁸ Ibid.

¹⁹⁹ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7, s. 2.*

retablere sivile tjenesteytelser og offisielle institusjoner i operasjonsområdet.²⁰⁰ Amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker gjennomførte kontinuerlige og aggressive oppfølgingsoperasjoner slik at resultatene som var oppnådd ikke var bortkastet og at opprørsbevegelsen ikke fikk sjanse til å gjenerobre klarerte områder. Gjennom disse operasjonene fikk Al Qaeda i Irak et avgjørende tilbakefall og gjorde det mulig for opprørsbekjemperne å håndtere denne nettverksorienterte opprørsgrupperingen. Operasjonene var spesielt designet med en målsetning om å separere opprørerne fra befolkningen, forsvare de av befolkningen som støttet regjeringen, samt beskytte sivilbefolkningen mot mulige gjengjeldelser og reinfiltrasjon inn i området igjen fra opprørerne. Den nye amerikanske målsetningen om å sikre befolkningen og den nye opprørsbekjempelsestrategien i henhold til FM 3-24 og *The Surge* gjorde det sannsynligvis mulig for amerikanerne å få kontroll over Bagdad og å frigjøre Diyala-provinsen fra Al Qaeda sitt solide grep.

4.2.2 Train and Employ Host-Nation Security Forces

Trening og anvendelse av nasjonen sine egne sikkerhetsstyrker baserer seg på FM 3-24 sin påstand om at "the host nation must secure its own people"²⁰¹. Denne LLOen tar inn over seg en iboende filosofi om å forstå og respektere nasjonen sin kultur og tradisjoner. Dette inkluderer å understøtte nasjonale sikkerhetsstyrker sin legitimitet i befolkningens øyne, samt å forhindre at sikkerhetsstyrkene misbruker sin makt eller stilling overfor den jevne befolkning eller etniske grupperinger. FM 3-24 understreker viktigheten av å ta en helhetlig tilnærming i opprørsbekjempelse. Dette inkluderer blant annet å inkludere nasjonens regjering og sikkerhetsstyrkenes ledere som likestilte partnere. Vis at man respekterer deres partnerskap og at de nasjonale styrkene har tillit hos opprørsbekjempernes ledelse for å underbygge regjeringens legitimitet overfor befolkningen.²⁰² Dette fordrer imidlertid at maktmisbruk fra de nasjonale sikkerhetsstyrkene ikke tolereres

Operasjon *Enforcing the Law* tar inn over seg på påstanden om at "host nation must secure its people"²⁰³. Statsminister Maliki hadde utnevnt Generalløytnant Aboud Qanbar som sjef for samtlige irakiske sikkerhetsstyrker under operasjon *Enforcing the Law*. General Odierno og Generalløytnant Qanbar samarbeidet tett i planlegging og gjennomføring av operasjonene. Samarbeidet var basert på enhetlig målsetning slik at styrkene opererte mot felles mål og felles

²⁰⁰ Kagan, K. (2007, 25. oktober). Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Kimberley Kagan. *The Institute for the Study of War*, s. 10.

²⁰¹ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-13.

²⁰² Ibid tabell 5-3 s. 5-13.

²⁰³ Ibid s. 5-13.

intensjon i operasjonene, men kommandolinjene var separert fra hverandre.²⁰⁴ Dette partnerskapet understreker nasjonal selvstendighet og råderett over statens maktapparat overfor sin egen befolkning, og gir inntrykk av at de utenlandske styrkene er til støtte for egne nasjonale styrker. Dette gjenspeilte seg også i General Joseph Fil sin beskrivelse av målsetningen for operasjon *Enforcing the Law*.

Prime Minister Maliki has launched Fard al-Qanun, which translate[s] as 'enforcing the law.' (...) [T]hrough this operation, the government of Iraq is seeking to show the Iraqi people and the international community that it is able to protect all its citizens, regardless of sect or ethnicity. An improved security situation will provide the government of Iraq with a breathing space to reach out to the country's different groups, through a process of national reconciliation, to ensure them all a stake in the future of Iraq.²⁰⁵

Operasjon *Enforcing the Law* og JSS/COP konseptet var nøkkelen for samarbeid i oppdragsløsning, koordinering av operasjonskonsepter og informasjonsflyt mellom de amerikanske styrkene og de irakiske sikkerhetsstyrkene. Dette åpnet for partneropererte operasjoner, slik at de irakiske sikkerhetsstyrkene kunne trene best praksis sammen med amerikanerne i de daglige operasjonene i Bagdad, samt øve og trene på opprørsbekjempelsestaktikker sammen med amerikanerne i JSSene.²⁰⁶ I Bagdad by ble det for eksempel opprettet minst EN JSS i hvert eneste distrikt. De irakiske sikkerhetsstyrkene deployerte EN irakisk Brigade og amerikanerne deployerte EN Bataljon til hvert eneste distrikt. I tillegg kom enheter fra det irakiske politiet og nasjonalpolitiet.²⁰⁷ I tilknytning til hver eneste JSS ble det etablerte flere COPer. COPene besto normalt av ETT amerikansk, ETT irakisk kompani og enheter fra politiet.²⁰⁸ I forbindelse med opprettelsen av COP Callahan i Bagdad uttrykte løytnant Hassan Issa Faraj sin takknemlighet for partneropererte operasjoner på denne måten: "There are a lot of areas that we cannot handle on our own" og "When they are with us and give us air support, that is a big incentive."²⁰⁹

²⁰⁴ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 2.

²⁰⁵ Sitert i Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 3.

²⁰⁶ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 65.

²⁰⁷ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 3.

²⁰⁸ Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 - February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, s. 6.

²⁰⁹ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 130.

Konseptet med JSSer/COPer var imidlertid gjennomført i Anbarprovinsen allerede i juni 2006. Det ble imidlertid satt i system for hele Irak gjennom operasjon *Enforcing the Law*, men er nok like mye et resultat av erfaring fra tidligere operasjoner enn et resultat av FM 3-24 ene og alene. Sjefen for *1st Brigade/ 1st Armored Division*, Oberst Sean MacFarland, identifiserte følgende 4 nøkkeloppdrag gjennom sin oppdragsanalyse ved ankomst til Anbarprovinsen og Ramadi juni 2006²¹⁰:

- 1) form the BCT into a coherent team;
- 2) “set the conditions for victory, first by isolating Ramadi from enemy resupply and reinforcements,” and second, by preparing “the Iraqi security forces for the challenges ahead;”
- 3) “fight the enemy”;
- 4) “consolidate (...) gains,” especially by building the Iraqi Army and Police.

2 av 4 nøkkeloppdrag identifiserer behovet for å gjenoppbygge og trene de irakiske sikkerhetsstyrkene for fremtidige operasjoner, herunder opprørsbekjempelsesoperasjoner. Imidlertid var rekruttering av personell med lokal tilhørighet fra Anbarprovinsen til sikkerhetsstyrkene sterkt hemmet av Al Qaeda sine angrep mot politiet og trusler om likvidering av familiemedlemmer, Vendepunktet kom i Ramadi²¹¹ da Al Qaeda drepte Sjeik Abu Ali Jassim²¹², som hadde oppmuntret sine stammefreder til å slutte seg til den irakiske politistyrken og deretter vandaliserte lokale tradisjoner ved å ikke gi liket tilbake til familien for en snarlig begravelse. Sjeikene i området, under ledelse av Sittar albu-Risha etablerte *the Anbar Awakening* for å bekjempe Al Qaeda og andre terroristorganisasjoner i provinsen²¹³. Disse grupperingene ble av amerikanerne benevnt *Concerned Local Citizens*²¹⁴. Etablering av bevæpnede stammestyrker på lokalt nivå, utenfor regjeringens kontroll, er i henhold til FM 3-24 ikke en anbefalt handlemåte²¹⁵. FM 3-24 beskriver i utgangspunktet repatriering av bevæpnede grupperinger inn i

²¹⁰ Sitert i Kagan, K. (2007, 5. april). The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 6.

²¹¹ West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 72.

²¹² Ibid s. 66.

²¹³ Ricks, T.E. (2009). *The Gamble: General David Petraeus and the American military adventure in Iraq 2006-2008*. New York: Penguin Press, s. 66. Se også West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group), ss. 66-67 og 120.

²¹⁴ Begrepet Concerned local citizen er fra februar 2008 offisielt benevnt som Sons of Iraq.

²¹⁵ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), ss. 6-1 til 6-3.

regjeringens sikkerhetsstyrker.²¹⁶ Sjeikene sendte da også en del stammemedlemmer til politiskolene for utdanning til de nasjonale politistyrkene. Lønn for deltagelse i *Concerned Local Citizens* bevegelsen ble normalt betalt av *Commanders Emergency Response Program (CERP)*.²¹⁷ Allerede i januar 2007 bemannet irakerne selv 14 politistasjoner i Ramadi (Anbar-provinsen) og 8 nye var under etablering. Denne politistyrken med lokal kulturell forankring oppdaget en mengde nye våpendepoter i januar 2007 under sine daglige patruljer og etter tips fra lokalbefolkningen.²¹⁸

Konseptet rundt *Anbar Awakening* kom først til anvendelse under operasjon *Enforcing the Law* i Bagdad fra den 30. mai 2007.²¹⁹ Al Qaeda sin behandling av lokalbefolkningen i Ameriya-distriktet i Bagdad førte til at Sjeik Whalid og sjeik Khaled prøvde å kaste Al Qaeda ut av distriktet ved egen hjelp med makt. 2. juni måtte imidlertid avdelinger fra *2nd Brigade/1st Infantry Division* gå inn å støtte sjeikenes styrker under ledelse av Abu Abid²²⁰ som var omringet av Al Qaeda grupperinger. Amerikanske styrker kjempet nå skulder ved skulder med opprørsgrupperinger²²¹ som kun noen dager tidligere hadde vært deres motstandere.²²² Den 8. juni uttrykte general Petraeus en klar støtte til et konsept der lokalbefolkningen tar ansvar og sikrer seg selv i stedet for å overlate ansvaret til de irakiske sikkerhetsstyrkene overfor operasjonsoffiseren i *1st Battalion/5th Cavalry Regiment/1st Cavalry Division*, Major Chris Rogers, til tross for at han på dette tidspunkt viste at regjeringen ønsket å blokkere slike initiativ.²²³ Først i august 2007 fikk Abu Abid sine *Knights of Ameriya* og amerikanerne nedkjempet størsteparten av Al Qaeda i Ameriya-distriktet og tapsratene på sivilbefolkningen gikk fra et månedlig gjennomsnitt på 26 ned til 0,6 innen utløpet av 2007.²²⁴ Abu Abid ønsket at militsen skulle bli anerkjent som en legitim sikkerhetsstyrke og på sikt innlemmet i den irakiske hæren.²²⁵ Ved utløpet av august 2007 hadde over 7000 innbyggere i Bagdad og over 8000

---

²¹⁶ Ibid s. 5-13.

²¹⁷ Mockaitis, T. R. (2008). *Iraq and the Challenge of Counterinsurgency*. Westport, CT.: Praeger Security International, s. 143.

²¹⁸ Kagan, K. (2007, 5. april). The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 9.

²¹⁹ Ricks, T.E. (2009). *The Gamble: General David Petraeus and the American military adventure in Iraq 2006-2008*. New York: Penguin Press), ss. 207-208. Se også West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, ss. 207-208.

²²⁰ Abu Abid sitt egentlige navn var Saif Sa'ad Ahmed al-Ubaydi. Han hadde tjenestegjort 18 år som etterretningsoffiser i Saddam Hussein sin hær.

²²¹ Amerikanske undersøkelser viste i ettertid at over 40% av soldatene i Knights of Ameriya hadde kjempet mot amerikanerne i opprørsgrupper som The Islamic Army of Iraq og 1920s Revolution Brigade.

²²² Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, ss. 231-236

²²³ Ibid ss. 238-239

²²⁴ Ibid ss. 242-243.

²²⁵ Ibid s. 241.

innbyggere i Bagdadbeltene gått inn i *Concerned Local Citizens* bevegelsen.²²⁶ Denne amerikanske tilnærmingen til lokalt rekruterte sikkerhetsstyrker som startet med *The Anbar Awakening* og fortsetter med *The Knights of Ameriya* under operasjon *Enforcing the Law*, videreføres i Diyala provinsen under operasjon *Phantom Thunder* og *Phantom Strike*. Under operasjon *Phantom Thunder* i Diyala provinsen i juli og august 2007, hadde Oberst Sutherland flere møter med lokale stammeledere der han tok opp behovet for et lokalt rekruttert politikorps og for en *concerned local citizens* bevegelse som rekrutteringsgrunnlag etter mal fra Anbar provinsen i Baqubah.²²⁷ Dette førte til opprettelsen av *the Baqubah Guardians*²²⁸. *The Baqubah Guardians* var ikke en erstatning for de irakiske sikkerhetsstyrkene, men mer en gruppering som kunne gi en ekstra sikkerhetsstyrke i provinshovedstaden. I perioden fra juli til august bidrog *the Baqubah Guardians* med etterretninger om Al Qaeda våpendepoter og Al Qaeda reinfiltrering inn i området, støtte og assistanse til de irakiske sikkerhetsstyrkene og som en første linjes sikkerhetsbuffer for befolkningen inntil sikkerhetsstyrkene kan være på plass og slå tilbake et anslag fra ekstremistgrupperingene. 2. august 2007 underskrev 18 sjeiker som var sine respektive stammers overhoder en forsoningsavtale i Baqubah og 19. august underskrev 19 nye sjeiker det samme i Diyala *River Valley*. Sjeikene sverget å ”cooperate and support each other in fighting terrorism in our tribes”²²⁹. Følgende målsetning ble avtalt²³⁰:

1. End kidnapping and murdering; release all hostages; and cease rocket and mortar attacks on other tribes.
2. Pass all information to ISF, regarding expelled members who try to cause riot and sedition between tribes.
3. Fight Al-Qaeda, JAM, Al-Shura council, foreign fighters and all other illegal armed groups; try to limit the use of weapons to government forces only.
4. Work on and cooperate with ISF to eradicate the corrupted members that work in these forces.
5. Remove all IEDs that we find placed in our lands.
6. Abide by law and support ISF in their fight against terrorism.
7. Solve all problems existing between the tribes through dialogue.

---

²²⁶ Ibid s. 252.

²²⁷ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 8.

²²⁸ Ibid s. 8.

²²⁹ Ibid s. 14.

²³⁰ Ibid s. 14.

8. Bring all displaced families back to their homes.

Stammeforsoningen gjorde det enklere for koalisjonsstyrkene å holde kontroll over Diyala provinsen etter opprørsgrupperingene var fjernet, samtidig som stammene bidro til å reetablere en slags politistyrke i området. *Concerned local citizens* forsterket de irakiske sikkerhetsstyrkene og beskyttet landsbyer hvor irakiske sikkerhetsstyrker ikke var disponert.²³¹ Forsoningstiltakene mellom de forskjellige stammene og etableringen av *concerned local citizens* i Diyala resulterte i en reduksjon av voldelige handlinger med 46% i Diyala River Valley og 71% i Khalis.²³² Forsoningen mellom de forskjellige etniske stammegrupperingene og de irakiske sikkerhetsstyrkene fremheves som en av de viktigste årsakene for den forbedrede sikkerhetssituasjon i Anbar provinsen og Diyala provinsen av general Odierno:

In those areas where local Iraqis are providing intelligence, volunteering to serve in security forces, and pledging their loyalty to the government of Iraq, we have witnessed dramatic improvements in the security of the people of Iraq(...) These volunteers want legitimacy, and the government of Iraq is taking notice and beginning to incorporate them into the Iraqi Security Forces.²³³

Etableringen av *concerned local citizens* i Diyala provinsen må imidlertid sees i sammenheng med sikkerhetssituasjonen for lokalbefolkningen fra 2006 og utover. Diyala provinsen var viktig både for Al Qaeda og Shia-grupperingene for smugling av våpen og eksplosiver fra Iran til operasjoner i Baqubah og Bagdad.²³⁴ Sunnigrupperinger støttet Al Qaeda for å reetablere egen maktbase og innflytelse. Shiamilits, heunder både Mahdi Army og Badr Corps, opererte i området for å rense provinsen for Sunnier og etablere Shia dominans i området. Iranske grupperinger hadde hemmelige celler i Diyala til understøttelse av cellene i Bagdad og for å undergrave statsminister Maliki og for å fikser amerikanske styrker i Irak.²³⁵ Irakiske sikkerhetsstyrker hadde gjennomført flere operasjoner i Diyala gjennom hele 2006 og internert over 900 personer der samtlige med unntak av 2 var Sunnier²³⁶. Dette ga befolkningen et inntrykk av at sikkerhetsstyrkene var pro Shia og en sekterisk organisasjon. Politiet var i

²³¹ Ibid s. 15.

²³² Kratovac, K. (2007, 18. september). *Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Katerina Kratovac.*

²³³ Multi-National Force – Iraq (2007, 4. oktober). Odierno says surge working, urges caution in *transitioning troops. Briefing at National Press Club, Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno.*

²³⁴ Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*, s. 4.

²³⁵ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 3.

²³⁶ Kagan, K. (2007, 25. oktober). Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Kimberley Kagan. *The Institute for the Study of War*, s. 2.

hovedsak rekruttert fra andre områder av Irak og hadde i stor grad Shia-tilhørighet. Da de irakiske sikkerhetsstyrkene feilet i sitt forsøk på fjerne Al Qaeda og samtidig forskjellsbehandlet lokalbefolkningen etter etniske skillelinjer, førte dette Sunni-befolkningen i området inn i armene til Al Qaeda.

(...)[I]t created a perception of sectarian bias. So you had Sunnis turning to other organizations for security against the Iraqi Security Forces,²³⁷

Al Qaeda was able to take control of this situation and drive a wedge between the people and the government, and drive a wedge between the people and the Iraqi Security Forces.²³⁸

Situasjonen i Diyala forklarer kanskje behovet for å etablere lokale sikkerhetsorganisasjoner som for eksempel *concerned local citizens* bevegelsen. Konseptet med etablering av *Concerned Local Citizens* som et tillegg til de irakiske sikkerhetsstyrkene og de resultat med tanke på sikkerhetssituasjonen for befolkningen som ble fremlagt gjennom de offisielle pressekonferansene i media ble registrert hos befolkningen andre steder i Irak. General Odierno beskrev det slik i oktober 2007:

Iraqis have taken notice, and from Diyala to Ghazalia, to Mahmudiyah and elsewhere, concerned citizens are reaching out to become a part of improving Iraq's future for their children.²³⁹

Til tross for at målsetningen med konseptet er å bekjempe opprørsgrupperingene som truer lokalsamfunnet og samtidig samarbeide med de irakiske sikkerhetsstyrkene med tanke på informasjonsinnhenting, avsløre korrupte medlemmer av sikkerhetsstyrkene og underkaste seg nasjonal lovgivning, er konseptet problematisk for å underbygge regjeringens legitimitet i et gitt område. Konseptet har møtt både kritikk og stor skepsis. Mange tvilte på at Sunniene med dette hadde gitt opp kampen mot den Shia-dominerte regjeringen og at dette kun var et skritt på veien mot en Sunni-Shia borgerkrig. Andrew Bacevich, en amerikansk militærhistoriker, hevdet at amerikanerne gir makt til militsbevegelser som før eller senere vil angripe regjeringen og føre til balkanisering av Irak.²⁴⁰ Konseptet er ikke beskrevet i FM 3-24 og kan på mange måter sammenlignes med å bevæpne en risikogruppe som man ikke er helt sikker på vil forbli lojale eller ikke. Utfordringen på lang sikt blir å reintegrere og/eller repatriere de lokalt styrte

²³⁷ Ibid s. 4.

²³⁸ Ibid s. 4.

²³⁹ Multi-National Force – Iraq (2007, 4. oktober). Odierno says surge working, urges caution in *transitioning troops. Briefing at National Press Club, Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno.*

²⁴⁰ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq.* New York: Public Affairs, ss 252-253.

sikkerhetsorganisasjonene under nasjonalt styre og kommando. En plan for å inkorporere disse frivillige *Concerned Local Citizens* inn i det irakiske politiet, operasjon *Blue Shield*, er senere blitt utarbeidet, men det ligger utenfor denne studiens ramme.²⁴¹

4.2.3 Establish or Restore Essential services

Sikkerhetsstyrkenes primære oppdrag er å etablere et trygt og sikkert samfunn for befolkningen.²⁴² Regjeringens instirusjoner og internasjonale byråer kan dermed utvikle nødvendige tjenesteytelser og infrastruktur for å understøtte befolkningen. Essensielle tjenesteytelser adresser befolkningens begov for livsnødvendige varer og tjenester.²⁴³ Dersom befolkningen ikke kan skaffes de livsnødvendige ressursene som trengs for å holde liv i seg selv og sin familie, øker misnøyen med egen regjering og undergraver regjeringens legitimitet i befolkningens øyne. Befolkningens oppfatning vedrørende sine egne levevilkår, kan påvirke til hvilken side lokalbefolkningen vil gi sin støtte i en opprørsbekjempelseskampanje. En opprørsbekjempelseskampanje må ta hensyn til befolkningens behov for vann, elektrisitet, transport av folk og varer, skolegang, medisinsk behandling osv. I operasjon *Enforcing the Law* ble dette forholdet presisert som del av operasjonsdesignet til operasjonen. General Joseph Fil beskrev bruk av sammensatte operasjonslinjer som for eksempel beskrevet i FM 3-24 som en nødvendighet for å nå de overordnede målsetningen i å sikre befolkningen og underbygge legitimiteten og effektiviteten til den irakiske regjering²⁴⁴.

During these three phrases, efforts will be ongoing to stimulate local economies by creating employment opportunities, initiating reconstruction projects and improving the infrastructure. These efforts will be spearheaded by neighborhood advisory councils, district advisory councils and the government of Iraq.²⁴⁵

Å etablere og videreutvikle tjenesteytelser for befolkningen krever imidlertid en tilfredsstillende områdesikkerhet og tilstedeværelse av sikkerhetsstyrker. Årsakene til problemene trenger nødvendigvis ikke å ligge i egen provins eller distrikt. Trusler og anslag mot kommunikasjonslinjene i andre deler av landet, kan for eksempel være den egentlige årsaken til problemene og kan derfor ikke nødvendigvis løses lokalt. Dersom man ser nærmere på problemene i Diyala-provinsen i juli og august 2007, så var verken etablering av *concerned local*

²⁴¹ Ibid s. 254.

²⁴² Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US *Counterinsurgency* Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier, s. 37.

²⁴³ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-14.

²⁴⁴ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 3.

²⁴⁵ Sitert i Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 3.

citizens eller enigheten mellom sjeikene/stammene i området løsning på provinsens problemer. I henhold til Oberst David Sutherland, sjefen for 3rd Brigade/1st Cavalry Division, var sikkerheten og leveforholdene til Diyala sin befolkning i stor grad avhengig av at koalisjonsstyrkene fikk kontroll på Bagdad og beltene rundt hovedstaden.

Securing Baghdad is essential for securing Diyala. When security permits the central government to function better, increased services could flow into the province, [namely] increased fuel distribution and increased food distribution.²⁴⁶

Operasjonene fulgte derfor i hovedsak 4 operasjonslinjer: kampoperasjoner for å sikre seg byen, kampoperasjoner i Diyala River Valley for å hindre opprørerne i Baqubah å få hjelp eller unnsnippe, humanitær hjelp for sivilbefolkningen og forsoning mellom de ulike stammene i området. 96 timer etter at operasjonen startet kunne amerikanske styrker bringe inn humanitær hjelp, herunder ris og vann, til befolkningen i Vest-Baqubah.²⁴⁷ En operasjon bestående av tre sammensatte elementer: kampoperasjoner, bistand til sivilbefolkningen og stammeforsoning.

De amerikanske styrkene fikk gjennom disse operasjonene på plass tjenesteytelser for befolkningen. Forsendelser med mat og andre livsnødvendige varer kunne transporteres inn i området umiddelbart etter at kamphandlingene var over²⁴⁸. Elektrisitet og drikkevann, som Al Qaeda hadde brukt som pressmiddel mot sivilbefolkningen, ble igjen tilgjengelig for alle. Befolkningen i Diyala kunne få de samme tjenesteytelser som befolkningen i andre byer som for eksempel Bagdad og Baqubah og med dette falt mye av grunnlaget til å støtte Al Qaeda eller andre sunni eller shia ekstremistgrupperinger bort.²⁴⁹ Allerede i slutten av juli 2007 hadde konvoier med medisinske forsyninger, mat og drivstoff nådd frem til selv den minste avkrok i Diyalaprovinsen ved hjelp av amerikanske og irakiske militære styrker.²⁵⁰ Operasjonene i Diyala fortsatte i det samme sporet med operasjon *Lightning Hammer II* i september og oktober. Operasjonene var fokusert mot å rydde Muqadiyah (*Greywolf Hammer II*²⁵¹) og området rundt *Lake Hamrin*. Oberst Sutherland beskrev det slik:

²⁴⁶ Siteret i Kagan, K. (2007, 7. mai). The Battle for Diyala: February 11, 2007 - April 25, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 4*, s. 14.

²⁴⁷ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 8.

²⁴⁸ Ibid s. 8.

²⁴⁹ Kagan, K. (2007, 25. oktober). Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Kimberley Kagan. *The Institute for the Study of War* s. 9.

²⁵⁰ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 8.

²⁵¹ Operasjon Greywolf Hammer II er navnet på de amerikanske operasjonene i Diyala River Valley som er en deloperasjon til fase 2 av operasjon *Phantom Strike*, operasjon *Lightning Hammer II*.

Greywolf Hammer II was focused on clearing Muqdadiyah, a large city, very important to the province, but important to al-Qaeda for its lines of communications. Also, [the operation's purpose was to] establish (...) security outposts in the Diyala River Valley, [as well as] conducting essential service synchronization inside (...) Baqubah. And then the final part of it was to clear al-Qaeda elements south of Balad Ruz that had attempted to reinfiltate back into the Turki area.²⁵²

I løpet av denne perioden ble Al Qaeda fjernet fra Muqdadiyah og normal distribusjon av mat og andre varer til befolkningen kunne gjenopprettes for første gang på 2 år.²⁵³ 24. oktober ble forsoningsmøter mellom de forskjellige stammene gjennomført i Muqdadiyah og i Khalis gjennomført. De ble skapt enighet for å bekjempe terroristgrupperinger og ikke tillate egne klanmedlemmer å støtte slike terrorgrupperinger igjen. Operasjon *Lightning Hammer II* gjenopprettet regjeringens kontroll over Muqdadiyah og fikk på plass de tjenesteytelse befolkningen så sårt trengte. Sykehuset fikk nødvendige forsyninger og befolkningen kunne endelig få opptil 12 timer med elektrisk kraft per dag. I slutten av november var størsteparten av *the Diyala River Valley* ryddet for Al Qaeda sin innflytelse med god støtte fra sivilbefolkningen.²⁵⁴

De amerikanske og irakiske kampoperasjonene i Diyala ble innledningsvis en forutsetning for senere å bedre lokalbefolkningens forhold. Når leveforholdene og befolkningens tiltro til egen regjering og opprørsbekjempelsesstyrkene ble forbedret i et dedikert område, ble dette brukt som springbrett inn i det neste område. Opprørernes posisjoner og støtte ble fjernet bit for bit, område for område og landsby etter landsby, jamfør *successful practices* FM 3-24²⁵⁵ slik at de livsnødvendige tjenesteytelse kunne transporteres inn og etableres i området jamfør Oberst Sutherlands beskrivelse i intervju med Katerina Kratovac 18. september 2007.²⁵⁶ Oberst Sutherland beskrev det overordnede konseptet slik:

In the Diyala River Valley, we determined it was first [necessary to conduct] kinetic operations—go in, clear those areas. As you clear them, simultaneously, the hold factor became the reconciliation effort (...) [D]epending [on] where it was, ...it may be village on village reconciliation, it may be tribe on tribe, it may be sect on sect, but [it was a] reconciliation [effort] specific to that area. The next [task] was the establishment of essential services, synchronization, food and water; and once we did that we needed to figure out who would guard those

²⁵² Kagan, K. (2007, 25. oktober). Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Kimberley Kagan. *The Institute for the Study of War* s. 11.

²⁵³ Ibid s. 11.

²⁵⁴ Ibid ss. 11-14.

²⁵⁵ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), s. 1-29.

²⁵⁶ Kratovac, K. (2007, 18. september). *Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Katerina Kratovac*, Oberst Sutherland sin innledning før intervjuet.

essential services. So we either established concerned local citizens' networks, the individuals we had checked backgrounds on, or we established a police force.²⁵⁷

4.2.4 Support development of better Governance

President George W. Bush beskrev i sin tale til nasjonen 10. januar 2007 den nye amerikanske strategien for å løse situasjonen i Irak. Presidenten understreket her viktigheten av god og rettferdig ledelse både nasjonalt, regionalt og lokalt for å ha legitimitet i befolkningen.

To establish its authority, the Iraqi government plans to take responsibility for security in all of Iraq's provinces by November. To give every Iraqi citizen a stake in the country's economy, Iraq will pass legislation to share oil revenues among all Iraqis. To show that it is committed to delivering a better life, the Iraqi government will spend \$10 billion of its own money on reconstruction and infrastructure projects that will create new jobs. To empower local leaders, Iraqis plan to hold provincial elections later this year. And to allow more Iraqis to re-enter their nation's political life, the government will reform de-Baathification laws, and establish a fair process for considering amendments to Iraq's constitution.²⁵⁸

Den Shia-dominerte regjeringen under ledelse av Statsminister Nouri al-Maliki kom til makten med støtte fra Muqtada al-Sadr og Abdul Aziz. Muqtada al-Sadr og Abdul Aziz ledet egne militsstyrker som i stor grad opererte uavhengig av den irakiske hæren. Både Muqtada al-Sadr sin Mahdi Army og Abdul Aziz sitt Badr Corps hadde i stor grad infiltrert politiet og hadde dermed stor innflytelse over deres operasjoner.²⁵⁹ Dagen etter president Bush annonserte den nye strategien for Irak, beordret statsminister Maliki begge lederne av Shiamilitsene å avvæpne militsen frivillig eller å bli avvæpnet med makt. Statminister Maliki sa det slik:

When military operations start in Baghdad, all other tracks will stop (...) We gave the political side a great chance, and we have now to use the authority of the state to impose the law and tackle or confront people who break it.²⁶⁰

19. januar fremhevet statsminister Maliki sin talsperson at enhver person som gjennomfører ulovlige handlinger vil bli arrestert, men at regjeringen ikke hadde noe ønske om å bekjempe Mahdi Army. Muqtada al-Sadr beordret deretter Mahdi Army til ikke å gjøre motstand mot regjeringen og de amerikanske styrkene.²⁶¹ Militsmedlemene returnerte antagelig på Muqtada al-Sadr sin ordre til sitt daglige liv i påvente av nye ordrer fra Muqtada al-Sadr når man fikk se

²⁵⁷ Siteret i Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 23.

²⁵⁸ Bush, G. W. (2007, 10. januar). *The New Way Forward* [President's address to the Nation], s. 3.

²⁵⁹ Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 8.

²⁶⁰ Siteret i Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 8.

resultatet av operasjon *Enforcing the Law*.²⁶² Muqtada al-Sadr forlot Irak i slutten av januar og søkte beskyttelse eller støtte i nabolandet Iran. Den 8. februar arresterte amerikanske og irakiske sikkerhetsstyrker den Sadr tro nestsjefen i helsedepartementet for å ha brukt nasjonale midler til å finansiere militsstyrker og bruk av sykehus som skjul for å gjennomføre sekterisk vold.²⁶³ Statsminister Maliki besøkte den Sunni dominerte Anbarprovinsen den 13. mars 2007.²⁶⁴ General Petraeus understreket betydningen av å gjennomføre et slikt besøk i den Sunni-dominerte provinsen på følgende måte: "This will show them that you are the leader of all Iraqis."²⁶⁵ Statsminister Maliki roste ved denne anledningen den fasthet befolkningen i provinsen hadde vist overfor Al Qaeda gjennom the Anbar Awakening. Han rettet en spesiell takk til de Sunni stammelederne som hadde våget å stå opp imot den stadig økende innflytelsen til Al Qaeda. Han forsikret at regjeringen ikke ville ignorere deres behov for nødvendige tjenesteytelser, bistand og støtte til de lokale sikkerhetsstyrkene fra de nasjonale ressursene. Han lovt å bidra til å reetablere industri, tilføre nødhjelp til de trengende og holde provinsvalg så snart som mulig.²⁶⁶ Dette besøket var et symbolsk og i praksis et første trinn på å etablere samarbeid mellom de sunnidominerte provinsregjeringen i Anbar og den shiadominerte sentralregjeringen i Bagdad. Disse to eksemplene viser en regjering som er villig til å ta et oppgjør med de organisasjonene som i hovedsak sto bak den sekteriske volden på egen etnisk side, fjerne korrupte tjenestemenn og samtidig åpne for et samarbeid med de lokale styresmaktene i provinsene på tvers av de etniske skillelinjene mellom Sunni og Shia grupperingene.

I Diyala provinsen iverksatte de amerikanske styrkene dialog med stammelederne i området for å løse kontroverser på tvers av de forskjellige stamme- og etniske skillelinjene. 30. april 2007 ble den første forsoningsavtalen mellom en Sunni stamme og en Shia stamme undertegnet etter mal fra *the Anbar Awakening* og åpnet for et samarbeid om sikkerhet på tvers av stammetilhørighet. 23. mai 2007 møtte 44 sjeiker (stammeledere) fra Diyala regjeringen sine representanter i Diyala,

---

²⁶¹ Kagan, K. (2007, 15. mars). *Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*, s. 8.

²⁶² Ibid s. 12.

²⁶³ Ibid s. 9.

²⁶⁴ Kagan, K. (2007, 5. april). *The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 11.

²⁶⁵ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 153.

²⁶⁶ Kagan, K. (2007, 5. april). *The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*, s. 11.

guvernøren, politisjefen og hærsjefen. Regjeringens evne til å skape sikkerhet for Diyala sin befolkning var et viktig tema for stammelederne i området:

The failure of the central government to focus on the problems of Diyala, the failure of the Provincial Council to effectively represent the people and the common goal of ridding the tribal lands of terrorists and foreign fighters.²⁶⁷

I samme periode ble sjefen for 5th irakiske divisjon, General Shakir Hussain, som var stasjonert i Diyala og provinspolitisjefen Gassan al-Bawi fjernet fra sine stillinger på grunn sekterisk behandling av befolkningen og rekruttering til sikkerhetsstyrkene.²⁶⁸

Oberst Sutherland stadfestet i en vurdering av situasjonen i midten av september 2007 at Diyala sin provinsregjering fungerte og skaffet befolkningen sin de livsnødvendige ytelser. Følgende utdrag må fremheves spesielt²⁶⁹:

Currently the public distribution system which is the Iraqi subsidized food program is functional in all five qadas [counties] and the province. Local mayors are coordinating delivery of PDS [the provincial distribution system of food] with the Iraqi Security Forces, making the delivery a routine event. The local government and the Security Forces are continuously providing humanitarian assistance to the most remote areas where PDS might not have the ability to reach the population on a regular basis.

Water facilities are now being assessed by the local government.

Diyala receives an average of twelve (12) hours of electricity throughout the day; however, the electricity problem is a nationwide issue, which will take some time to get fixed. At the provincial level, the government is assessing the local electric network and is working to fix that network through provincial means.

Diyala hospitals and clinics are functioning and supplies are reaching outlining areas. The Baqubah hospital has received millions of dollars in equipment and supplies, and the provinces received thirty-five (35) new ambulances at a cost of over one million (1,00,000) dollars. The DG of Health has coordinated a multiple lifts of the medical supplies from Baghdad to clinics throughout the provinces.

Fuel is now coming to the province, with multiple shipments of diesel, kerosene and benzene arriving every week. Its government is also focusing on canal systems throughout the province. This is an agricultural province and water is essential for their crops. Canals have been cleaned to allow the flow of water to land (...) farmland throughout Diyala.

The government has allocated over one hundred and fourteen (114) million dollars from the two thousand six (2006) budget and over one million six, one hundred

²⁶⁷ Siteret i Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 5.

²⁶⁸ Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*, s. 10.

²⁶⁹ Kratovac, K. (2007, 18. september). *Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Katerina Kratovac*. Oberst Sutherland sin innledning før intervjuet

and six (106) million dollars from the two thousand seven (2007) budget for reconstruction projects throughout Diyala. Additionally, the provincial council is meeting every week to review new projects.

Schools are being reassessed to identify their needs prior to the beginning of the school year. In the coming weeks eight (8) truckloads, full of test books are being delivered to Baqubah by the Ministry of Education. Additionally, the Education Department warehouse is full of school materials and equipment for the schools in the Diyala area.

(...) these improvements could not be achieved without the support of the local Iraqi citizens. The tribal leaders are the pillars of these communities. The government has made significant progress in its efforts to reconcile the Diyala tribes in order to maintain improvements currently taking place. The governor has conducted over fifteen (15) tribal engagements and negotiated four (4) major reconciliation agreements to reduce tribal violence and unite the people. Last month governor Ra'ad Al-Tamimi hosted a meeting that included virtually every Paramount Sheik or their senior representative in the province. These individuals signed a provincial-wide tribal reconciliation agreement promising to work together for better future for all Iraqis, regardless of tribe or sect. These Sheiks are now offering their sons to join the Iraqi Security Forces to protect their people and fight Al-Qaida.

Operasjonene har bidratt til å normalisere situasjonen mellom regjeringens representanter og lokalbefolkningen representert ved stammelederne i tråd med beskrivelsene i FM 3-24 sin LLO for *development for better Governance*. Provsregjeringen har gjennomført en rekke tiltak for å gi befolkningen nødvendig sikkerhet mot vold og trusler samt de nødvendige tjenesteytelser som tilgang på mat, vann, elektrisitet, drivstoff, helsetjenester og skolegang. Sekteriske tjenestemenn har blitt fjernet fra sine stillinger og guvernøren gjennomfører jevnlig samtaler med de lokale lederne om sikkerhetssituasjonen og felles innsats for en bedre fremtid for alle irakere uavhengig av etnisitet og stammetilhørighet.

4.2.5 Support Economic Development

Arbeidet med å støtte den økonomiske utviklingen i Irak innebærer i hovedsak å arbeide sammen med regjeringen for å styrke landets økonomiske situasjon og livskvaliteten til befolkningen. På lang sikt innebærer dette å støtte opp under befolkningens livsopphold og oppmuntre til lovlig forretningsvirksomhet. På kort sikt støtte regjeringens arbeid for å motvirke arbeidsledighet, som kan være en medvirkende årsak til at en befolkning mister tiltro til regjeringen. Dette kan på sikt påvirke regjeringens legitimitet i befolkningens øyne og at befolkning vender sine øyne mot opprørsgrupperingene som lover at befolkningens levetilstand vil bedres med et maktskifte i

staten.²⁷⁰ General Odierno innarbeidet behovet for en økonomisk utvikling for befolkningen i Irak i sin intensjon for operasjon *Phantom Thunder*. Generalen beskrev operasjonen på denne måten 22. juni 2007:

The intent of Phantom Thunder goes back to the handbook of defeating an insurgency – separate insurgents from the population, then put in place political and economic initiatives to buy time and space for the Iraqi government to move toward political accommodations²⁷¹

Under operasjon *Enforcing the Law* fra februar til juni 2007 støttet de 5 amerikanske brigadene som opererte i Bagdad de irakiske sikkerhetsstyrkenes operasjoner for å beskytte byens markeds plasser og boligområder.²⁷² Hensikten med operasjonene var primært å gi befolkningen sikkerhet og en mulighet til å skaffe seg mat og andre nødvendige varer. Sekundært var hensikten å stimulere for økonomisk utvikling både for jordbrukerne utenfor byene og kjøpmennene i byene. Et forsøk på å gjeninnføre et normalt levemønster for Bagdad sin hardt prøvede befolkning.

I forbindelse med operasjon *Phantom Thunder* og operasjon *Phantom Strike* i Diyala provinsen så man resultater av den valgte strategien med tanke på økonomisk utvikling. Oberst Sutherland beskrev det slik den 18. september 2007:

Local businesses are beginning to open and jobs are now becoming available. One of these businesses, a flourmill south of Baqubah is currently producing flour that is available throughout the province. A work program within the city of Baqubah is on the way and producing very significant results.²⁷³

Historisk sett har opprørsbekjempelsesoperasjoner hatt en varighet på 9 til 10 år²⁷⁴ og med tanke på at Statminister Maliki ledet en mindretallsregjering som begrenset hans mulighet til å foreta reformer, er det imponerende at man allerede 8 måneder etter operasjon *Enforcing the Law* startet, begynner å se økonomisk utvikling og reetablering av privat virksomhet i enkelte av provinsene jfr beskrivelsene til Oberst Sutherland fra Diyala provinsen i punkt 4.2.4 i tråd med beskrivelsen i FM 3-24.

²⁷⁰ US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, *Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), ss. 5-16 og 5-17.

²⁷¹ Multi-National Force – Iraq (2007, 22. juni). General Describes Phantom Thunder. *Teleconference Department of Defense, Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*.

²⁷² Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*, s. 9.

²⁷³ Kratovac, K. (2007, 18. september). *Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Katerina Kratovac*.

²⁷⁴ Ucko, D. (2007, Oktober). *Transforming the United States Military for Stability Operations: An Assessment for Organisational Change*. London: Department of War Studies/University of London, s. 173.

4.2.6 Conduct Information Operations

Informasjonsoperasjonene er i henhold til FM 3-24 en av de viktigste LLO i en opprørsbekjempelsesoperasjon.²⁷⁵ Informasjonsoperasjonene forsterker effekten av de andre LLOene og vever de sammen mot en helhetlig målsetning gjennom informasjonsdomenet. Daglige pressemeldinger og flere pressekonferanser med representanter fra de irakiske sikkerhetsstyrkene tilstede og aktive under pressekonferansene underbygger samarbeid og partnerskap mellom de utenlandske opprørsbekjemperne, de irakiske sikkerhetsstyrkene og den irakiske regjering. Hensikten med dette er å signalisere overfor befolkningen at de gjennomførte operasjonene fremstår som enhetlige mellom de utenlandske styrkene og nasjonenes egne myndigheter. Hjemmesidene til *Multi-National Force – Iraq* (www.mnf-iraq.com) gir en oversikt over samtlige pressemeldinger (antall) og pressekonferanser (antall) som styrken har gjennomført.

For øvrig er det lite tilgjengelig informasjon om informasjonsoperasjonene. Dette skyldes i hovedsak at de fleste av disse operasjonene og tiltakene er gradert og ikke tilgjengelig gjennom ugradert medium. Denne studien er ugradert og kan derfor heller ikke behandle eller drøfte gradert informasjon.

5 Konklusjon

General David Petraeus fikk i 2005 ansvaret for *US Army Combined Arms Center (CAC)* og arbeidet med opprørsbekjempelse fikk større plass i senterets arbeid. Allerede i desember 2006 ble en ny doktrine eller manual for opprørsbekjempelse innført i *US Army* og *US Marine Corps*. Sentrale personer i arbeidet med den nye doktrinen var Oberst H. R. McMaster, Oberstløytnant John Nagl²⁷⁶ og David Kilcullen²⁷⁷. Oberst H.R. McMaster ble i januar med General Petraeus til Irak for å assistere i planning og gjennomføring av *The Surge*²⁷⁸ og fikk umiddelbart ansvar for å lede *The Joint Strategic Assessment Team* med ansvar for å gjennomgå konflikten, dens årsaker og den nåværende situasjon med nye friske øyne²⁷⁹. David Kilcullen ble General Petraeus sin

²⁷⁵ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-8

²⁷⁶ Ucko, D. (2007, Oktober). *Transforming the United States Military for Stability Operations: An Assessment for Organisational Change*. London: Department of War Studies/University of London, ss. 110-111. Se også West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, ss. 26-27.

²⁷⁷ Ibid s. 164. Se også West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, ss. 27-28 og ss. 140-143.

²⁷⁸ Ibid s. 164. Se også West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group, s. 135.

²⁷⁹ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 98.

senior rådgiver for opprørsbekjempelse²⁸⁰. Denne studien har sannsynliggjort at det er i stor grad samsvar mellom hva FM 3-24 beskriver og hvordan operasjonene ble gjennomført under the Surge i 2007 under ledelse av General Petraeus. Siden general Petraeus tok med seg sentrale personer i utarbeidelsen av doktrine som planleggere eller rådgivere til Irak i 2007 er korrelasjon mellom doktrine og The Surge forventet.

Studien har i hovedsak avdekt likheter mellom doktrine og operasjoner, men det er dog påpekt noen ulikheter i forhold til hvordan doktrinen beskriver de 6 LLOene som blir benyttet under *clear-hold-build* tilnærmingen til amerikanerne. Disse ulikhetene gir ikke et tilstrekkelig grunnlag for å konkludere med at det IKKE er samsvar mellom operasjoner og doktrine. Det må i tillegg påpekes at informasjonstilgangen for *LLO Information Operations* er meget snever. Dette skyldes at de fleste tiltakene under denne LLOen er gradert og ikke tilgjengelig gjennom ugraderte informasjonskanaler, samt at denne studien er ugradert og derfor verken kan behandle eller drøfte slik informasjon.

5.1 Resultat

5.1.1 Likheter

Studien har sannsynliggjort en god sammenheng mellom den amerikanske strategiske ledelse, representert ved president George W Bush og målsetningene med *the Surge* på det operasjonelle nivå. President Bush påpeker i sin *New Way Forward* tale at amerikanerne på kort sikt må lykkes i redusere den sekteriske volden i og rundt Bagdad, og på lengre sikt bygge opp et stabilt irakisk samfunn gjennom en forbedring av sikkerhetssituasjonen for befolkningen slik at den irakiske regjering får nødvendig legitimitet og anledning til å bygge opp sin evne til å regjere på en effektiv måte. General Petraeus definerer befolkningen og regjeringen som tyngdepunkt i sine operasjoner. Sammen med ambassadør Ryan Crocker og statsminister Maliki koordineres en enhetlig målsetning mellom de amerikanske militære styrkene, det amerikanske utenriksdepartementet representert ved den amerikanske utenriksmisjonen i Bagdad og den irakiske regjering. Samarbeidet mellom den militære delen av operasjonene i Irak representert ved General Petraeus og den sivile delen av operasjonene representert av ambassadør Crocker gir et betydelig bidrag for å synkronisere de militære, politiske, økonomiske, psykologiske og sivile virkemidler²⁸¹ i operasjonene i Irak.

Operasjonskonseptet med fysisk tilstedeværelse gjennom en *clear-hold-build* strategi for å etablere *area security* er som tatt ut av læreboken. I tillegg til fysisk tilstedeværelse åpner JSS og

---

²⁸⁰ Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, s. 99.

COP konseptet for samarbeid på tvers mellom de amerikanske og irakiske styrkene, koordinering av operasjonskonsepter, deling av informasjon og etterretninger og for at irakiske sikkerhetsstyrkene kan øve og trene best praksis i opprørsbekjempelse sammen med amerikanerne i daglige operasjoner som ledd i å forbedre nasjonenes egen kapasitet på området. Hensikten med tilstedeværelsen blir å signalisere en evne og vilje til å stabilisere et urolig område/samfunn og beskytte befolkningen mot trusler og vold fra en opprørsbevegelse. Dette skal bidra til å underbygge regjeringens og de offentlige institusjoners legitimitet i befolkningens øyne.

Målrrettede offensive operasjoner med tilpasset maktbruk for å unngå unødig skade på personell og sivil eiendom blir brukt aktivt for å eliminere og pågripe opprørsgrupperingenes ledere og soldater, samt til å rive opp eller fjerne baser, våpendepoter og sikre tilholdssteder. All empiri tilsier at amerikanerne var meget påpasselig med begrepet tilpasset maktbruk både i sine operasjoner på bakken. Til tross for en rekke bombeanslag med flere amerikanske liv på samvittigheten, opptrådte de amerikanske bakkestyrkene meget disiplinert i forhold til å ta uoverveide handlinger som hevn på egne tap.²⁸² Studien har imidlertid ikke vurdert *collateral damage* i forbindelse med luftoperasjoner og konklusjonen om tilpasset maktbruk bør derfor brukes med litt forsiktighet.

Operasjon *Enforcing the Law* har innledningsvis primærfokus på å sikre Bagdad sin befolkning og sekundærfokus på å ta ut opprørsgrupperingene som befant seg i Bagdad og de nærliggende områdene. Dette dannet så grunnlag for å starte et koordinert arbeid for å etablere et effektivt styresett, tilfredsstillende livsnødvendige tjenesteytelser og en økonomisk utvikling for befolkningen og samfunnet. Dette blir som en medisinsk behandling av en pasient – førstehjelp, behandling og rekonvalesens for deretter å klare seg selv igjen. Denne medisinske behandling ble i henhold til studien i stor grad gjennomført i henhold til FM 3-24 sine LLOer i henhold til følgende figur²⁸³:

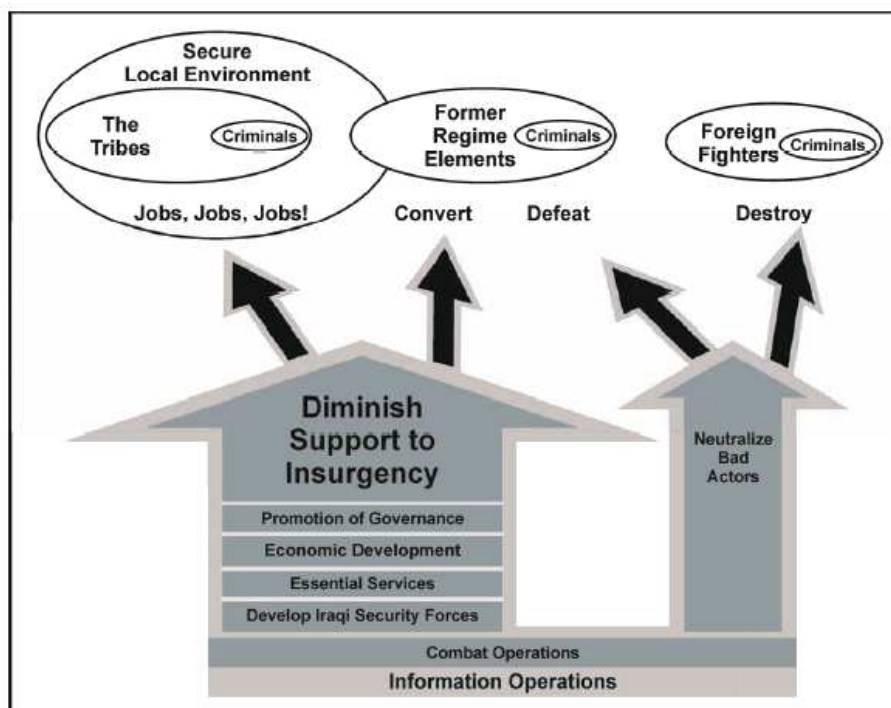
---

²⁸¹ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 5-1.

²⁸² Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, ss. 207-208 og ss. 228-229.

²⁸³ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Department of the Navy Headquarters. (2006), s. 4-8.

Figur 8: Bruken av LLOer i The Surge og sammenhengen til FM 3-24

5.1.2 Ulikheter

Tre forhold under operasjonene i *The Surge* peker seg spesielt ut som ulikheter i forhold til gjeldende doktriner. Det første forholdet er styrkestruktur eller størrelsen på opprørsbekjempelsesstrukturen. Det andre er bevæpning og bruk av lokale grupper som lokale sikkerhetsstyrker i tillegg til regjeringens sikkerhetsstyrker. Det tredje er at amerikanerne aldri var i stand til å stenge tilførsel av opprørssoldater og forsyninger over grensene fra Syria og Iran.

5.1.2.1 Styrkestruktur

Bare under operasjonene i Bagdad var det et underskudd på 35 000 mann på bakken for å møte tommelfingerregelen på minimum 20 opprørsbekjempere per 1000 innbyggere. Når man i tillegg tar med at enkelte av de irakiske sikkerhetsstyrkene var under innflytelse av Shia ekstreme grupperinger og hadde dårlig treningsstandard forverres dette forholdet ytterligere. Dette medfører at det blir for få stryker til å sikre hele Irak sin befolkning og til å sperre grensene mot Syria og Iran som forsyningslinje for opprørsgrupperingene. Disse oppdragene er beskrevet som kritiske i en opprørsbekjempelseskampanje. Dette medfører at sikkerhetsstyrkene må kraftsamles og prioriteres til de mest sentrale områdene. Dette medførte under *the Surge* til at opprørsgrupperingene og spesielt Al Qaeda forflyttet seg videre nordover mot Salah ad Din og Ninewahprovinsen herunder til byene Tikrit og Mosul. Dette er de samme områdene som irakiske sikkerhetsstyrker ble overflyttet fra for å gjennomføre operasjon *Enforcing the Law* i Bagdad. Et underskudd av sikkerhetsstyrker medfører at opprørsgrupperingene kan forflytte seg

til nye sikre områder, reorganisere og reetablere seg for nye operasjoner mot både sivilbefolkning og sikkerhetsstyrker og viser derigjennom at de fortsatt er en maktfaktor å regne med, som igjen undergraver legitimiteten til landets regjering i befolkningens øyne. Underskudd av sikkerhetsstyrker til å sikre befolkningen ble møtt gjennom *the Anbar Awakening* og *Concerned Local Citizens*-konseptet som er det andre forholdet jeg skal ta for meg med tanke på ulikheter.

5.1.2.2 Concerned Local Citizens

Gjennom *Concerned Local Citizens*-konseptet etter modell fra Anbar-provinsen i 2006, etablerte amerikanerne bevæpnede lokale sikkerhetsstyrker som til en viss grad var utenfor regjeringens kontroll og kommandokjede. Disse bevæpnede stammestyrkene var i utgangspunktet lojale til sin egen sjeik og er derfor konseptuelt problematisk i forhold til den viktige målsetningen i opprørsbekjempelse om å underbygge regjeringens legitimitet. Utfordringen på sikt blir å reintegrere og/eller repatriere de lokalt styrte sikkerhetsorganisasjonene under nasjonalt styre og kommando. Hva som skjer når disse skal oppløses og det ikke er plass til samtlige i de nasjonale sikkerhetsstyrkene og mange mister sin daglige inntekt er fortsatt et ubesvart spørsmål, men i et etnisk delt samfunn kan dette føre til urettferdighet med derpåfølgende misnøye og grobunn for rekruttering til opprørsbevegelsen igjen. Dette er beskrevet som en suksesshistorie, men konsekvensene på lang sikt gjenstår å se.

5.1.2.3 Grensene til Syria og Iran

På grunn av størrelsen på den amerikanske styrkestrukturen og tilgangen på irakiske sikkerhetsstyrker, var ikke general Petraeus i stand til å forhindre opprørsgrupperingene i å bringe inn både nye trente opprørssoldater, våpen, sprengstoff og andre forsyninger inn til Irak fra både Syria og Iran. Dette er et vesentlig punkt i *LLO Combat operations/civil security operations*.²⁸⁴ General Petraeus prioriterte, på grunn av styrkestrukturene, under The Surge i 2007 å stenge forsyningslinjene inn til Bagdad langs veiene, Eufrat og Tigris i Bagdadbeltene. Dette gjorde det blant annet mulig for Al Qaeda å reetablere seg i Mosul etter de ble kastet ut av Diyala-provinsen. Dette resulterte i operasjon *Phantom Phoenix* i 2008²⁸⁵, men det ligger utenfor denne studien.

²⁸⁴ *US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006), tabell 5-2 s. 5-12.

²⁸⁵ Operasjon *Phantom Phoenix* fra januar 2008 hadde fokus på fysisk å sikre de irakiske grensene mot Syria og Iran, samt å redusere Al Qaeda sin innflytelse i områdene rundt Tikrit og Mosul. Hentet fra Multi-National Force – Iraq (2008, 23. januar) *Phantom Phoenix update. Operational update Major General Kevin J Bergner*. Se også Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs, ss. 337-338.

5.2 Forfatterens betraktninger rundt resultatet av studien

5.2.1 Overføringsverdi

Ut ifra FM 3-24 sin beskrivelse av opprørsbekjempelse som et konstekstuel fenomen og valget av Irak som case-studie vil funnene ikke uten videre kunne generaliseres til andre operasjonsområder eller til andre lands væpnede styrker uten først å gjennomføre en ny vurdering eller studie. Carter Malkasian og Jerry Meyerle har utgitt en studie som beskriver hvordan Afghanistan forskjellig fra Anbarprovinsen i Irak. De finner klare ulikheter fra operasjonene i Anbar, men også klare likhetstrekk som for eksempel stammene som del av det politiske landskap og bruk av en *clear-hold-build* tilnærming. De konkluderer imidlertid med at selv om en del grunnleggende trekk ved opprørsbekjempelse er den samme uansett hvor i verden man er, må strategien som et hele tilpasses den unike karakteristikken i operasjonsområdet.²⁸⁶

5.2.2 FM 3-24 sin betydning for resultatet i Irak

Doktrinen er et element som kan være med å oppnå suksess i en operasjon. Andre elementer som påvirker en militær organisasjon som system kan være organisasjonsstruktur, trening av personell og avdelinger, materiell, personell og rekruttering, ledelse og fasiliteter (DOTMPLF).

²⁸⁷ Denne studien vurderer ikke hvilken innflytelse disse faktorene har hatt på resultatet i Irak.

Dette kan være mulige innfallsvinkler for andre fremtidige studier.

Denne studien vurderer heller ikke hvordan General Petraeus sin innflytelse som ansvarlig utgiver av doktrinen og hans ledelse som øverstkommanderende i Irak hadde for implementering og bruk av doktrinen i Irak. Det militære system er et hierarkisk system der mulighetene for forfremmelse også avhenger av din nåværende sjef. General Petraeus dobbeltrolle kan ha påvirket undergitte sjefer til å implementere doktrinen i operasjonene til tross for at den amerikanske styrkestrukturen i utgangspunktet ikke var spesialdesignet for opprørsbekjempelsesoperasjoner²⁸⁸. David Ucko stiller i sin doktoravhandling spørsmål om USA til tross for doktrinen vil la dette påvirke den amerikanske strukturutviklingen i fremtiden og om opprørsbekjempelse vil få prioritet i en fremtidig amerikansk militærmakt.²⁸⁹ En analyse av General Petraeus sitt lederskap og bruk av ekspertgrupper i utvikling av planer basert på en doktrine kan også være en mulig studie som kan gi verdifulle bidrag til gjennomføring av militære operasjoner i komplekse stridsmiljøer.

²⁸⁶ Malkasian, C. & Meyerle, J. (2009, Februar). *How is Afghanistan Different from Al Anbar*. CNA, s. 19.

²⁸⁷ DOTMPLF=Doctrine, Organization, Training, Material, Personnel, Leadership, Facilities: US Departement of Defence analysesystem for strukturutvikling av de amerikanske styrker.

²⁸⁸ Ucko, D. (2007, Oktober). *Transforming the United States Military for Stability Operations: An Assessment for Organisational Change*. London: Department of War Studies/University of London, ss. 115-117.

²⁸⁹ Ibid ss. 167-168 og 226.

5.2.3 Hvilken betydning kan studien ha for videre utvikling av norske operasjoner.

Norge gjennomfører i dag operasjoner i Afghanistan med spesiell hovedvekt på Nord-Afghanistan. Norge har ingen egen doktrine for opprørsbekjempelse og baserer i hovedsak operasjonene på et PRT-konsept. Norge opererer som amerikanerne i 2006 utifra en *FOB* på flyplassen utenfor Meymaneh. Situasjonen i Afghanistan preges av en korrupt regjering²⁹⁰, mange stammer og en historie med krigsherrer, narkotikaindustri og en lang grense mot Pakistan der Taliban og Al Qaeda har etablert sikre tilholdssteder. Opprørsbekjempelse i Irak dreide seg i hovedsak om å beskytte sivilbefolkningen i byer og landsbyer, men i Afghanistan foregår opprørsbekjempelsen i hovedsak på landsbygda. En studie med tanke på de norske operasjonene i Afghanistan sett opp imot en opprørsbekjempelsesdoktrine kunne vært nyttig for det norske Forsvaret. Vil en opprørsbekjempelsesdoktrine føre til en forbedring i bruken av det norske styrkebidraget i forhold til akseptert opprørsbekjempelsesteori, eller kan en doktrine gi en mer helhetlig og målrettet utdanning og trening av et norsk styrkebidrag som roterer hver 6. måned? Denne studien kan være et bidrag til å sette fokus på behovet for egen doktrineutvikling og til å ha en enda mer bevist tilnærming til egne handlinger under operasjoner som innbefatter opprørsbekjempelse. Opprørsbekjempelse handler til syvende og sist om å sikre sivilbefolkningen mot trusler og overgrep, samtidig som legitimiteten til nasjonens regjering underbygges. LLO er et godt verktøy for en slik tilnærming, og spørsmålet blir for Norge sin del: Hvordan kan en liten nasjon samordne sine totale ressurser til å møte tyngdepunktet i en opprørsbekjempelse, befolkningen og dens sikkerhets- og livssituasjon?

---

²⁹⁰ Malkasian, C. & Meyerle, J. (2009, Februar). *How is Afghanistan Different from Al Anbar*. CNA, ss. 4-5.

Litteraturliste

- Bush, G. W. (2007, 10. januar). *The New Way Forward* [President's address to the Nation]. Hentet 14. februar 2009 fra <http://merln.ndu.edu/archivepdf/iraq/WH/20070110-7.pdf>
- Clausewitz, C ([1832]1989). *On War*. M. Howard & P. Paret (Ed.& Translated). Princeton, New Jersey: Princeton University Press.
- Galula, D. (1964, 2006). *Counterinsurgency Warfare – Theory and Practice*. Westport, CT.: Praeger Security International.
- Glenn R. W & Gayton, S. J. (2008, November). Intelligence Operations and Metrics in Iraq and Afghanistan. *Joint Urban Operations and Counterinsurgency Studies* (4). Santa Monica, CA.: RAND Corporation.
- Hashim, A. (2006). *Insurgency and Counter-Insurgency in Iraq*. Itacha: Cornell University Press.
- Håvoll, H. (2008). Coin revised: Lessons of the classical literature on counterinsurgency and its applicability to the Afghan hybrid insurgency. *Security in Practice* (13). Oslo: Norsk Utenrikspolitisk institutt.
- Jacobsen, D. I. (2005), *Hvordan gjennomføre undersøkelser?* (2.utg.). Kristiansand: Høyskoleforlaget AS.
- Kagan, K. (2007, 1. mars). From 'New Way Forward' to New Commander: January 10, 2007 – February 10, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 1*. Hentet 31. januar 2009 fra <http://www.weeklystandard.com/weblogs/TWSFP/pdf/IraqReport01.pdf>
- Kagan, K. (2007, 15. mars). Enforcing the Law: The Baghdad Security Plan Begins: February 10, 2007 - March 5, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 2*. Hentet 31. januar 2009 fra <http://www.weeklystandard.com/weblogs/TWSFP/pdf/IraqReport02.pdf>
- Kagan, K. (2007, 5. april). The Anbar Awakening: Displacing al Qaeda from its Stronghold in Western Iraq: August 21, 2006 – March 30, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 3*. Hentet 31. januar 2009 fra <http://www.weeklystandard.com/weblogs/TWSFP/IraqReport03.1.pdf>
- Kagan, K. (2007, 7. mai). The Battle for Diyala: February 11, 2007 - April 25, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 4*. Hentet 31. januar 2009 fra <http://www.weeklystandard.com/weblogs/TWSFP/IraqReport04.pdf>
- Kagan, K. (2007, 6. juli). The Real Surge: Preparing for Operation Phantom Thunder: February 14 - June 15, 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 5*. Hentet 31. januar 2009 fra <http://www.weeklystandard.com/weblogs/TWSFP/IraqReport05%20v1.pdf>
- Kagan, K. (2007, 25. oktober). Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Kimberley Kagan. *The Institute for the Study of War*. Hentet 12. mars 2009 fra <http://www.understandingwar.org/files/Complete%20Transcript.pdf>
- Kagan, K. (2007, 6. desember). Securing Diyala: June 2007 – November 2007. *Institute for the Study of War and The weekly Standard.com, Iraq Report 7*. Hentet 31. januar 2009 fra <http://www.weeklystandard.com/weblogs/TWSFP/IraqReport07.final.pdf>

- Kilcullen, D. J. (2006, 28. september): *Three Pillars of Counterinsurgency*. Remarks delivered at the US Government Counterinsurgency Conference, Washington DC.
- Kimbrough IV, J. M. (2008). *Examining U.S. Irregular Warfare Doctrine*. Graduate Research Project, Air Force Institute of Technology/Department of the Air Force Air University/Wright-Patterson Air Force Base, Ohio. Hentet 1. mai 2009 fra <http://www.dtic/cgi-bin/GetTRDoc?AD=ADA488263&Location=U2&doc=GetTRDoc.pdf>
- Kratovac, K. (2007, 18. september). *Transcript of the Interview between Colonel David Sutherland, Commander Greywolf Brigade Combat Team and Katerina Kratovac*. Hentet 28. april 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=14098&Itemid=131
- Kronvall, O. (2007). Finally eating Soup with a Knife? A Historical Perspective on the US Counterinsurgency Doctrine. *Oslo Files on defence and security* (05). Oslo: Institutt for Forsvarsstudier.
- Malkasian, C. & Meyerle, J. (2009, Februar). *How is Afghanistan Different from Al Anbar*. CNA
- Mao, Tse-tung (1966). *On Guerrilla Warfare*. Translated by BG Samuel B Griffith, USMC (ret). New York: Fredrick A. Praeger Inc.
- Mockaitis, T. R. (2008). *Iraq and the Challenge of Counterinsurgency*. Westport, CT.: Praeger Security International.
- Multi-National Force – Iraq (2006). *2006 Year in Review: Iraq*. Hentet 31. januar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/images//2006_yir_24feb.pdf
- Multi-National Force – Iraq (2007, 11. februar). Implementing the security plan: Suspects detained, caches found, assistance provided. *Press release MNC-I, No. 20070211-03*. Hentet 26. februar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=9844&Itemid=21
- Multi-National Force – Iraq (2007, 16. februar). General: Peace in Iraq possible. *Press conference Commanding General Multi-National Division-Baghdad, Major-General Joseph Fil Jr*, Hentet 26. februar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=10004&Itemid=225
- Multi-National Force – Iraq (2007, 16. februar). Implementation of security plan under way. *Press conference Deputy Commanding General Multi-National Division-Baghdad, Brigadier-General John Campbell*. Hentet 26. februar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=9955&Itemid=225
- Multi-National Force – Iraq (2007, 20. februar). Odierno outlines Iraq accomplishments, reflects on way ahead. *Press conference Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*. Hentet 26. februar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=10068&Itemid=225
- Multi-National Force – Iraq (2007, 28. februar). Situation update. *Press briefing Major-General William Caldwell*. Hentet 26. februar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=10125&Itemid=131
- Multi-National Force – Iraq (2007, 6. mars). Clearing Sadr City MND-B general pleased with initial results. *Press release 20070306-13, 1st Cavalry Division Public Affairs Multi-National Division-Baghdad*. Hentet 28. februar 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=10410&Itemid=21

- Multi-National Force – Iraq (2007, 22. juni). General Describes Phantom Thunder. *Teleconference Departement of Defense, Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*. Hentet 1. mars 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=12513&Itemid=225
- Multi-National Force – Iraq (2007, 4. oktober). Odierno says surge working, urges caution in transitioning troops. *Briefing at National Press Club, Commanding General Multi-National Corps-Iraq, Lt-General Ray Odierno*. Hentet 1. mars 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=14425&Itemid=224
- Multi-National Force – Iraq (2008, 8. januar). Multi-National Corps – Iraq commences Phantom Phoenix. *Press release Lt-Gen Ray Odierno*. Hentet 18. mai 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?option=com_content&task=view&id=16298&Itemid=21
- Multi-National Force – Iraq (2008, 23. januar) Phantom Phoenix update. *Operational update Major General Kevin J Bergner*. Hentet 18. mai 2009 fra http://www.mnf-iraq.com/index.php?Itemid=128&id=16636&option=com_content&task=view
- Nagl, J (2005). *Learning to Eat Soup with a knife*. Chicago: The University of Chicago Press.
- O’Hanlon, M. E. & Campbell, J. H. (2009, 21. mai). *Iraq Index: Tracking Variables of Reconstruction & Security in Post-Saddam Iraq*. Brookings. Hentet 21. mai 2009 fra <http://www.brookings.edu/saban/iraq-index.aspx>
- Ricks, T.E. (2009). *The Gamble: General David Petraeus and the American military adventure in Iraq 2006-2008*. New York: Penguin Press.
- Robinson, L. (2008). *Tell me how this ends: General David Petraeus and the search for a way out of Iraq*. New York: Public Affairs.
- Roug, L. (2007, 10. januar). 1,000 Troops Strike Heart of Baghdad. *Los Angeles Times*, Print Edition A1. Hentet 2. mars 2009 fra <http://articles.latimes.com/2007/jan/10/world/fg-iraq10>
- Thompson, R. (1966). *Defeating Communist Insurgency*. New York: Fredrick A. Praeger Inc.
- Tringui, R. (2006). *Moderen Warfare: A French View of Counterinsurgency*. Daniel Lee (Ed.). Westport, CT.: Praeger Security International.
- Ucko, D. (2007, Oktober). *Transforming the United States Military for Stability Operations: An Assessment for Organisational Change*. London: Department of War Studies/University of London.
- US Air Force Doctrine Document 2-3: Irregular Warfare*. Maxwell, Alabama: Air Force Doctrine Development and Education Center. (2007)
- US Army FM 1-02/US Marine Corps RP 5-12A: Operational Terms and Graphics*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2004)
- US Army FM 3-0, Operations*. Washington D.C.: Headquarters Department of the Army. (27 February 2008)
- US Army FM 3-24/US Marine Corps WP 3-33.5, Counterinsurgency*. Washington D.C.: Headquarters US Army/Marine Corps Combat Development Command, Departement of the Navy Headquarters. (2006)
- US Departement of Defense (2007, 22. juni). *Special Briefing with Lt. Gen Ray Odierno, US Army*. Hentet 1. mars 2009 fra <http://www.globalsecurity.org/military/library/news/2007/06/mil-070622-dod01.htm>

US Department of Defense (2007, 17. august). On Ongoing Security Operations in Iraq. *Press Briefing with Lt. Gen Ray Odierno, US Army*. Hentet 1. mars 2009 fra <http://www.defenselink.mil/transcripts/transcript.aspx?transcriptid=4023>

West, B. (2008). *The strongest Tribe: War, Politics, and the Endgame in Iraq*. New York: Random House Publishing Group.

Vedlegg A - Forkortelser

AOR	Area of Responsibility
BCT	Brigade Combat Team
COIN	Counter Insurgency
COP	Combat Outpost
FM	Field Manual
FOB	Forward Operating Base
HN	Host Nation
IED	Improvised Explosive Device
ISF	Iraqi Security Forces
JSS	Joint Security Station
LLO	Logical Line of Operations
MEU	Marine Expeditionary Unit
MNC-I	Multi-National Corps-Iraq
MND	Multi-National Division
MNF-I	Multi-National Force-Iraq